

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 377 11 ΙΑΝ/ΡΙΟΥ

Σ' αυτό
το τεύχος

ΟΙ ΜΑΓΟΙ
ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ
ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΝ:
ΤΟ 1963
ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΣ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΚΑΙ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟ

Οι ωραιότερες αποκλειστικές
δημιουργίες φωτογραφημένες

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΟΥΡΑΚΟΥ

A black and white illustration of a clock with two faces, showing the time as approximately 10:10. The clock has a square frame with a small decorative finial on top. The two clock faces are on adjacent sides, sharing a common vertical edge. Each face has Roman numerals for the hours and tick marks for the minutes. The hands are simple, with a larger hour hand and a smaller minute hand. The background is a light, textured grey.

ἡ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ *ἑως ἐφ'ημερῆς*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 377 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Η' ΙΙ ΙΑΝ/ΡΙΟΥ 1963

Γραφετά :

Συνδρομή:

Συνδρομαί:

¹Ἐσωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. Ἐτησίᾳ δραχ. 260.

¹Εξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. Ἐτησίᾳ δολλάρ. 14.

² Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. ³ Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἄλλωθεν καὶ εἰκόνας τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρὸγραφα δὲν ἐπιστοφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΚΘΕΣΕ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Είς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 371, τῆς 30 Νοεμβρίου 1962, τεύχος τοῦ ἐγκρίτου ἑμῶν περιοδικοῦ ἐθελουσιεῦς ἐπιστολὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ δικαίωματα τῶν μαθητῶν» καὶ μὲ ὀταρχήσαν «Οἱ μαθηταὶ Γυμνασίου Δερβενίου». Ὁ Σύλλογος Γονέων καὶ Κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Δερβενίου ἀποδοκιμάζει τὸ δημοσίευσμα αὐτὸ καὶ δηλοῖ ὅτι ὁρθὰς ἐλήφθησαν ὑπὸ τοῦ Γυμνασίου τὰ ἀναφερόμενα διὰ τοὺς μαθητὰς μέτρα.

Ἡ ἀποψις αὐτὴ τὸν ἡμέτερον Συλλόγον, ἐπὶ τὸν ληθέντων ὑπὸ τὸν Γυμνασίον μέτρον, ἦτο εὐτάχα πρὸ πολλοῦ γνωστὴ. Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «τὰ δικαιώματα τῶν μαθητῶν» ἀνώνυμον δημοσίευμα, ἀφ' ἑνὸς εἶναι ἐπὶ ἡμίμιον διατάντα τέκνα μας, καὶ ἀφ' ἑτέρου στρέφεται ὑλιστικῶς κατὰ τὸν ἡμέτερον Συλλόγον. Διὰ ταῦτα, μὲν τὴν ἐπιφύλαξιν παντὸς νεώμου ἡμετέρου οἰκιστάματος, παρακαλοῦμεν ὅπως: 1) Δημεσιεύσῃτε εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα τὴν παρούσαν ἀπάντησιν μας καὶ 2) Ἀποκαλύψῃτε ταυτοχρόνως τὸ πραγματικὸν νομοματιώνων τῶν ἐπιστολαγράφων σας, τὸν κρυπτόμενον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Οἱ ΜΑΘΗΤΑΙ Γυμνασίου Δερβενίου».

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΣΠΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

● Καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν σας ἐπιστολήν θὰ ἐπαναλάβωμε τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν ποὺ δώσαμε εἰς τὸ αἴτημα τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Δερθενίου (τεῦχος 375).

Τί φταίει, ἀραγε;

Οι έρετεινές εορτές, από έξω-
της, τουλάχιστον, απόψεως, πέρασαν
μάλλον άμεσα και χωρίς το ιδιαίτε-
ρό εκείνο κλίμα της εορταστικής ά-
σφαίρας που επικρατούσε τις προ-
ηγούμενες χρονιές. Ξάν να ήταν κάποια
ανάποφευκτη φασαρία που έπρεπε να
περάσει με τις απαραίτητες τυπικές
διαδικασίες, όπως επιβάλλει το έθι-

μικό πρωτόκολλο. "Αν και οι μέρες αυτές είναι περισσότερο για τα παιδιά, από ό,τι φαίνεται, έχουν χάσει την μαγεία τους και γι' αυτά. Άσφαλώς γιατί οι μεγάλοι δεν τους μεταδίδουν πιά την ιδιαίτερη αίσθηση, τον πραγματικά χαρμόσυνο έορτασμό. Τί φταίει, άραγε;

Ἀθήναι

Χ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Χ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα

Το θέμα που δημοσιεύσατε στο τεύχος 375, για το ανθρώπινο σώμα, είναι από τα σπάνια κομμάτια που μπορεί κανείς να διαβάσει από ελληνικό, αλλά και στον παγκόσμιο τύπο. Η πρωτοτυπία, το ενδιαφέρον που προκαλεί και η μορφή με την οποία δοθείς από τις «Ελ κ ο ν ε ς», είναι μια πραγματική επιδόση. Συγχαρητήρια. Συχνά σκεπτόμαστε ότι το ανθρώπινο σώμα λειτουργεί με ένα πλήρες σύστημα ισχυλών κλπ., ενώ θα έπρεπε να ξέραμε ότι τα περισσότερα εργαλεία και οι μηχανές έχουν ανθρωπομορφική συγκρότηση και κατασκευασθούν με βάση πρώτο το ανθρώπινο σώμα. Αυτό υπάρχει το πρότυπο, το υποδείγμα και η βάση για κάθε μηχανική επινοήση, γιατί αυτό είναι η τελειότερη και η πιο πολυσυνθετή μηχανή. Μια αντίστροφη έρευνα θα είχε επίσης ενδιαφέρον: Να δοιχθεί πότες μηχανές τς έχουν αντιγράψει.

Θεσσαλονίκη

К. А. ХАР.

Ζώνες ασφαλείας

Εἰς τὸ τεύχος σας 372, ὑπὸ τὸν τίτλον «Προβλήματα γιὰ ὁδηγούς», ὁ κ. Γρηγ. Μαυρομάτης, εἰς ἄρθρον, δημοσιεύει ἕνα ἀπόσπασμα συμβουλῶν τοῦ Σ. Λέστερ Βάλκερ, πῶς αὐὰ φερόντων ὠρίσμενες περιπτώσεις οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ
θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω ὅτι εἰς τὰς πε-
ρισσότερας πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς
εἶναι ὑποχρεωτικαὶ αἱ ζῶναι ἀσφα-
λείας ἰδρυματικαὶ αἱ

Είς την Ἀγγλίαν ἔγινε εἰδικὸς νόμος καὶ ὁ κ. Βρανόπουλος εἶχε κάνει σχετικὰ συστάσεις. Ἄν εἶχε ἐφαρμο-

αὐτὴ
εἶναι
ἡ χαρακτηριστικὴ
συσκευασία
κάθε
κολώνιας
ἢ λοσιὸν
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Ἡ ἑξαιρετική σειρά ἀπὸ εὐγενικὲς Λοσιὸν Μπακάκου καὶ οἱ περίφημες κολώνιες Μπακάκου, εἶναι τὸ πιὸ γοητευτικὸ συμπλήρωμα τῆς καθημερινῆς σας τουαλέτας.

Διαλέξτε μέσα από την μεγάλη ποικιλία τους το «προσωπικό» σας άρωμα, χαρίτε τις, προσφέρετέ τις για δώρα.

Ὑπάρχουν σὲ πολλὰ μεγέθη καὶ τιμές,
ὅπως ἐπίσης πωλοῦνται καὶ χῶμα.

30 διαφορετικά είδη λουσιών
10 διαφορετικά είδη κολώνιες
4 ανδρικές κολώνιες, άρρενωπές, δια-
κριτικές (MASCULINE, LAVANDE,
BLACK-TIE, ATHENIA).

**"Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ
ΠΑΝΤΟΥ ΚΙ' Ο,ΤΙ
ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ,**

ΤΜΗΜΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ • ΤΗΛ. 532.631 - 5

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Όπτικά

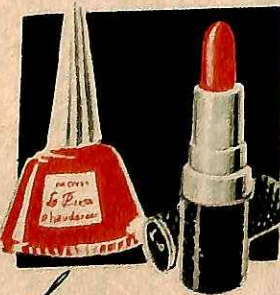
Τα καλύτερα ευρωπαϊκά
κρύσταλλα, οι πιο
μοντέρνοι σκελετοί.

ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

ΑΡΜΟΣ

ΒΕΡΝΙΚΙ ΚΑΙ ΚΡΑΓΙΟΝ *Μπατζέ*
σε ώραίους, μοντέρνους
χρωματισμούς.

*Κυκλοφορεί
δ' όλην
τον κόσμο.*

Le rouge baiser

Εισάγεται κατ' ευθείαν από το Παρίσι και
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΜΥΡΩΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

σθή και εδώ, πολλοί οδηγοί και επι-
βάται θα έσώζοντο τόσον εις τὰ αὐ-
τοκίνητα Ι. Χ., ὅσον και εἰς τὰ πούλ-
μαν. Ἄν εἶχαν ζώνες ἀσφαλείας, και
εἰς περίπτωσιν πυρκαϊᾶς τοῦ αὐτοκι-
νήτου κατὰ τὴν σύγκρουσιν, οἱ δεμέ-
νοι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τὰς λύσουν και
νὰ ἐξέλθουν τοῦ αὐτοκινήτου, ἐνῶ, ἂν
δὲν ἦσαν δεμένοι, θὰ εἶχαν τραυματι-
σθῇ κατὰ τὴν σύγκρουσιν ἢ θὰ ἦτο
ἀδύνατον νὰ ἐξέλθουν τοῦ αὐτοκινήτου.
Θεσσαλονίκη Κ. ΤΖΑΡΤΖΙΑΝΣ

Εὐπρεπὴς βαρυνθμία

Πάει, λοιπόν, και ἡ ὁδὸς Αἰόλου. Ἦ-
ταν ἡ πιὸ χαρακτηριστικὴ νότα τῆς
πρωτοχρονιάς. Ὅσοι πέρασαν μικροὶ
ἀπὸ τὸν δρόμο αὐτὸν θὰ τὸν δοῦν ἐ-
φέτος ἔρμιο, γιατί, καθὼς μαθαίνω, ἐ-
φέτος θὰ εἶναι εὐπρεπὴς και ἀδειος.
Ἀκόμη και στὰ χρόνια μας, κανένας
δὲν νοιώθει τίς γιορτές ἂν δὲν πάρῃ
μιὰ σφυρίχτρα, ἓνα μπαλλόνι ἀπὸ τὴν
ὁδὸ Αἰόλου. Ἡ φασαρία, οἱ καραμού-
ζες, οἱ φωνές, τὸ στρίμωγμα εἶναι ξε-
λογιστικά γιὰ τοὺς μικροὺς και τοὺς
μεγάλους. Ἐνα - ἓνα φεύγουν, γιὰ νὰ
γίνουμε στὸ τέλος ἀφόρητα πληκτικοὶ
«καθὼς πρέπει», ἀκεφοί, μὲ ἀποτέλε-
σμα νὰ πλήττουμε στὴν εὐπρεπή βαρυν-
θμία μας.

Ἀθήναι

ΧΑΡ. ΧΑΡ.

Ἐπιδιοκίμασία

Ἡ τουριστικὴ ἀξιοποίηση τῆς πε-
ριοχῆς τοῦ Σχοινιά Μαραθῶνος και γε-
νικώτερον ὁλοκλήρου τῆς πρὸς τὸν Εὐ-
βοϊκὸν θαυμασίας παραλίας τῆς Ἀττι-
κῆς, ἡ ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, τυγ-
χάνει ἀσφαλῶς τῆς καθολικῆς ἐπιδιο-
κίμασίας. Ἡ τοποθέτησις μάλιστα και
ξένων κεφαλαίων εἰς τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν
τουριστικὰ ἔργα τῆς ἀνατολικῆς πα-
ραλίας τῆς Ἀττικῆς θὰ πρέπει νὰ
χαίρεισθῃ, ἐὰν πραγματοποιηθῇ τελι-
κῶς, μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν και
ὡς ἐμπρακτὸς ἀπόδειξις τῆς ἐκτιμή-
σεως τῶν ξένων ἐπιχειρηματιῶν πρὸς
τὰς ἐκμεταλλεύσιμους τουριστικὰς δι-
νατότητας τῆς χώρας. Καὶ αὐτὸ πε-
ρισσότερον παντὸς ἄλλου ἔχει τὴν
σπουδαιότεραν σημασίαν.

Ν. Σμύρνη Κ. ΠΑΠΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Θέλω ἓνα μωρό...»

...Πολὺ εὐφυὴς ἰδέα τὸ ἐμπόριο τῶν
βρεφῶν. «Παλαῦνται μωρὰ εἰς τιμὰς
εὐκαιρίας». Θὰ ὑπῆρχε ἀσφαλῶς και
δεκαήμερον ἐκπτώσεων. Τιμὴ κατὰ κε-
φαλὴν ἢ μὲ τὸ κιλό. Τιμολόγιο ἀγο-
ριῶν, κοριτσιῶν, θρεμμένων, ἀδύνατων,
κλασιάρικων, μὲ καλὴς προϋποθέσεις.
«Θέλω ἓνα μωρό ξανθό, λίγο παχουλό,
νὰ μὴ γκριναίῃ...», κάπως ἔτσι θὰ τὸ
ζητοῦσε ὁ πελάτης. «Πέραστε αὐριο,
θὰ ἔχουμε νέα ἐσοδεία, δὲν βρήκα στὰ
μέτρα πού τὸ ζητάτε», θὰ ἀπαντοῦσε
ὁ πωλητής.

Θεσσαλονίκη

Φ. Φ.

Στὸ ἔτος 0

Νομίζω ὅτι τὸ πράγμα παράγινε.
Καμωδία στὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφου
σημαίνει χονδροειδέστατη, γελοιωδέστα-
τη και συχνὰ ἀποτρόπαιη φαρσμπού-
τη και ἀρλετίνη. Καμμία κωμικὴ κα-
φινικὴ ἀρλετίνη. Κανένα χιούμορ, πούθενά μιὰ
τάσση, κανένα χιούμορ, πούθενά μιὰ
ὑπόψια ἐξυπνάδας. Ὅσο γιὰ τὰ λε-
γόμενα «δραματικά» ἔργα, ἐκεῖ βρι-
γόμενα στὸ μὴ περαιτέρω. Ἐκτὸς
ἀπὸ μερικὲς λαμπρὲς ἐξαιρέσεις, ἐ-
λάχιστες και ἀξιοσημείωτες, ὁ ἑλλη-
νικὸς κινηματογράφος γύρισε πίσω στὸ
ἔτος 0. Εἶναι βέβαια ἓνας θλιβερός ἀ-
πολογισμός, μιὰ ἀτομικὴ γνῶμη, ἡ
ὁποία ἴσως στερεῖται ἀξίας, ἀλλὰ νο-
μίζω ὅτι ἓνας ὀλισθηρὸς και φοβερός

κατήφορος ἔχει πα-
ρασύρει ὅλους ὅσοι
ἀσχολοῦνται μὲ τὸ
εἶδος αὐτὸ τῆς τέ-
χνης, πού, δυστυ-
χῶς, τόσο κακοπα-
θεῖ στὸν τόπο μας.

Ἀθήναι ΓΙΑΝ. Δ.

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Ἐκτὸς Τεωρογίλῃ

ΑΛΕΞ. ΓΟΥΤΣΟΥ 20
ΚΟΛΩΝΑΚΙ - ΤΗΛ. 622.900

Ἐπιστημονικὴ μέθοδος τοπικοῦ
και γενικοῦ ἀδυνατίσματος
μὲ 65

Χάνετε πέντε κιλά σὲ ἓνα μῆνα

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΜΑΡΙΑΝΑ ΚΟΥ-
ΡΑΚΟΥ, ἡ νέα «στάρ»
τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου,
ποὺ τὴν εἶδαμε τελευταί-
α στὴν ταινία τοῦ Κ. Κα-
ραγιάννη «Καταραμένη γε-
νιά». Φωτογραφία ἐξωφύλ-
λου τοῦ κ. Π. Δεληκάρη —
Ε Ν Ω Σ Ι Σ.

στύλ τεχνική ἤχος τοῦ 63

ΔΙΑΜΑΝΤΙ!

Τώρα τὰ ἠλεκτρόφωνα ΦΙΛΙΠΣ, ἐφοδιασμένα μὲ
βελόνα ἀπὸ διαμάντι, σὰς ἐξασφαλίζουν ἀπε-
ριόριστη διάρκεια δίσκων και βελόνης και σὰς
ἐπιτρέπουν τὴν ἀρίστην μουσικὴν ἀπόδοσιν.

AG 4456

Πολυτελὲς ἠλεκτρόφωνον 4 τα-
χυτήτων. Ἐναλλασσόμενου ρεύ-
ματος. Μεγάρων μεγάλῃς εὐ-
αισθησίας, συνεχῆς ρύθμισις τό-
νου. Πιστοτάτης ἀποδόσεως. Ἐν-
τὸς δερματίνης θαλίτσας.

Δρχ. 1.700

AG 4026

Θαυμάσιον ἠλεκτρό-
φωνον τρανζίστορ 4
ταχυτήτων. Λειτουργεῖ
μὲ 6 στήλας τῶν 1,5
βόλτ. Ἐκπληκτικὸν εἰς
μουσικότητα καὶ ἀπό-
δοσιν.

Δρχ. 1.700

AG 4356

ἠλεκτρόφωνον 4 τα-
χυτήτων, ἐναλλασσο-
μένου ρεύματος. Θαυ-
μασίας μουσικῆς ἀπο-
δόσεως. Ἐντὸς πλαστι-
κῆς θαλίτσας.

Δρχ. 1.500

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ ΦΙΛΙΠΣ

ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ, ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

Πλύσιμο
καί
κατ'εύθειαν
κρέμασμα

«ΜΙΝΟΣ» 62/2

«ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ», του Η.Δ.Φ. Κίττο, Μετάφραση 'Ιωάννου Λάμψα. Έκδόσεις «Η Δομοσκός», 1962, σελ. 300.
Μιά θαυμάσια και πολύπλευρη διερεύνηση του αρχαιοελληνικού φαινομένου. Ο συγγραφέας, σφοδρός καθηγητής των ελληνικών στο πανεπιστήμιο του Μπρίστολ, δεν εξετάζει την κλασική Ελλάδα με το στεγνό μάτι του φιλόλογου, του αρχαιολόγου ή του ιστορικού, αλλά με την θερμή συναισθητική διάθεση του ψυχολόγου και του κοινωνιολόγου. Με δόξαστο διανοητικό μάτι, αλλά περισσότερο με ένδιαφέρον και αγάπη για το θέμα, ανιχνεύει τα ζωντανά στοιχεία που δημιούργησαν και συνεκρότησαν την ανεπανάληπτη πνευματική και ψυχική δομή: Τόν χαρακτήρα του αρχαίου Έλληνα, ποιοί ήταν οι άνθρωποι και ποιές οι ειδικές συνθήκες και το περιβάλλον που έπρεπε να είναι ανθρωπίνης κοινωνία να εξαρθθί σε τόσο υψηλό επίπεδο πολιτισμού. Ο συγγραφέας δίνει την εικόνα του αρχαίου Αστεως, με την εύρυτατη έννοια του σπάρτου ζωής που καθιέρωσε και που ήταν κάτι παραπάνω απ' την πολιτική ομάδα, το κράτος ή το έθνος, ήταν η συνισταμένη και το άρωμα των επί μέρους αρετών και των εθνικών συνθηκών. Είς την αξίαν του θέλου πρότε να προστεθί και η εξαιρετική, όπως πάντοτε άλλωστε, μετάφραση του κ. Ι. Λάμψα.

«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΟΥ ΖΩΗ», 'Αρ. Α. 'Ασπιώτη, Συμμετάφραση Μ. Β. Κωστόπουλου, 46ο διέλλο της σειράς του 'Ινστιτούτου 'Ιατρικής Ψυχολογίας και Ψυχικής 'Υγιεινής. 'Αθήναι, 1962.

Η παιδική κοινωνιολογία είναι ένας τελείως νέος κλάδος, ο οποίος διαμορφώνεται στην εποχή μας, που μελετά με μεγαλύτερο ενδιαφέρον την ζωή του παιδιού. Το πρόβλημα της κοινωνικής προσαρμογής του παιδιού αποτελεί το θέμα της μελέτης. Εξετάζει την φυσιογνωσία της κοινωνικής ζωής του παιδιού, την κοινωνική ζωή στην πράξη και τα προβλήματα που δημιουργεί μια ομάδα παιδιών στα χέρια ενός δασκάλου.

«ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ», 'Αλκη Τροπαϊκή - Δημήτρη Γιάκου. Έκδόσεις Γ. Σ. Βλέσσα. 'Αθήναι, 1962, σελ. 208. Εικονογράφηση Β. 'Απτεσουλίου.

Πορτραίτα είκοσι πέντε ξεχωριστών φυσιογνωμιών της αρχαιότητας και της πρώτης χριστιανικής εποχής, που με τα έργα τους χάραξαν καινούργιους δρόμους για την ανθρωπότητα, υπήρξαν οι φορείς και οι πρωτοπόροι της πρόοδου και του πολιτισμού της. Για να επιτελέσει το διέλλο τον παιδαγωγικό και μορφωτικό του χαρακτήρα, η κάθε σκιαγραφία συνοδεύεται από ένα βασικό διήγημα, ελαφρύ από ένα ή πολλά επείσοδια της ζωής του «Μεγάλου», μια πλήρη βιογραφία και από χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το έργο του ή από βασικά έργα άλλων που έχουν γραφί για αυτόν ή, όταν λείπουν τέτοια στοιχεία, με ανέκδοτα από την ζωή του. Τα τρία αυτά στοιχεία συγκροτούν ένα ενιαίο σύνολο, που βοηθί το παιδί να κατανοήση την προσωπικότητα και την σημασία που είχε η εμφάνιση του καθενός στην ζωή της ανθρωπότητας. Η σειρά αρχίζει από τον Όμηρο, για να ακολουθήσουν οι Σόλων, Θαλής, Αισώπος, Πυθαγόρας, Μιλτιάδης, 'Αριστοειδής, Θεμιστοκλής, Αισχύλος, Φειδίας, Σοφοκλής, Περικλής, 'Ηρόδοτος, Εύριπίδης, Σωκράτης, 'Ιπποκράτης, 'Αριστοφάνης, 'Αριστοτέλης, Δημοθένης.

Μ. 'Αλέξανδρος, 'Αρχιμήδης, 'Απόστολος Παύλος, Κωνσταντίνος ο Μέγας, 'Ισουλανός, Τρεις 'Ιεράρχαι.

«INTERNATIONAL RELATIONS». Τριμηνιαία 'Επιθεώρηση εξωτερικής πολιτικής. Διευθυντής Βασ. Βασιλείου. Έκδίδεται στα αγγλικά, τ. 1, σελ. 116. Σκοπός της επιθεώρησης «Διεθνείς Σχέσεις» είναι να προσέληθί η Ελλάδα μεταξύ των εξειδικευμένων κύκλων του εξωτερικού ως συνεκλήτης στις διεθνείς υποθέσεις. Προσφέρει στον αναγνώστη μια έμπειρία επί των εκφάνσεων της διεθνούς ζωής, αλλά ακόμη και έναν αντίλογο στις ιδέες του πεποιθένος, γραμμένον από έμπειρογνώμονες των σχετικών θεμάτων, διεθνολόγους και ηγετικές, ελληνικές και ξένες προσωπικότητες. Στο τεύχος συνεργάζονται κ.κ. Κ. Καραμανλής: «Η διεθνής νομιμότητα», Σ. Μαρκεζίνης: «Προώθημένη διπλωματία», Α. 'Ερχαρντ: «Η Ελλάδα ενώπιον νέων οικονομικών δυνατοτήτων», Π. Πιπινέλης: «Ανοικτή ή κλειστή διπλωματία», Τζ. Ράσσελ: «Η στρατηγική του ΝΑΤΟ και η Ελλάδα», Α. Φροντιστής: «Το δημοτικό πρόβλημα του ελληνικού χώρου», Κ. Τσάτσος: «Η μάχη των Ισών», Γ. 'Αντρέου: «Ελλάς και 'Ιταλία», Η. Τσιριμώκος: «Υπέρ της ελευθερίας», Αρχιεπίσκοπος Μακάριος: «Εξωτερικός προσανατολισμός», Δ. Νικολαρέλλης: «Η εξωτερική πολιτική της Ελλάδος», Δ. Τσάκωνας: «Η ένωση των 'Εκκλησιών».

«ΠΡΟΣΦΟΡΑ». Κώστα Κλεάνθους. Ποιήματα. Λευκωσία, 1962, σελ. 32 (Πρακτορείο Πνευματικής Συνεργασίας).

Ζωήρη αγωνιστική διάθεση, μέσα στο κλίμα και στις προεκτάσεις του αγώνος της Κύπρου. Την συμπληρώνουν μερικές λυρικές στιγμές: «Μέτρησε την κόρη σου — με την καλωσύνη της ματιάς σου — στον σπαρμένο αγρό. — Ο κρύος άγέρας — παίζει με την άτίσση κόμη σου — ενώ στο πρόσωπό σου — διαγράφεται — η χαρά της δημιουργίας — και λάμπει — το μαργαριτάρι του ιδρώτα. — Τα ρουθούνια σου — τρεμοπαίζουν από συγκίνηση — καθώς επισημαίνουν — τ' αλαφροπάτημα της θροχής. — Και το χομόγελο λάμπει — στα δίψασμένα του χείλη — σαν μια δροσιστική την αύγη — στην άκρια του ώριμσμένου καρπού».

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

«ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΟΥ ΕΚΛΑΙΓΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ», Δανάης Τσουκαλά. 'Αθήναι, 1962, σελ. 122. Εικονογράφηση Μαρίας Βουδούρογλου (Πρακτορείο Πνευματικής Συνεργασίας).

Δεκατέσσερα εικονογραφημένα παιδικά παραμύθια, με προσεκτική επιλογή εικόνων, που απευθύνονται στην φαντασία, στο συναίσθημα και στον ψυχικό κόσμο του παιδιού, για να του επιτύχουν πίστη στο καλό, ευγένεια, θάρρος και αυτοπεποίθηση. Η αφήγηση είναι σαφής και διαυγής, με ανεπτυγμένη λογοτεχνική και γλωσσική αντίληψη. Από τα περιεχόμενα: Το πανωφόρι, Το κορίτσι που έκλαιγε μαργαριτάρια, Πεντεκλήμας, Χαλθαδένια, Τα φτερά της νεράιδας, Κλεισμένη στα Τάρταρα-Μάρτορα, Σιτιζιρλής κλπ. Έκδοση εξαιρετικά φροντισμένη και καλαίσθητη.

«ΧΕΛΑΙΔΟΝΙΑ ΣΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ». 'Ερσης Παπατάμου. 'Ιστορίες για παιδιά. 'Αθήναι, 1962, σελ. 90. Εικονογράφηση Ε. Πρωτονοταρίου.

Μια τρυφερή ποιητική διάθεση διανέει αυτές τις απλές ιστορίες, που είναι γραμμένες με λιτότητα, συγκίνηση και αγάπη για τους μικρούς αναγνώστες, προς τους οποίους απευθύνονται. Καθώς λέγει η συγγραφέας στον πρόλογο, τα αφηγήματά της έχουν σκοπό «μονάχα ν' αγαλιάσουν τρυφερά κάθε παιδί το δειρο. Κι αφού ο λογισμός τρυφήν έχει τη σύνεση και της καρδιάς τιμόνι ναι η ελπίδα, ένα πρέπει να γίνουν η ζωή με το παραμύθι. Να δώσει δηλαδή έκφραση το παιδί. Σαν δρασκελίζη το κατάφλι της μαγείας και θρίσκη εκεί της καθημερινής ζωής του κάθε ειδικά, μια συνάμα και της σκέψης του το καλύτερο φτερούγιμα». Έκδοση καλαίσθητη και έμπειρη.

'Ελαφρύς, ξεκούραστος

'Υμνος

ΒΙΚΤΩΡΙΑ : Λεπτό, φίνο σεντόνι πολυτελείας.

ΙΡΑΝΑΔΑ : Καλό, στερεό σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.

Νο 120 : Γερό και κατάλευκο σεντόνι ή σ' ευχάριστα και άνεξίτηλα χρώματα.

Θυμηθίτε όκόμα τη μεγάλη ποικιλία ύφασμάτων της ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ: Ποπλίνες, Τισσόρ, Όπαλίνες, Χασέδες, Περκάλια, Κρεποίν.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύνει, στολίζει, νοιουσυρεύει!

Στην ούγια ή έγγύησις ποιότjτος:

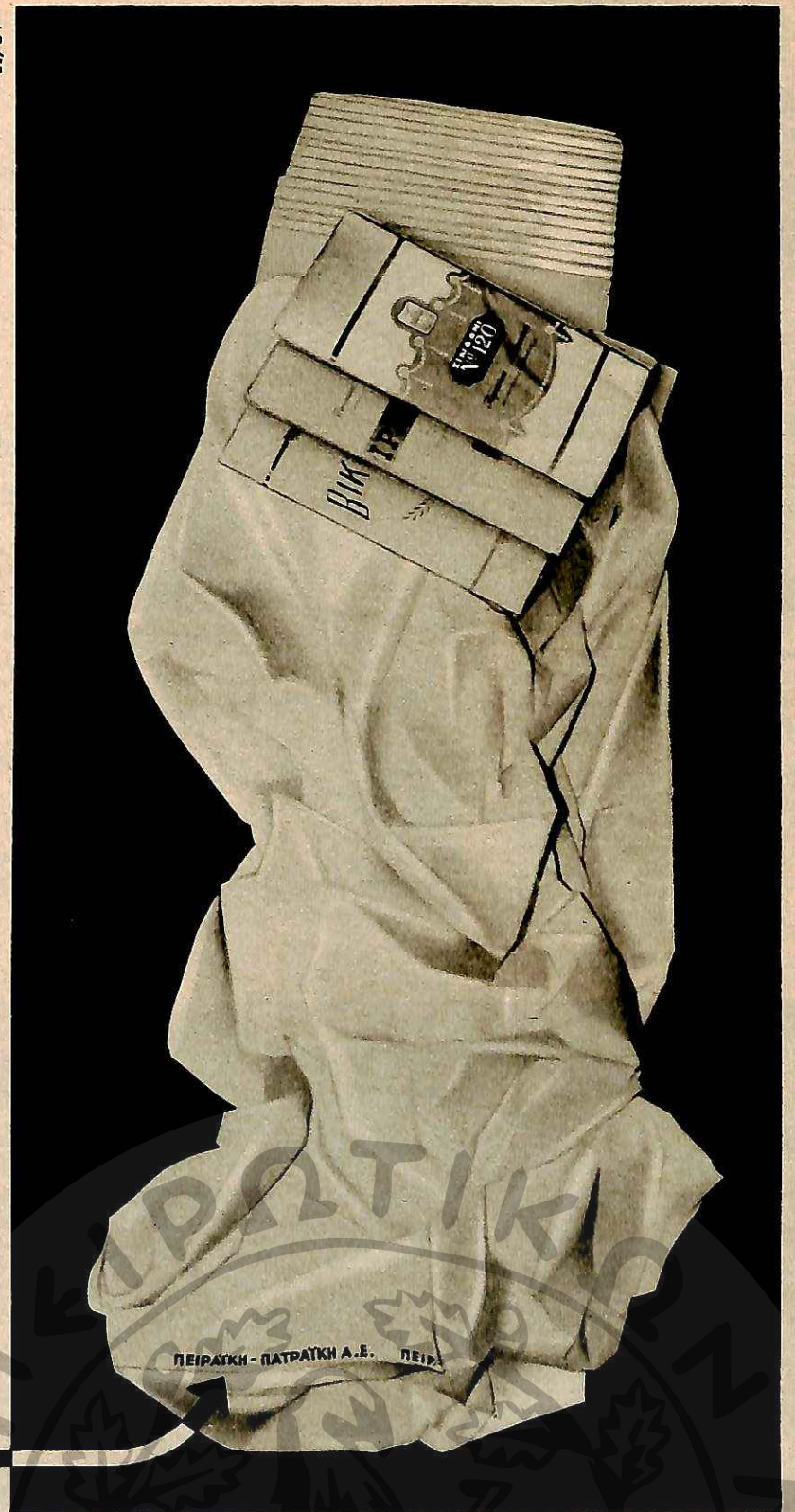
ΗΠΑ - ΚΑΝΑΔΑΣ - ΕΥΡΩΠΗ
ΕΓΓΥΣ/ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ - ΑΦΡΙΚΗ
ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ - ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

'Ανταποκρίσεις και συνδέσεις με τις κυριώτερες πόλεις της Ευρώπης. Διά το ταξίδι σας όπως και διά τα έμπορεύματά σας αποταθίτε στον Ταξιδιωτικό σας Πρόκτορα — Μέλος της ΙΑΤΑ — στον Πρόκτορά σας Μεταφορών ή στην

LUFT HANSA

'Αθήναι: Σταδίου 3, Τηλ. 237.476/9 & 228.964
Θεσσαλονίκη: Μητροπολίτου 'Ιωσήφ 1, Τηλ. 25.432

Π/81

κουρτίνες από
TREVIRA

Είναι άπλές στή χρήσι τους. Πλένονται με χλιαρό νερό και κρεμώνται χωρίς να στεγνώσουν. Δεν χρειάζονται τέντωμα ούτε σιδέρωμα γιατί οι κουρτίνες από TREVIRA δεν μπαίνουν.

Ζητήστε παντού κουρτίνες από TREVIRA

Πώλησις χονδρική "Δ ΑΝΤΕΛΛΑ", Α.Ε. Ρόμης 11, τηλ. 238-408

Σ' ΟΛΟ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΜΕ
BOEING JET

ΑΡ. 377 11.1.63

Βαρυχειμωνιά

Ο ποταμός Λουάρ, στην περιοχή της Νάντης (Γαλλία), παγωμένος τελείως, παγίδευσε όλα τα σκάφη και νέκρωσε την ζωή του λιμανιού. Είναι πράγματι ασυνήθιστης σφοδρότητας η έφειτη βαρυχειμωνιά, που κατά διαδοχικά κύματα πλήττει ολόκληρη την Εύρωπη. Σε πολλές περιοχές της ήπειρου επικράτησαν άρктиκές συνθήκες, οι συγκοινωνίες παρέλυσαν πλήρως, περιοχές ολόκληρες αποκλείστηκαν, οι τιμές των τροφίμων αύξηθηκαν, τα εργοστάσια είτε σταμάτησαν είτε επιβράδυναν τον ρυθμό της παραγωγής τους, και υπήρξαν σημεία όπου το χιόνι έφθασε σε ύψος επτά μέτρων. Χαρακτηριστικό της εξαιρετικής δριμύτητος του έφειτου χειμώνα είναι επίσης το γεγονός ότι πάγωσε και ο Δούναβης, για πρώτη φορά έπειτα από 90 χρόνια. Καί, ενώ στο Παρίσι το αεροδρόμιο του Όρλυ άπεκλείσθη τελείως, στην Βιέννη ο στρατός χρειάσθηκε να χρησιμοποιήσει φλογόβολα για να δημιουργήσει ένα στενό διάδρομο στο αεροδρόμιο του Βάν. Τέλος αναφέρεται ότι οι μέχρι της στιγμής νεκροί από την κακοκαιρία είναι κάπου 850.

(Φωτ. Camera Press)

(Φωτ. Associated Press)

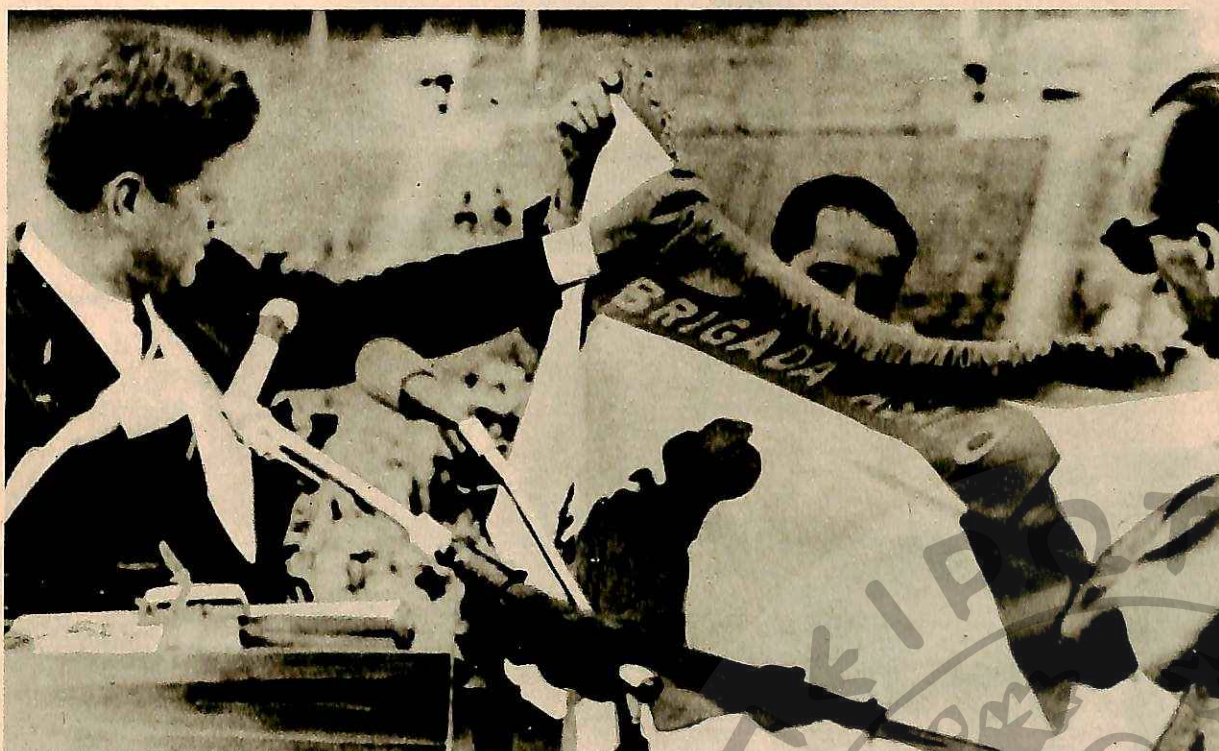

Ο σωλήνας

Με κατάπληξη συγκεντρώνονται οι περίοικοι γύρω από το σημείο της Κρόμβελ Στρήτ, του Μάντσεστερ, όπου συνέβη ένα από τα πιο άπίθανα δυστυχήματα. Την ημέρα της πρωτοχρονιάς, μία τρεμακτική έκρηξη συνεκλόνησε την περιοχή και τρία παλαιά σπίτια κατέρρευσαν, σκοτώνοντας δυο άτομα και τραυματίζοντας άλλα τέσσερα. Πολλοί ένόμισαν ότι επρόκειτο περί βόμβας. Οι έρευνες της αστυνομίας, ωστόσο, απέδειξαν ότι η έκρηξη προήλθε από σωλήνα αερίοφωτος.

(Φωτ. Associated Press)

(Φωτ. Associated Press)

Η σημαία

Ο πρόεδρος Κένεντυ παραλαμβάνει την σημαία της ταξιαρχίας που εισέβαλε στην Κούβα τον Απρίλιο του 1960. Του προσεφέρθη κατά την διάρκεια τελετής στο Όρειντζ Μπόουλ του Μαϊάμι, όταν ο Αμερικανός πρόεδρος επιθεώρησε τους επανакάμψαντας 1.000 Κουβανούς αιχμαλώτους, οι οποίοι άντηλλάγησαν με διάφορα τρόφιμα και φάρμακα.

Ανάποδα

Ουδείς από τους δέκα επιβαίνοντες σκοτώθηκε, όταν ένα αγγλικό μεταγωγικό όχημάτων αεροπλάνο, ενώ προσγειωνόταν στο αεροδρόμιο Ζεστιενχόβεν του Ρόττερταμ, χτύπησε σ' έναν άγωγό και έπεσε στο έδαφος ανάποδα. Σημειωτέον ότι είναι το πρώτο ατύχημα που συμβαίνει στο αεροδρόμιο αυτό κατά την διάρκεια της δεκαετίας λειτουργίας του.

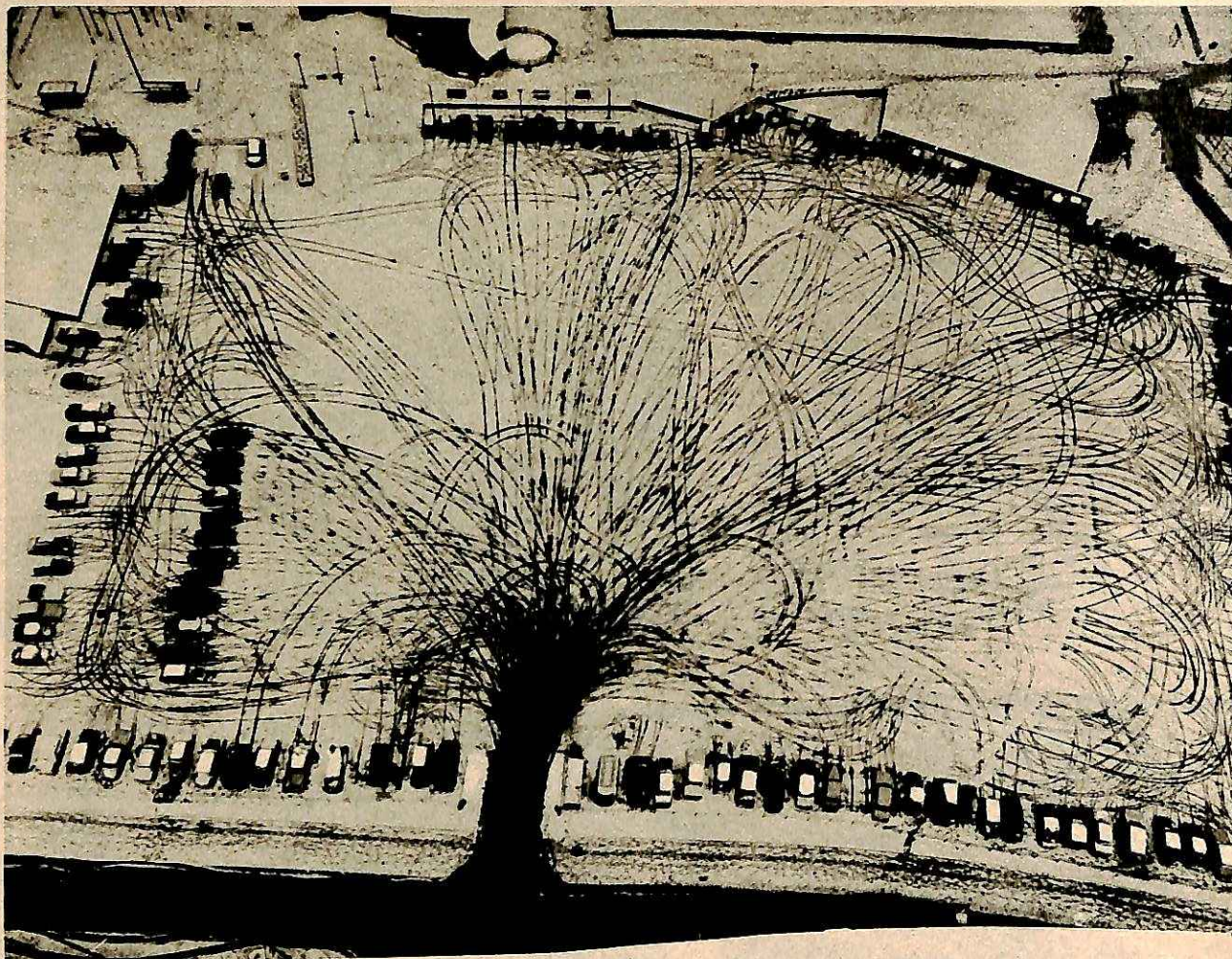
Εστία αναταραχής

Πάνοπλοι Βρεταννοί στρατιώται φρουρούν δυο αιχμαλώτους του Εθνικού Στρατού του Μπρουνέι, που συνελήφθησαν κατά τις πρόσφατες μάχες. Η εξέγερση αυτή στην βρετανική Βόρειο Βόρνεο κατέρρευσε, ως γνωστόν, μέσα σε μια έβδομάδα, έπειτα από την αεροπορική αποστολή στρατευμάτων από την Σιγκαπούρη. Στην ζούγκλα, ωστόσο, εξακολουθούν να κρύβονται μερικές χιλιάδες αντάρτες και εκφράζονται φόβοι ότι θα δημιουργήσουν μελλοντικά έστια αναταραχής στην Βόρνεο και στο γειτονικό Σαράβακ.

«Σκίτσα»

Πίνακας μοντέρνου ζωγράφου; Όχι. Τό έντυπωσιακό αυτό δένδρο τό «σχεδίασαν» άπλώς οί τροχοί τών αυτοκινήτων πάνω στό χιόνι, πού κάλυψε ένα χώρο σταθμεύσεως όχημάτων στό Λονδίνο. Ή φωτογραφία έλήφθη άπό ύψος 105 μέτρων, καί συγκεκριμένα άπό τόν 26ο όροφο τού ούρανοξύστη τής εταιρίας Σέλ

(Φωτ. Associated Press)

Ευτυχώς

Άλησμόνητα θά μείνουν τά έφειντά Χριστούγεννα στόν Τίμοθι Ρός. Ο 15ετής Τίμοθι έπιθυμούσε νά γλιστρήσει κι αυτός στόν πάγο, όπως όλοι οί γείτονες του, στό Ούιμπλεντον (Άγγλία). Γλίστρησε όμως γιά τά καλά, ξέφυγε άπό τόν άσφαλή χώρο, πέρασε πάνω άπό ένα άσθενές σημείο καί δρέθηκε στό παγωμένο νερό. Ευτυχώς δέν ήταν βαθύ καί ό νεαρός πήγε στό σπίτι του μετά τήν ψυχρολουσία

53

Έλληνες εἰς τοὺς
εἶναι ἀναγνώσται
τῶν ἐφημερίδων

1000

ΤΟΥ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κατόπιν τετραετοῦς ἐρεύνης, ἡ «Οὐνέσκο» — ἡ Ἐκπαιδευτική, Ἐπιστημονική καί Πολιτιστική Ὑπηρεσία τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν — διεπίστωσεν ὅτι τὰ δύο τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς δέν «ἐνημεροῦνται» ἐπαρκῶς. Τοῦτο σημαίνει ὅτι κάποιο ἴδιο δισεκατομμύριο ψυχῶν δέν ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των καί εἰς ἱκανοποιητικὸν βαθμὲν τὰ μέσα ἐκείνα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος πληροφορεῖται τὰ συμβαίνοντα ἐντὸς τῆς χώρας του καὶ ἀνὰ τὸν κόσμον.

Εἰς τὴν σχετικὴν ἐκθεσὶν τῆς, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ 1962, ἡ «Οὐνέσκο» ἀναφέρει ὅτι ἔλαβεν ὡς κριτήριον «καλῆς ἐνημερώσεως τῆς κοινῆς γνώμης μιᾶς χώρας ἡ ἐξηρητημένη περιοχή» τὴν κατοχὴν 50 δεκτῶν ραδιοφώνου καὶ τὴν πώλησιν 100 φύλλων ἡμερησίων ἐφημερίδων ἀνὰ χιλίους κατοίκους καὶ ὅτι ἀνὰ τῶν 100 κυριάρχων χωρῶν καὶ ἐξηρητημένων ἐδαφῶν δέν πληροῦν τὸ κριτήριον τοῦτο.

Βάσει τοῦ κριτηρίου αὐτοῦ, διὰ νὰ καταταγῇ ἡ Ἑλλάς μεταξὺ τῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων ἐνημεροῦται ἐπαρκῶς ὁ πληθυσμός, πρέπει πρῶτον νὰ χρησιμοποιῶνται εἰς αὐτὴν τουλάχιστον 420.000 δέκται ραδιοφώνου, δεδομένου ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἀνέρχεται εἰς 8.400.000. Πληροῖ, ὅραγε, τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν ἡ χώρα μας; Δέν ὑπάρχουν, δυστυχῶς, ἐπίσημοι καὶ ἐξηκριθμένοι ἀριθμοί. Καθ' ὅλας, ὅμως, τὰς ἐνδείξεις, ὅχι μόνον δέν χωλαῖνουν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως ἔχουμεν ὑπερπληθῶραν δεκτῶν. Διότι οἱ ἐν χρήσει ὑπολογίζονται εἰς ἑν ἑκατομμύριον, οἱ «δηλωμένοι» εἰς 750.000 καὶ οἱ καταβάλλοντες συνδρομὴν εἰς 500.000 περίπου.

Τὸ δεύτερον κριτήριον — κυκλοφορία ἐφημερίδων — ἀπαιτεῖ, διὰ νὰ καταταγῇ ἡ Ἑλλάς μεταξὺ τῶν ἐπαρκῶς ἐνημερουμένων χωρῶν, πώλησιν καθ' ἑκάστην 840.000 τουλάχιστον φύλλων ἡμερησίων ἐφημερίδων. Στοιχεῖα ἐπίσημα διὰ τὸν τομέα αὐτὸν ἐδόθησαν προσφάτως — κατὰ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου — ὑπὸ τῆς νεοσυσταθείσης Ὑπηρεσίας Στατιστικῆς παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀναφέρονται εἰς τμημα μόνον τοῦ ἔτους. Δύνανται, ὅμως, δάσει αὐτῶν, νὰ συναχθοῦν κατ' ἀναγωγὴν καὶ ἀναλογίαν ἀσφαλῆ συμπεράσματα.

Συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα ταῦτα, κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους (Ἰανουάριος — Μάρτιος 1962) ἐπωλήθησαν συνολικῶς 34.332.756 φύλλα ἡμερησίων ἐφημερίδων. Μολονότι, διαρκούντος τοῦ ἔτους, παρουσιάζονται κυκλοφορικαὶ διακυμάνσεις κατὰ ἐποχάς, δύναται τις, χωρὶς κίνδυνον σοβαρᾶς πλάνης, νὰ ὑπολογίσῃ τὴν ἐτήσιαν συνολικὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐλληνικῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων εἰς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, πού ἀφορᾷ τὴν πρώτην τριμήνιον — δηλαδὴ εἰς 137.331.024 φύλλα. Καί, δεδομένου ὅτι κάθε ἔτος ἐκδίδονται 308 φύλλα ἐκάστης ἐκ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων (διότι ὑπάρχουν συνολικῶς 57 ἀργίαι), ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων, πού πωλοῦνται καθ' ἑκάστην, κυμαίνεται γύρω ἀπὸ τὰς 446.000. Εἶναι, δηλαδὴ, κατὰ 400.000 περίπου κατώτερος ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἡ «Οὐνέσκο» θεωρεῖ ἀπαραίτητον κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας.

Κατὰ τὸ κριτήριον τῆς «Οὐνέσκο», πρέπει νὰ πωλοῦνται 100 τουλάχιστον φύλλα ἡμερησίων ἐφημερίδων ἀνὰ 1.000 κατοίκους. Ἐνῶ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐλληνικὰ ἐπίσημα δεδομένα, πωλοῦνται (ὅπως συνάγεται κατόπιν ἀναγωγῆς) ὅχι περισσότερα τῶν 53. Εὐρίσκουμεθα, δηλαδὴ, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, πολὺ κάτω τοῦ ὁρίου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἀπαραίτητον διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ χώρα μας ὡς ἐπαρκῶς «ἐνημερουμένη». (Τὸ μόνον παρήγορον σημεῖον εἶναι ὅτι παρατηρεῖται κάποια βελτίωσις ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος 1961. Διότι κατ' αὐτὸ ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν πωληθέντων φύλλων εἶχεν ἀνέλθει εἰς 122.137.616, ἥτοι ἡ ἡμερησία κυκλοφορία ἦτο 396.550 φύλλα καὶ ἡ ἀνὰ 1.000 κατοίκους ἀναλογία 47 φύλλα, ἐναντὶ 53 τοῦ 1962).

Πόσον χαμηλὸν εἶναι τὸ ἐπίπεδον «ἐνημερώσεως» τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, κατὰ τὸ κριτήριον τοῦτο τῆς «Οὐνέσκο», προκύπτει ἀπὸ μίαν πρόχειρον σύγκρισιν μὲ τὰ ἐπίσημα δεδομένα ἄλλων χωρῶν. Ἡ Ἑλλάς εὐρίσκειται κάτω τοῦ ἀνεκτοῦ ὁρίου, μαζί μὲ τὴν Πορτογαλίαν καὶ τὴν Ἰσπανίαν. Εἰς τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας, πού δέν ἀνήκουν εἰς τὸν ἀνατολικὸν συνασπισμόν, ἡ ἀναλογία φύλλων ἀνὰ 1.000 κατοίκους εἶναι: Ἰταλία 107, Αὐστρία 214, Γαλλία 246, Δυτικὴ Γερμανία 254, Ὁλλανδία 262, Ἰρλανδία 267, Φινλανδία 269, Ἑλβετία 338, Δανία 381, Βέλγιον 383, Ἰσλανδία 390, Νορβηγία 438, Σουηδία 459 καὶ Λουξεμβούργον 482. Τὸ ρεκόρ ὅμως εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἔχει ἡ Μ. Βρεταννία. Ἐκεῖ πωλοῦνται καθ' ἑκάστην 570 ἡμερησία φύλλα ἐπὶ 1.000 κατοίκων...

Πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ κάτι ἄλλο, διὰ νὰ ολοκληρωθῇ ἡ εἰκὼν: Ἡ σημερινὴ συνολικὴ ἡμερησία κυκλοφορία ἐφημερίδων εἰς τὴν Ἑλλάδα (450.000 περίπου) δέν εἶναι ἀνωτέρα τῆς προπολεμικῆς. Ἐνῶ κατὰ τὰ ἀμέσως τέσσαρα ἔτη πρὸ τοῦ πολέμου ὁ πληθυσμὸς ἦτο κατὰ ἑν καὶ πλέον ἑκατομμύριον ὀλιγώτερος, ὁ ἀναλφάβητισμὸς μεγαλύτερος, αἱ δὲ ἐλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐξεδίδοντο εἰς 4 - 6 μόνον σελίδας, ἀπασχόλουσαν ὀλιγώτερον προσωπικόν, διέθεταν τεχνικὰ μέσα συγκεντρώσεως πληροφοριῶν καὶ ἐκδόσεως ὀλιγώτερον ἀρτία καὶ ἦσαν ἀποκρουστικῶς μονότονοι λόγω τῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τῆς δικτατορίας τῆς 4ης Αὐγούστου ἡλιθίας λογοκρισίας. Ποία εἶναι ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς στασιμότητος εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα, ἡ ὁ-

ποία οὐσιαστικῶς ἰσοδυναμεῖ μὲ ὀπισθοδρόμῃσιν, ἂν ληθῇ ὑπ' ὅψιν ὅτι μεταπολεμικῶς καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐβελτιώθησαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὅλαι αἱ συνθήκαι ἐκδόσεως τῶν ἐφημερίδων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς προπολεμικὰς ἐπικρατούσας; Εἶναι δυσχερέστατον νὰ δοθῇ σχετικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτό, πού δέν ἐνδιαιφέρει μόνον τοὺς ἐκδότες τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς μελετητὰς τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος.

Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς δέν εἶναι «ἀπαθὴς» λαός. Ἐνδιαιφereται ζωηρῶς καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ διὰ τὴν διεθνή πολιτικὴν καὶ διὰ τὰ συμβαίνοντα γενικῶς εἰς τὸν κόσμον καὶ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πολιτικῆς. Κατὰ τὴν μεγάλῃν δὲ πλειονότητά του εἶναι ἐπαρκῶς ἐνημερωμένος, ὅπως ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ διαπιστώσῃ συζητῶν μὲ ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, ὅχι μόνον εἰς τὰ ἀστικά κέντρα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑπαίθρουν. Εἶναι λαὸς «ἐν ἐγρηγόρει» καὶ συνεπῶς θά ἔπρεπε νὰ διαβάξῃ πολὺ περισσότερον ἐφημερίδας.

Οὐτε ἡμπορεῖ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἀναλφάβητισμὸν τὸ χαμηλὸν ποσοστὸν ἀναγνώστων. Διότι προπολεμικῶς οἱ ἀναλφάβητοι ἦσαν καὶ εἰς ἀπολύτους ἀριθμούς καὶ εἰς ποσοστιαίαν ἀναλογίαν περισσότεροι (ἐν μέσῳ μικρότερον πληθυσμοῦ) καί, ἐν τούτοις, ἡ συνολικὴ κυκλοφορία ἐφημερίδων ἦτο ἡ ἰδία. Ἀλλωστε, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ σήμερον ὑπάρχοντες 1.220.000 ἀναλφάβητοι γίνονται, ὡς διὰ μαγείας, ἐγγράμματοι ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας, πάλιν δέν θὰ ἐβελτιώοντο οὐσιωδῶς ἡ κατάστασις ἀπὸ ἀπόψεως κυκλοφορίας ἐφημερίδων, συμφώνως πρὸς τὰ κριτήρια τῆς «Οὐνέσκο». Καὶ ἴδου διατί:

Οἱ ἐγγράμματοι εἰς τὴν Ἑλλάδα (ὑπερβάντες τὸ 10ον ἔτος τῆς ἡλικίας) ἀνέρχονται εἰς 5.671.000. Καὶ αὐτοὶ πρακτικῶς ἀποτελοῦν τὰς 450.000 περίπου τῶν καθ' ἑκάστην ἀναγνώστων ἐφημερίδων. Ἄν προστεθῇ εἰς τούτους τὸ 1.220.000 ἀναλφάβητων, πού θὰ ἔχουν γίνῃ, καθ' ὑπόθεσιν, ἐγγράμματοι καὶ θ' ἀποδώσουν ἀναγνώστας κατ' ἀναλογίαν τῶν ἡδη ἐγγραμμάτων, θὰ ἔχουμεν συνολικὴν ἡμερησίαν κυκλοφορίαν 546.000 περίπου φύλλων, δηλαδὴ ἀναλογίαν 65 φύλλων (ἀντὶ τῆς σημερινῆς 53) ἀνὰ 1.000 κατοίκους καὶ συνεπῶς πάλιν κατωτέραν ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ὀρθῶς ἡ «Οὐνέσκο» θέτει ὡς κριτήριον ἐπαρκούς ἐνημερώσεως.

Ἐὰν στραφῇ κανεὶς πρὸς τὸ ἐμπόρευμα τοῦ προσφέρεται εἰς αὐτὸν τὸν «ἐν ἐγρηγόρει» λαὸν θὰ διαπιστώσῃ ὅτι πρῶτον ἡ τιμὴ του δέν εἶναι ἀπαγορευτικὴ. Προπολεμικῶς αἱ ἡμερησῖαι ἐφημερίδες ἐπωλούντο πρὸς 2 δραχμὰς, αἱ ὁποῖαι ἔχουν περίπου τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς σημερινῆς 1,50 δραχμῆς, ἐνῶ γενικῶς ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας ἔχει βελτιωθῇ τώρα καὶ τὸ θιασικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ ἔχει ἀνέλθει (ἀλλὰ μὲ παράλληλον αὐξήσιν τῶν ἀναγκῶν του).

Ἡ ποιότης, ἔπειτα, καὶ συνεπῶς ἡ ἐλαστικότης τοῦ «εμπόρου» ἔχει ἀναμφισβητῶς βελτιωθῇ. Περισσότεραι σελίδες, καλύτερα ἐκτύποις, πλουσιωτέρα εἰκονογράφεισι, μεγαλυτέρα ποικιλία ὕλης, πρῆξιμη ἐνημερότης, ὀφειλομένη εἰς χρησιμοποίησιν πλέον ἀποδοτικῶν τεχνικῶν μέσων καὶ πυκνότερου δικτύου ἀνταπεκρίτων, χαρακτηρίζει τὰς σημερινὰς ἐφημερίδας. Ἐν τούτοις, ποσὰ τὴν βελτίωσιν αὐτὴν, πού ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντιληπτὴν ὅλῃν καὶ πού ἔχει ἐπιτευχθῇ μὲ αἰσθητὴν αὐξήσιν τοῦ κόστους ἐκδόσεως τῶν ἐφημερίδων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ συνολικὴ κυκλοφορία τῶν δέν εἶναι ἱκανοποιητικὴ, οὔτε διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, οὔτε διὰ τὰ κριτήρια τῆς «Οὐνέσκο».

Μίαν ἐξήγησιν, ἴσως, τοῦ φαινομένου ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι ὁ μηχανισμὸς «διανομῆς» καὶ διανομῆς τῶν ἐφημερίδων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀσφυκτικῶς ὑποτυπώδης, παρὰ τὸ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς αἱ συγκοινωνίαι τῆς χώρας. Ἡ ἐλληνικὴ ἐφημερίς δέν φθάνει ἔως τὸν τελευταῖον πιθανὸν ἀναγνώστην τῆς, ὅχι μόνον εἰς τὴν ὑπαίθρουν, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀστικά κέντρα. Τὰ λειτουργοῦντα «πραστακορεῖς» εἶναι νομισματοκοτεῖα διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, ἀλλὰ μὲ πολὺ καθρὰν ὁργάνωσιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Μία ἄλλη πιθανὴ ἐξήγησις εἶναι ὅτι κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἀκρίβειαν, ὅποτε θὰ ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ κανονικῶς κυκλοφορικὸν ὄλῃμα, ἐνεφανίσθη ἐνῶς ἀνταγωνιστῆς τῶν ἐφημερίδων: Τὸ ραδιόφωνον, τὸ ὁποῖον μέρους ὀρισμένου βαθμοῦ δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καλύπτει τὸν τομέα τῆς ἐνημερώσεως, ἐνῶ προσφέρει καὶ ἄλλας ὑπηρεσίας. Δι' αὐτὸ καὶ σημειοῦται ἡ τῶσον εὐρεία χρησιμοποίησίν του (ὑπερδιπλασία τοῦ κριτηρίου τῆς «Οὐνέσκο»). Ὁ «Ἕλλην, ἀνεκτὸς, ἀκουστικὸς, μᾶλλον τύπος, προτιμᾷ τὸ ἀκρόαμα ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν. Ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων, πάντως, ἀποτελεῖ μίαν διωμηχανίαν μὲ τεράστιον μέλλον. Διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ παραμείνῃ ἐπὶ μακρὸν ἡ κυκλοφορία των εἰς τὸ σημερινὸν χαμηλὸν ἐπίπεδον — τὸ χαμηλότερον τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Οι Βασιλείς, ο Διάδοχος, οι πριγκίπισσες Ειρήνη και Σοφία και ο Δόν Χουάν, ενώ εξέρχονται από την Μητρόπολη, όπου έψαλλε η καθιερωμένη δοξολογία για το Νέον Έτος. Έν συνεχεία ο Βασιλεύς έκοψε την πίττα της ανακτορικής φρουράς. Λίγες ημέρες αργότερα, στις 9 του Ιανουαρίου, οι Βασιλείς έώρτασαν, έν στενώ, τούς άργυρους γάμους τούς.

Την πίττα έκοψε για τά μέλη τής κυβερνήσεως, κατά τήν διάρκεια τελειτής στο πολιτικό γραφείο, ο πρωθυπουργός κ. Καραμανλής. Τό ώραίο έλληνικό έθιμο τιμήθηκε έτσι δεόντως και τόν φειντό χρόνο όχι μόνο σέ όλα τά έλληνικά σπίτια, αλλά και στούς κορυφαίους κύκλους τής πολιτείας

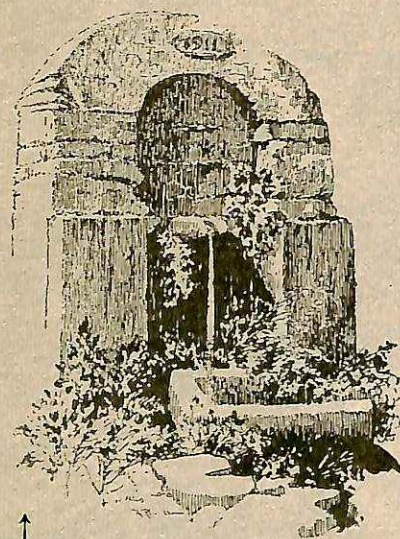
Οί Βασιλείς, πού έώρτασαν ήδη τούς άργυρους γάμους τούς, πρωτοστατούν στις καθιερωμένες έπίσημες έκδηλώσεις τού καινούργιου χρόνου...

(Φωτ. Ρετζής)

Τά μέλη τής κυβερνήσεως κατά τήν έξοδό τούς από τήν Μητρόπολη, μετά τήν δοξολογία. Από τ' άριστερά, οι κ.κ. Άβέρωφ, Σταυρόπουλος, Δαβάκης, Βρανόπουλος, Κανελλόπουλος, ή ΚΑ Κανελλόπουλου, ο πρωθυπουργός κ. Καραμανλής, ή ΚΑ Παπαληγούρα, ή ΚΑ Καραμανλή και οι κ.κ. Παπαληγούρας, Πρωτοπαπαδάκης, Μπουρνιάς, Θεοτόκης, Κωτιάδης. Τό 1963, έτος έλπίδων για τήν παγκόσμιο ειρήνη, μετά από τήν πολιτική κατευνασμού πού υιοθέτησαν οι δύο «Κ», δρίσκει τήν Έλλάδα στήν μεγάλη οικονομικοπολιτική οίκογένεια τών χωρών τής Κοινής Εύρωπαϊκής Άγοράς και στήν άφειτηρία μιάς όδοϋ, ή όποία είναι δυνατόν νά οδηγήση—όχι χωρίς θυσίες και επίμνη προσπάθεια— πρός εύτυχέστερα χρόνια. Στήν προσπάθεια αυτή ή κυβέρνηση καλείται νά παίξει τόν πρωταρχικής σημασίας ρόλο τής.

ΛΕΥΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

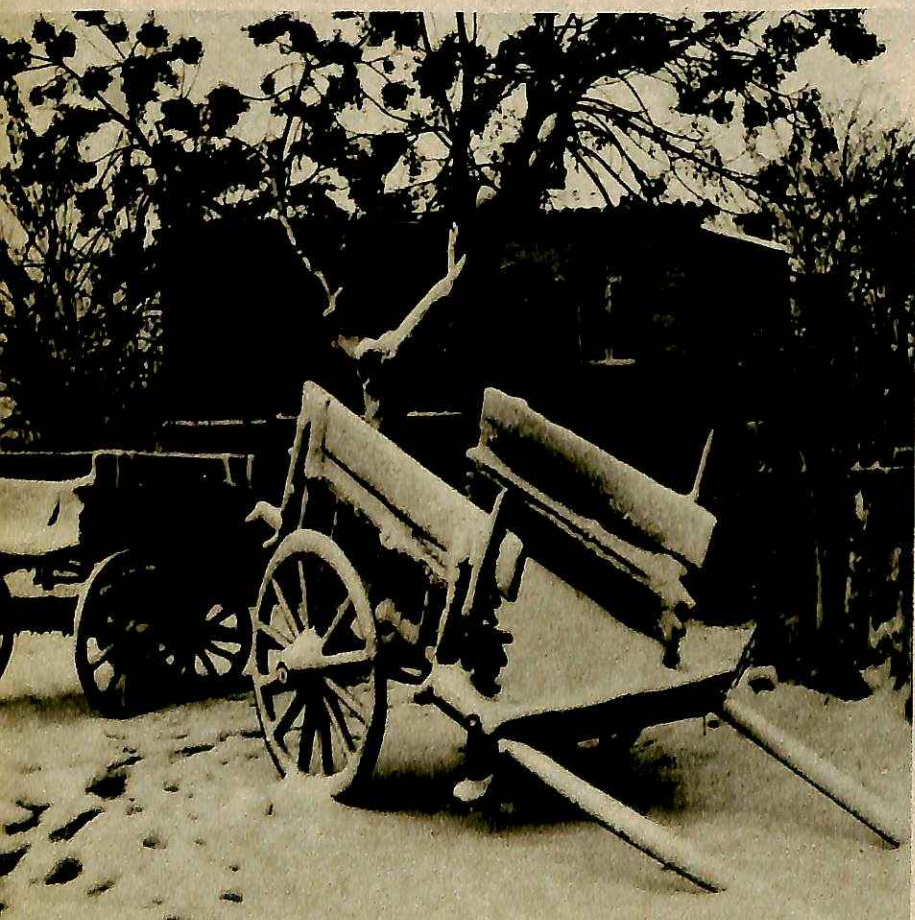
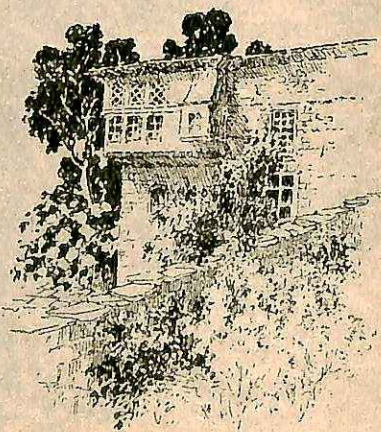
↑
ΓΕΜΑΤΟ όμορφοκτισμένες θρύσες είναι τὸ Πήλιο. Χωμένες σὲ ρεματιές ἢ σὲ κάποια πτυχὴ τῆς πλαγιάς, ανάμεσα σὲ πλατάνια καὶ ὁπωροφόρα δένδρα, προσφέρουν τὸ δροσερὸ νάμα τους στὸν ὁδοιπόρο.

Πάνω ἀπὸ τὸν Βόλο, μόλις πατήσης στὴν παραλία, προβάλλουν οἱ πλαγιές τοῦ Πηλίου. Ἀπὸ μακριὰ ἀσπρίζουν, κολλημένα σὰν ἀκανόνιστα ψηφιδωτά, τὰ χωριά Μακρυνίτσα, Πορταριά, Ἄνω Βόλος. Ξεκινοῦν κοπαδιαστά ἀπὸ τὰ ριζὰ τοῦ βουνοῦ, θαρρεῖς καὶ ξέκοψαν ἀπὸ τὴν πολιτεία καὶ ἀνεβαίνουν - ἀνεβαίνουν τὴν πλαγιά σὰν ἄσπρα πρόβατα. Καὶ ἀλήθεια τὰ ὁμορφα τοῦτα χωριά χτίστηκαν ἀπὸ κατοίκους τοῦ Βόλου ποὺ ἀνέβηκαν ἐδῶ γιὰ νὰ ἀναπνέουν τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας, μετὰ τὴν κατάκτηση τῆς πόλεως ἀπ' τοὺς Τούρκους

Εἶναι τὶς μέρες ποὺ ἄρχισε νὰ πέφτῃ τὸ πρῶτο χιόνι. Ἡ συγκοινωνία μὲ τὰ πιὸ ἀπόμακρα χωριά τοῦ Πηλίου ἔχει κιόλας διακοπῇ. Τὸ ἡμερο βουνό θρέθηκε ξαφνικὰ κάτω ἀπὸ τὴν παχειὰ ἄσπρη φορεσιά του καὶ δίνει μιὰ ἄλλη ὄψη μαγευτικῆς ὁμορφιάς. Αὐτὴ τὴν διαφορετικὴ ὁμορφιά τοῦ Πηλίου παρουσιάζουν σήμερα οἱ «Εἰς», δημοσιεύοντας τὸ ὁδοιπορικὸ τοῦ κ. Σπ. Ζήση, τὸ ὁποῖο συνοδεύεται ἀπὸ μιὰ σειρά πραγματικὰ ὠραίων φωτογραφιῶν τοῦ κ. Κ. Σ. Στουρνάρα...

←
ΤΟ ΧΙΟΝΙ τὰ σκέπασε τώρα ὅλα. Βαρυχειμωνιά. Οἱ κάτοικοι κλείστηκαν στὰ σπίτια τους, τὰ ζωντανὰ στὸ σταῦλο ἢ στὸ παχνί. Τὰ κάρρα δόθηκαν στὸν λευκὸ ἐναγκαλισμό.

→
ΦΗΜΙΣΜΕΝΟ εἶναι τὸ Πήλιο γιὰ τὰ παλιὰ ἀρχοντικά του. Κτισμένα τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας, ἀποτελοῦν θαυμαστὰ μνημεῖα λαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ μαρτυροῦν γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀκμὴ τῆς περιοχῆς κατὰ τοὺς δύστυχους ἐκείνους χρόνους.

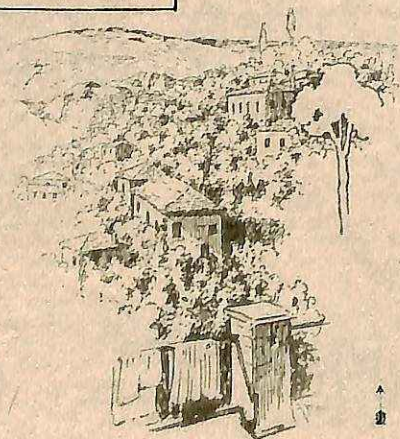

Χιανισμένες ὀξυές ὀρθάνουν τὸ ὑπερήφανο παράστημά τους στὸς σφοδροὺς ἀνέμους, ποὺ τὸν χειμῶνα φθάνουν ἀπὸ τὸ παραγμένο Αἰγαῖο καὶ δέρνουν ὁλόκληρη τὴν ἀνατολικὴ πλαγιά.

Καλπάζουν με τις λευκές τους χაίτες τα κύματα, ως μέσα στο εύρυχωρο λιμάνι του Βόλου, που η κίνησή του είναι περιορισμένη.
Έρρημος από διαβάτες ο φαρδύς παραλιακός δρόμος.
Μόνο που και που κάποιος βιαστικός θά τον δισχίσει,
όσο μπορεί άποτραβηγμένος στην μέσα όκη, για να αποφύγει το ράντισμα.
Έξω όπου, την άνοιξη και το καλοκαίρι ή με τις γλυκές χειμωνιάτικες λιακάδες,
γίνεται το καθιερωμένο σεργιάνι όλης της πολιτείας,
απόρριπναι μόνο τα φύκια που ξέβρασε η θάλασσα.

ΛΕΥΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ...

ΜΙΣΗ ώρα από το Στροφιλί βρίσκεται ο Άγιος Βλάσης, μιά δρόκα από χαριτωμένα σπιτίτια, χτισμένα ανάμεσα σέ άφθονη θλάστηση —δένδρα, περιβόλια, λουλούδια—, άφθονα όμορφα λουλούδια

Τὸ λεωφορεῖο, ποὺ κάνει τὴν συγκοινωνία μὲ τὴν Μακρινιτσα, ἀνεβαίνει μὲ πολλὰς στrophes τὴν πλαγίαν τὸ Ἄνω Βόλου. Συναντᾷς κάθε τόσο μικρὰς, ὄχι βαθεῖας, ὁμορφες ρεματίες, γεμάτας πλατάνια, ὅπωπορφωρα δένδρα, καλοχτισμένα, ὁλοκάθαρα στίτια. Δεξιὰ, πάντα στὸ δρόμο, προβάλλει ὃ ἓνα γραφικὸ πευκοφυτεμένον λόφον ἡ Ἐπισκοπή, μὲ τὸ ἐκκλησάκι. Μεταφωφῶσα τὸ Σωτήρος. Ἐδῶ ὑπάρχουν ἀρκτεῖς ἀνάγλυφες παραστάσεις ἁγίων, βυζαντινῆς ἐποχῆς.

Στο δρόμο βλέπεις κάθε τόσο όμορφοχτισμένες
βρύσες με τρεχούμενο νερό. Τα περιβάλλια γύρω από
στιπίτια στηρίζονται σε ψηλούς τοίχους και τα βέν-
ερα ακμάζουν από το άφθονο νερό της περιοχής.
Κι όσο αναδύομαι για την Πορταρία, τόσο απλώ-
νεται κάτω, θαλασπικός, σαν μία τεράστια ζωγα-
φιά, ο Παγασητικός, με την πολιτεία του Βόλου,
τόσο όμορφα, ρυθμικά χαραγμένη, στην άκρη του
γαλαζιού μυκού του.

Ἡ Πορταριά, χτισμένη σὲ ὁμολό ἑδαφος τῆς πλαγιάς, θεωρεῖται ἀπὸ τὰ καλύτερα παραθεριστικά κέντρα τοῦ Πηλίου. Ὁ οἰκισμὸς ἄρχισε γύρω ἀπὸ τὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Πορταρᾶς, ὅπως τὰ περισσότερα χωριά τοῦ Πηλίου, πού δημιουργήθηκαν γύρω ἀπὸ παλαιὰ μοναστήρια. Ὁμορ-

φοχτισμένα σπίτια, ανάμεσα σέ μηλιές, ροδοκινιές
κι άλλα δένδρα, είναι ή χαρακτηριστική εικόνα του
χωριού.

Σε σπίτια και σε τέσσερα ξενοδοχεία παραβρίσκουν αρκετό ξένο. Ανάμεσα στο πλούσιο πρᾶσινο και στα δροσερά νερά, θα αποπτερωνωθεί σε ένα χρόνο και το τουριστικό ξενοδοχείο «Ξένων».

Εδώ βρίσκεται και η περίφημη «μύαμα» του νερού, που διοχετεύεται σ' όλα τα σπίτια και ποτίζει ακόμη τα περιβόλια της Πορταριάς, του Άνω Βόλου και της Άνω Αστασίας. Από την άκρη του χωριού πρὸς το βουνό εκτείνονται απέναντες έκτασις με μηλιές και καστανιές, και ύστερα, ως την κορφή του βουνού, εκτείνεται ένα δάσος από βελανί.

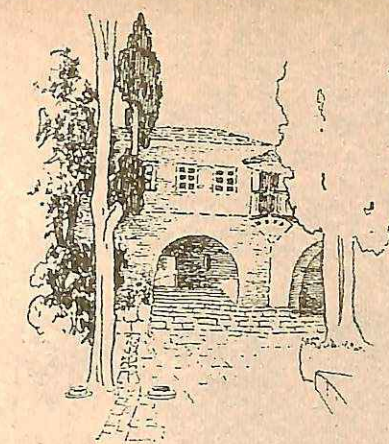
Στις ύψόμετρο 1.200 μέτρα, στη θέση Χάνια, στο δρόμο Πορταριάς - Ζαγοράς, κτίσθηκε από τον Τουριστικό Οργανισμό Μαγνησίας ένας μεγάλος ξενοκώνας. Μέσα σε οριζήνη ελαστικότητα από δένεα, οι έπιτοκέπτες απολαμβάνουν έλη την ομορφιά του οουου. Στις μεγαλύτερες ζέστες του καλοκαιριού, εδώ βασιλεύει πάντα βροσία. Ο ξεκώνας, πολλόν κοσμομήθηκε με δωρεάν προσφορά εργασίας, λαοκατοίκων και πρό παντός με το προσωπικό ενδισφέρον του νομάρχου κ. Παπαδόκου, δωρήθηκε τώρα στον Ε.Ο.Τ.

Στὸν περίβολο τῆς ἐκκλησίας Ἀγίου Νικολάου
βρίσκονται ὑπολείμματα τῆς Παναγίας τῆς Πορτα-
ρέας, ἐνὸς μικροῦ ναοῦ (1273), ποὺ ἔχει τοιχογρα-
φίες τοῦ 1581.

Ἡ Ἀριστερα ἀπὸ τὴν Πορταριά, ὁ δρόμος ὁδηγεῖ στὴν Μακρινιτσίω. Χτισμένη σ' ἀπότομη πλαγιά, σοῦ δίνει τὴν ἐντύπωση πὺς τὰ περισσότερα διόρροφα σπιτίτια τῶν παυτῶν εἰς στέγες ἄλλων σπιτιῶν, καὶ εἶναι κυριολεκτικὰ κρεμασμένη σ' ἑνὰ θραυστικὸ πανόραμα. Ἐτοί πού εἶναι ντυμένη, στὸ ἄσπρο φόρεμα τοῦ γιοιοῦ, μοιάζει μὲ παραμυθιὰ ὀπτασία. Καὶ ἡ ἐντύπωση ἐνισχύεται ἀπὸ τὰ αἰωνόδια πλατάνια πού βρίσκονται τὴν πλατεία, μιά πλατεία θυσία μὲ ἐξώστη μὲ θέα πρὸς τὸν Βόλο καὶ τὸν Παγασαϊκὸ, ἀπὸ τὴν ἐνεσκήνυση, μὲ λιουτάρησια κεφάλια, ῥύση, τῆς παλιῆς ἐκκλησίας τῆς, τὰ στενά ἀνθοφόρα καλντερίσματα, ἀνάμεσα στὰ σπιτίτια καὶ στοὺς δεινροστολίστους κήπους.

Ἰδιόρρυθμο γούστο

Η Μακρυνίτσα άπετέλεσε την εποχή της Τουρκοκρατίας προπύργιο για τα υπόλοιπα χωριά του Πηλίου, όταν γίνονταν οι συχνές έπιδρομές από

ΕΡΗΜΟΣ ὁ περίβολος τῆς Πανα-
γίας Θεοτόκου. Ἐδῶ ὑπῆρχε παλιό
μοναστήρι, κτισμένο πρὶν ἀπὸ τὸ
1215. Ἡ ἐκκλησία ἔχει μεγάλο μαρ-
μάρينو ἀνάγλυφο τοῦ 13ου αἰῶνος.

ΣΕ ΥΨΟΣ 1.300 μέτρων. Γυμνές οι
 άγριολεύκες ξεπετάγονται κάτω
 από τον παχύ άσπρο τάπητα και δια-
 γράφουν το κακοπαθημένο κορμί
 τους στόν ουράνo. 'Ο ήλιος θ' άργή-
 ση ακόμη να τις απάλλασξη από το
 παγερό άγκάλιασμα δύο χιονιού.

ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ, ένας από τους τέσσερις οίκισμους της Ζαγοράς. Ο καθένας έχει τον δικό του χαρακτήρα. Μεγαλοπρεπή κυπαρίσσια τριγυρίζουν την εκκλησιά της, όπου έντοιχίσθηκαν φαγιάντσες της Ρόδου

τούς Ἀρβανίτες. Εἶχε σχολεῖο ἀπὸ τὸ 1740, με-
νομαστὸὺς δασκάλους, ὅπως τὸν Ζαχαρία, τὸν Θεο-
δωρὸ καὶ τὸν Παπαπολύχ. Στὴν Ἐπανάσταση τοῦ
1921 ἡ Μακρινίτσα πυρπολήθηκε. Τὸ 1878, Πηλιο-
ρείτες πολεμιστὰι, ὠχυρωμένοι στὴ ράχη τῶν Μού-
ρων, ἀπέκρουσαν μετὰ σοβαρὰς ἀπώλειες 4.500 Τούρ-
κους.

Μιά από τις κεντρικές εκκλησίες του χωριού, η Παναγιά, που κατέρρεε από τους σεισμούς, χτισμένη το 1767, είχε αρκετές αναγλυφές πλάκες έντοχισμένες, με επιγραφές αρχαίες ελληνικές, βυζαντινές και ύστεροβυζαντινές. Στον περίβολο της εκκλησίας βρίσκονται σήμερα τα παρεκκλήσια "Αγίος Νικόλαος, Ισάκιοιο, και "Αγιοι Πάντες, Ανάγιοιο, στο ίδιο κτίριο (1743). Γεμάτα από τοιχογραφίες και τα δύο.

Ἡ εὐλογητικὴ στὶς ἐκκλησίες καὶ σὲ πολλὰ ἀρχοντά τοῦ Πηλίου μεταδόθηκε σ' αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Ἱππερωτὲς τεχνίτη καὶ μαστόρου, πρὸ τοῦ χρόνου ἔκανε πηγίναιν ἐκεῖ καὶ πολλοὶ ἔμειναν μόνιμοι κάτοικοι.

Σ' ἕνα καφενεῖο τοῦ χωριοῦ, τοῦ Κ. Γκρέκου, ὑπάρχει μιὰ μεγάλη τοιχογραφία τοῦ λαϊκοῦ ζωγράφου Θεοφίλου, ποὺ ἀπεικονίζει τὸ κλέφτικο γυλέτι μὲ

τὸν Κατσαντάνη. Δυστυχῶς ὁ μπουφές τοῦ καφε-
νεῖου φθείρει μὲ τοὺς καπνοὺς τὸ ἀξιόλογο τοῦτο
ἔργο τοῦ λαϊκοῦ ζωγράφου.

Σε θαυματούς δοσιμάκεις τῆς Τουρκικῆς ἀσθενοῦνται ἀπὸ τὸν εὐσεβὲς ἔθλο τὸν γυναικὶν δι' τοιχογραφίαν, ἡ παλαιὰ πλαστικὴ ἀντικαθίσταται ἀπὸ βιομηχανικὰ πλακάκια, σκαλιστὰ ὑπερῶς φαιδρῶνται ἀπὸ μετριοφρονεῖς δοσιμάκεις, γιὰ νὰ μποῦν ἐπὶ θέσθ τους κακόγουστα μαρμάρη. Φυσικὰ, πῶλῶρα γράμματα ἀπαθανάτισαν τὰ ὀνόματα τῶν δοσιμάτων. Στῇν Ἀναστασίαν, δραστήριος κοινοτάρχης γκρέμισε τοσοῦτες δροσερὰ καὶ ἔχτισε καινούργιες με' ἐπένδυσή μασαίκα κοιλίαν.

Χάρης στο Ιδρύησθμν γούστν, πού τής δύνουν ή έδωξήνι διαμώρφωσιν, τὰ βροσπέρα νερά, οι βυζαντι- νές έκκλησίες τής καί ή υπέρτατα μαγευτική φύ- σην, ή Μακρινίτσα έλκύει πολλούς έκδρομείς, τουρί- στες καί παραθεριστάς. Πολλοί έπίσης φάνουν ώς εκεί καί στίς γιορτές των Χριστουγέννων.

Οι κάτοικοι, ευγενειακά φιλόξενοι, έχουν ως μένη έλπιδα τους τήν τουριστική αξιοποίηση τοῦ τόπου τους. Περιμένουν τήν οἰκοδόμησιν ξενοδοχείου πού δέν υπάρχει σήμερα, καί τήν χορήγησιν δανείων στούς κατοίκους, γιά βελτίωσιν τών κατοικιών πού ἐνοικιάζουν στούς ξένους.

Καθώς καταβαίνουν, νύχτα, ἀπό τὰ ὄμορφα

“Ένα από τα ωραιότερα βουνά της Ελλάδος που αλλάζει όψεις κάθε εποχή και ώρα

ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ – και στο βάθος ο κόμπας, με τον Βόλο δίπλα στη θάλασσα. Πρώτος οικιστής της υπήρξε ο δυνάστης της περιοχής Δούκας “Άγγελος Κωνσταντίνος ο Μαλκασσινός (12ος αιών). “Επί Τουρκοκρατίας υπήρξε η πρωτεύουσα του όρεινου συγκροτήματος του Πηλίου.

ΑΚΟΜΗ ένα παλιό έξωκλήσι από όσα –αναρίθμητα– έστησε η εύλαβεια των πιστών, σχεδόν σε κάθε γωνιά του εύλογημένου βουνού. “Ησυχό και σιωπηλό, καλεί τὸν ὁδοιπόρο σε ανάπαυση και περισυλλογή.

παρμυθένια τούτα χωριά του Πηλίου, βλέπουμε, από τις καμπές του δρόμου, κάτω στα πόδια μας να απλώνεται το εξαιρετικό θέαμα του φωτισμένου Βόλου. Νομίζεις πως στην άκρη της στίλπυνης επιφάνειας του Παγασητικού, στην κρύα, χιονισμένη γη, ήρθε ο “Ιάσων, μ’ ένα τεράστιο, φωσφορίζον, μαγικό χρυσόμαλλο δέρασ, που το άπλωσε και την σκέπασε για να την ζεστάνει.

“Ο δρόμος που οδηγεί από την Πορταριά στα Χάνια, πάνω στην δασωμένη από όξυές ράχη του Πηλίου, προχωρεί και κατηγορεί για την Ζαγορά. “Από το σημείο τούτο μπαίνουμε στο ανατολικό Πήλιο, όπου βρίσκονται τα πιο όνομαστα χωριά του. “Η κατοικημένη τούτη περιοχή του βουνού φέρνει πιο χαρακτηριστική την σφραγίδα του παρελθόντος και συνδέεται περισσότερο με την μυθολογία, την ιστορία και τὸν πολιτισμό του. Το Πήλιο είναι από τα όμορφότερα ελληνικά βουνά. Σαν μυθική γοργόνα, που αναδύθηκε από το Αίγαίο, είναι απλωμένο από το άκρωτήριο Δερματά και κλείνει από τα ανατολικά τὸν θεσσαλικό κάμπο. “Η καμπυλωτή ούρα αυτής της γοργόνας τελειώνει στο άκρωτήριο Τραχήλι, που βυθίζεται στὸν Παγασητικό.

“Η ανατολική του πλευρά είναι σκεπασμένη από λογιῶν – λογιῶν μεγάλα δάση. Οι όξυές κατεβαίνουν την κατοικημένη ζώνη του βουνού, όπου συνεχίζονται δάση από καστανιές, μηλιές, συκιές, μουριές και άλλα καρποφόρα δένδρα, ενώ πιο χαμηλά εύδοκιμούν τ’ ἀμπέλια, οι ἐλιές και, σε μικρές κοιλάδες προφυλαγμένες από τὸν βορριά, οι πορτοκαλιές.

Μπροστά ξανοίγεται το πλατύ Αίγαίο, σὰν ένας μεγάλος καθρέφτης, που με τις ανταυγίες του λαμπρύνει πιο πολύ τις όμορφες κατάφυτες πλαγιές κι απλώνει την άγρια όψη που παρουσιάζουν αρκετές χαράδρες, καθώς κατεβαίνουν από το βουνό στη θάλασσα.

Τὸν χειμῶνα, τούτη η αλίμενη πλευρά δέρνεται από τὸς ανατολικὸς ψυχρὸς ἀνέμους. Οι χιονισμένες πλαγιές μοιάζουν να είναι τυλιγμένες μέσα σε μία άπέραντη, κάτασπρη γούνα, και πάνω τα πυκνά γυμνά δάση από τις όξυές σου δίνουν την εντύπωση ενός ὠρθωμένου σκούρου τριχώματος.

Βοτανικά χόρτα

Από πανάρχαιους χρόνους φαίνεται πως το Πήλιο ήταν κατοικημένο από ημίγρια φυλή, που εξημερώθηκε με τὸν καιρό. “Η μυθολογία μᾶς περιέσσωσε όμορφους μύθους με τὸς Κένταυρους πολεμιστές, που έδωσαν μάχες και με τὸν “Ηρακλή. “Ο Κένταυρος Χείρωνας, δάσκαλος και γιατρός, συμβολίζει τὸν πολιτισμό αυτής της φυλής. Στην σπηλιά του διδάχθηκαν ο “Ασκληπιός και ο “Ιάσωνας. “Αλλάστε το Πήλιο βρίθει από διάφορα βοτανικά χόρτα.

Τὸ μέρος ανάμεσα Βενέτου και Πουρί, όπου υπήρχε η αρχαία Σηπιάδα, θεωρείτο από τὸς αρχαίους τόπος ἀφιερωμένος στην Θέτιδα και στις Νηρηίδες. Σύμφωνα με την παράδοση, πίστευαν πως έδω ξετυλίχθηκε τὸ εἰδύλλιο του ἥρωα Πηλέα με την Θέτιδα κόρη του θεού τὸν ὕδατων Νηρέα η, σύμφωνα με ἄλλη παράδοση, του Κένταυρου Χείρωνα. “Η Θέτις, παρά τις μεταμορφώσεις που έπαιρνε διαδοχικά σε φωτιά, λιοντάρι, φίδι, νερό, για να αποφύγει τις έρωτικές περιπτώσεις του Πηλέα, αναγκάστηκε να παραδοθή μέσα σε μία σπηλιά της Σηπιάδας. “Από την ένωσή αυτή, που επικυρώθηκε με έναν λαμπρό γάμο στις κορυφές του Πηλίου, με καλεσμένους ὄλους τὸς Τρωϊκού πολέμου. Στα παράλια της Σηπιάδας τοποθετείται και η καταστροφή την ὁποία έπαθαν ἄρκετά πλοία του στόλου του Ξέρξη τὸ 480 π.Χ. Στην μυθολογία αναφέρεται ἄκομη πως, όταν οι Γίγαντες πολεμούσαν τὸς θεούς στὸν “Όλυμπο, διανοήθηκαν να ξεριζώσουν τὸ Πήλιο, να τὸ ἀκουμπήσουν πάνω στὸν Κίσσαβο μεγάλωνοντας ἔτσι τὸ ὕψος του, γιὰ να διευκολυνθὸν στην διεξαγωγή της μάχης.

Για την κατασκευή ἑπίσης της “Αργούσ χρησιμοποιήθηκε ξυλεία από τα αἰωνόβια δένδρα του Πηλίου.

Μέχρι τα τέλη του 18ου αἰώνα, τὰ Πηλιορείτικα χωριά λέγονταν χωριά της Ζαγοράς. Τα ὠνόμασαν ἔτσι οι Σλάβοι τὸν 10ο αἰῶνα μ.Χ. και σημαίνει «στην πίσω πλευρά του βουνού». “Όσα καράβια κατασκευάζονταν στα περίχωρα του Πηλίου, λέγονταν «Ζαγοριανά», ὅπως τὰ ἀναφέρει και ἕνα δημοτικό τραγούδι. “Ο πρώτος ἀξιόλογος συνοικισμός του Πηλίου, που ἐξελιχθηκε ἄργότερα σε δραστήριο πνευματικό και ἔθνικο ἀπελευθερωτικό κέντρο, πήρε σιγά – σιγά τὸ ὄνομα Ζαγορά.

ΣΠ. ΖΗΣΗΣ

Τὸ χιόνι έπεσε χονδρὸ στα Χάνια. Λύγισαν τὰ πιο ψηλά κλαδιά σχεδόν ὡς τὸ ἔδαφος από τὸ βάρος του. Και τὰ σύννεφα ταξιδεύουν τώρα σὰν ὀμίχλη ἀνάμεσα στις πλαγιές της ἀτύθμενης ρεματιάς.

ΟΛΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΣΤΙΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Πολυτελέστατα κέντρα προσφέρουν κάθε είδους άναψυχή στην κοσμική πελατεία τους

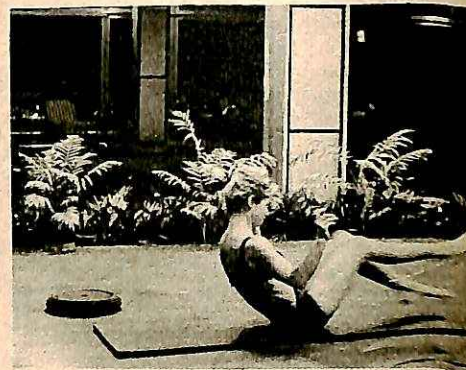

Ολο το κοσμικό Παρίσι πέρασε τις διακοπές των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους στο Μεζέβ, άπομονωμένο από τα χιόνια. Κανείς όμως και καμιά δεν φαινόταν να κατάστασιν αυτή τη πολιορκία. Οι ψυχαγωγίες στο περίφημο αυτό γαλλικό κέντρο χειμερινών σπόρ είναι τόσο πολλές! Πρώτα - πρώτα, βέβαια, άνάπαυση και ξεγνοιασιά, ύστερα έπισκέψεις στα νυκτερινά κέντρα, χορός, σκι φυσικά, παρακολούθηση έπιδείξεων μόδας και... μπάνιο στην χειμερινή πισίνα, για την όποια είναι υπερήφανο το Μεζέβ.

Μην τουρτουρίζετε, βέβαια, άκούοντας μια τέτοια λεπτομέρεια. Το νερό της πισίνας θερμαίνεται. Καί, μετά την βουτιά, υπάρχει άπ' ευθείας από την πισίνα θερμαινόμενος διάδρομος, που οδηγεί στα άποδυτήρια.

Στο άλλο γνωστό κέντρο χειμερινών σπόρ, στο "Άλπ ντ' Ύζέ", κτίσθηκε έπίσης μια χειμερινή πισίνα. Καυστήρησης όμως ή εγκατάσταση των μηχανημάτων θερμάνσεως και ή δεξαμενή γέμισε χιόνια. Έτσι οι παρισινές έφημερίδες μπόρεσαν να δημοσιεύσουν μια φωτογραφία του Φίλιπ Φάτ, γιού του γνωστού σχεδιαστή φορεμάτων, να παίρνει μια θεαματική βουτιά στο χιόνι με μαγιό.

Άς ξαναγυρίσωμε, όμως, στο Μεζέβ. Τα άτυχήματα είναι πάλι στην ήμερησία διάταξη. Οι όρθοπεδικοί και οι κλινικές δεν βρίσκουν ούτε για μια στιγμή ήσυχία. Κατά μέσον όρο συμβαίνουν όκτώ σοβαρά κατάγματα των κάτω άκρων την ήμέρα, χωρίς να λογαριάσωμε τα στραμπουλήγματα, τραύματα κλπ. κλπ. Καί μια ενδιαφέρουσα παρατήρηση: Όρα των περισσότερων άτυχημάτων είναι ή 4η άπογευματινή. Έξήγηση είναι ή περιορισμένη όρατότητα από το βράδισμα, την όμίχλη, το χιόνι που πέφτει κλπ. Όσο για τους γερούς, περιφέρονται από κέντρο σε κέντρο. Η Μιτσούκο, περίφημη από την Α-

ΕΞΩ ΜΑΙΝΕΤΑΙ Η ΧΙΟΝΟΒΥΕΛΛΑ

ΕΔΩ ΖΕΣΤΗ ΚΑΙ ΘΑΛΠΩΡΗ

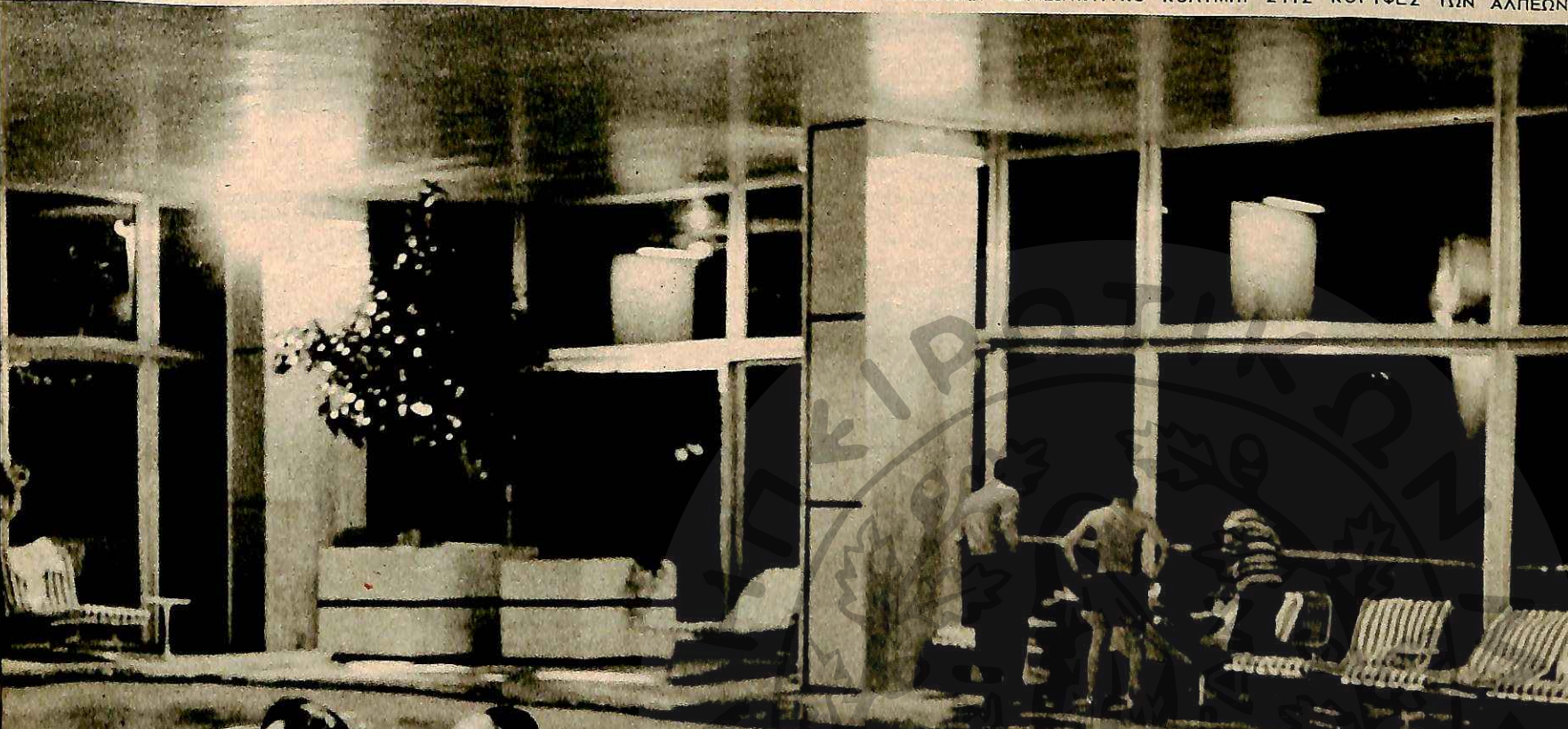
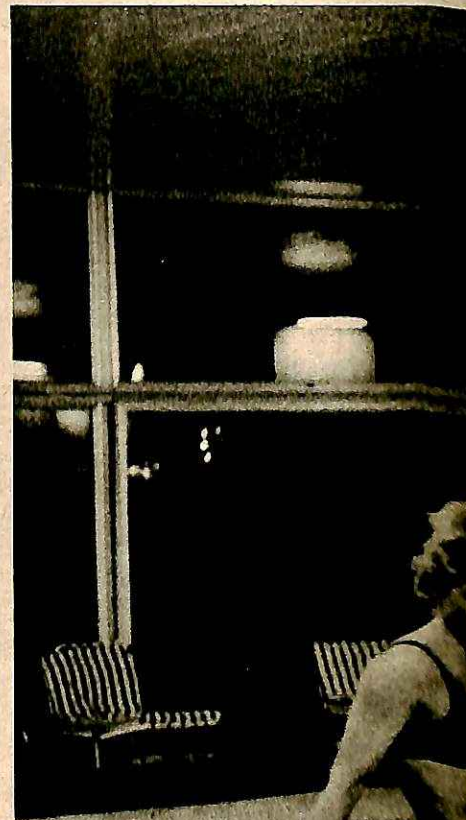

Η ΖΕΝΕΒΙΕΒ, ΜΟΝΤΕΛΟ ΓΙΑ ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΕΣ

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ «ΠΕΡΙΒΟΛΗ» ΓΙΑ ΣΚΙ, ΟΤΑΝ ΕΧΗ ΖΕΣΤΗ Η ΚΑΡΔΙΑ...

ΜΟΝΑΧΑ ΓΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΥΣ

ΠΡΟΟΡΙΖΕΤΑΙ Η ΚΛΕΙΣΤΗ ΠΙΣΙΝΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ «ΜΟΝ ΝΤ' ΑΡΜΟΥΑ». ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ ΚΟΛΥΜΠΙ ΣΤΙΣ ΚΟΡΥΦΕΣ ΤΩΝ ΑΛΠΕΩΝ

«ΤΟΥ-Ι-ΣΤ» είναι το σύνολο που φοράει ή "Άννυ Νίλσον, αλλά και ταυτότ αυτό που χορεύει, σάν «άτ-τραξιόν» στην έπίδειξη μόδας του Ζάκ Έστερέλ, που έρβιος, με τα χέρια στις τσέπες, παρακολουθεί.

ΤΟ ΧΙΟΝΙ απέκλεισε τους πάντας και τα πάντα, αλλά αυτό δεν είναι λόγος για να μη χαμογελά κατευχαριστημένος ό Έντμόντ Ρότσιλντ, άφου, Ίσα - Ίσα, ή βαρυχειμωνιά έφερε χρυσές δουλειές στο ύπερπολυτελές ξενοδοχείο του.

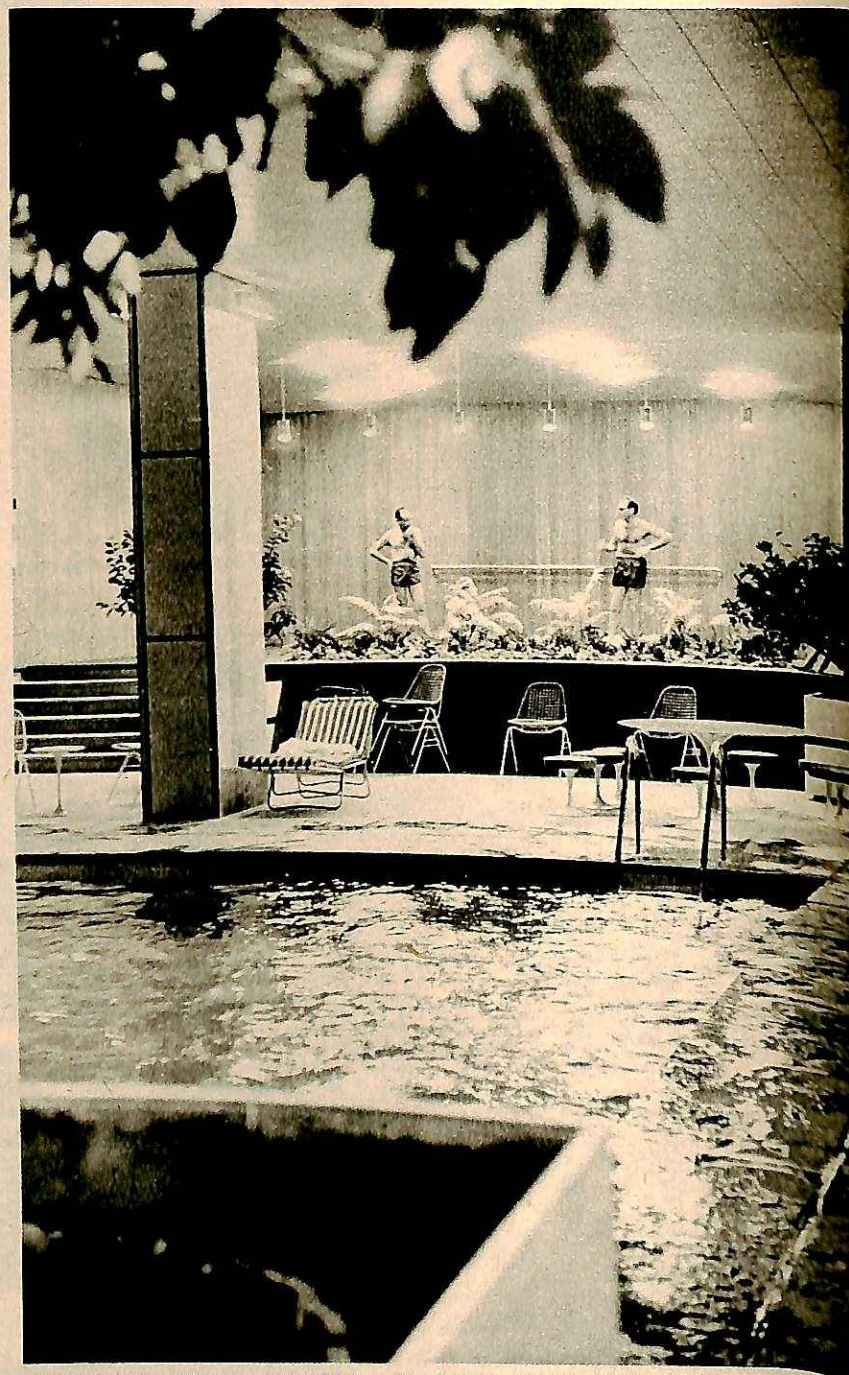
ΟΛΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ...

Διασκεδάσεις χορός, σπόρ

ΧΩΜΕΝΗ στα χιόνια η Κατρίν Ντενέβ, η πάντοτε μέλλουσα υπ' αριθ. 3 κυρία Βαντίμ. Η ωραία ήθοποιός, που ακόμη δεν ανεδείχθη σε «στάρ», και ο Πυγμαλίων της γαλλικής όθονης Βαντίμ κατέλυσαν στο ξενοδοχείο των ε-κατομμυριούχων, του Ρότσιλντ.

(Φωτ. Dalmas)

ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ, ΑΛΛΑ «ΛΕΟΝΤΕΣ» ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΙΝΑΣ

νάμιξή της στην υπόθεση της απαγωγής του παιδιού του γνωστού Γάλλου διανοητή αὐτοκινήτων Πεζώ, επίδεικνυει στο καμπάρ «Γκλέϊμορ» την τέχνη της στο μάντισον, με τὸν μνηστήρα της Ζάκ Μπαζάρ.

Περισσότερο τῆς μόδας, πάντως, εἶναι τὸ «Κλάμπ», ἰδιοκτησία τοῦ «ἀρχοντος τοῦ Μεξέβ», τοῦ βαρώνου Ἐντμόντ ντὲ Ρότσιλντ. Βρίσκεται ἀπέναντι στο πολυτελέστατο ξενοδοχεῖο «Μὸν ντ' Ἀρμπουά», ποὺ ἀνήκει στὸν ἴδιο καὶ ἔχει πλουτισθῇ με τοῦ κόσμου τῆς ἐπαναστατικῆς εὐκολίας. Ἀπὸ τὴν διεθνῶς γνωστὴ πελατεία του ξεχωρίζουν οἱ Τίνο Ρότσι, ποὺ δὲν φοβάται πὼς θὰ δραχιάσει, Κραβέν, Ραούλ Λεβύ, Βαντίμ καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

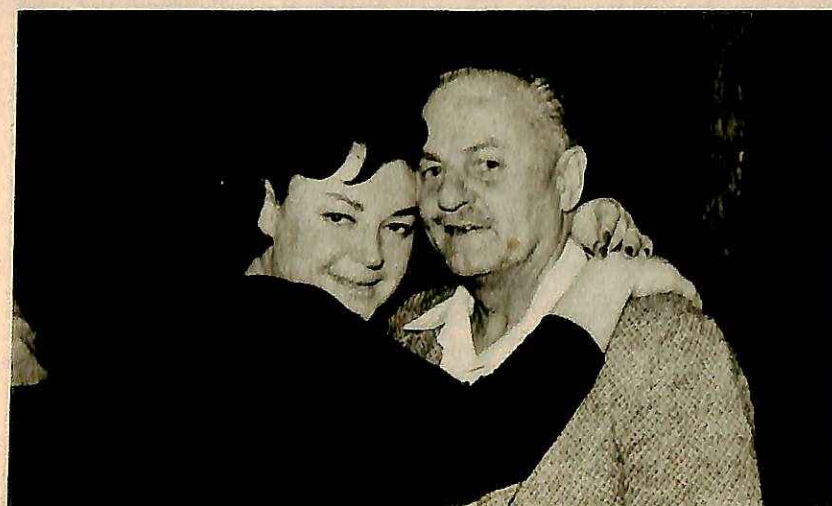
Ὁ Ζάκ Ἑστερέλ παρουσίασε στὸ ξενοδοχεῖο «Μὸν Μπλάν» τὴν τελευταία συλλογὴ του. Τὸ «κλού», ἓνα θαυμάσιο ἀνσάμπλ «τουίστε», παρουσιάστηκε, φυσικὰ σὲ ρυθμὸ τουίστε, ἀπὸ τὴν ὑπέροχη Ἀννυ Νίλσεν.

Ἔτσι, σ' ἓνα ἀπὸ τὰ ὁμορφότερα μέρη τοῦ κόσμου ζοῦν ἀδελφωμένα ὁ κινηματογράφος με τὴν ὑψηλὴ ραπτική, τὸ τραγούδι με τὸν χορὸ, τὰ σπόρ με τὴν ξεγνοιασιά — ὅ,τι καλύτερο ἐπιφύλασσει ἡ τύχη στοὺς ἐκλεκτοὺς της.

Ο ΡΟΖΕ ΒΑΝΤΙΜ με τὸν Κριστιάν Μαρκάν ἔτοιμοι γιὰ τὴν «κάθοδο».

Ο ΝΤΑΡΥΛ ΖΑΝΟΥΚ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΡΕΓΚΙΝ — ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΙΛΙΚΑ

ΣΤΟ «ΓΚΛΑΜΟΥΡ». Η ΜΙΤΣΟΥΚΟ ΧΟΡΕΥΕΙ ΜΑΝΤΙΣΟΝ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΕΖΑΡ

Bubble
Bath

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ FAMAR

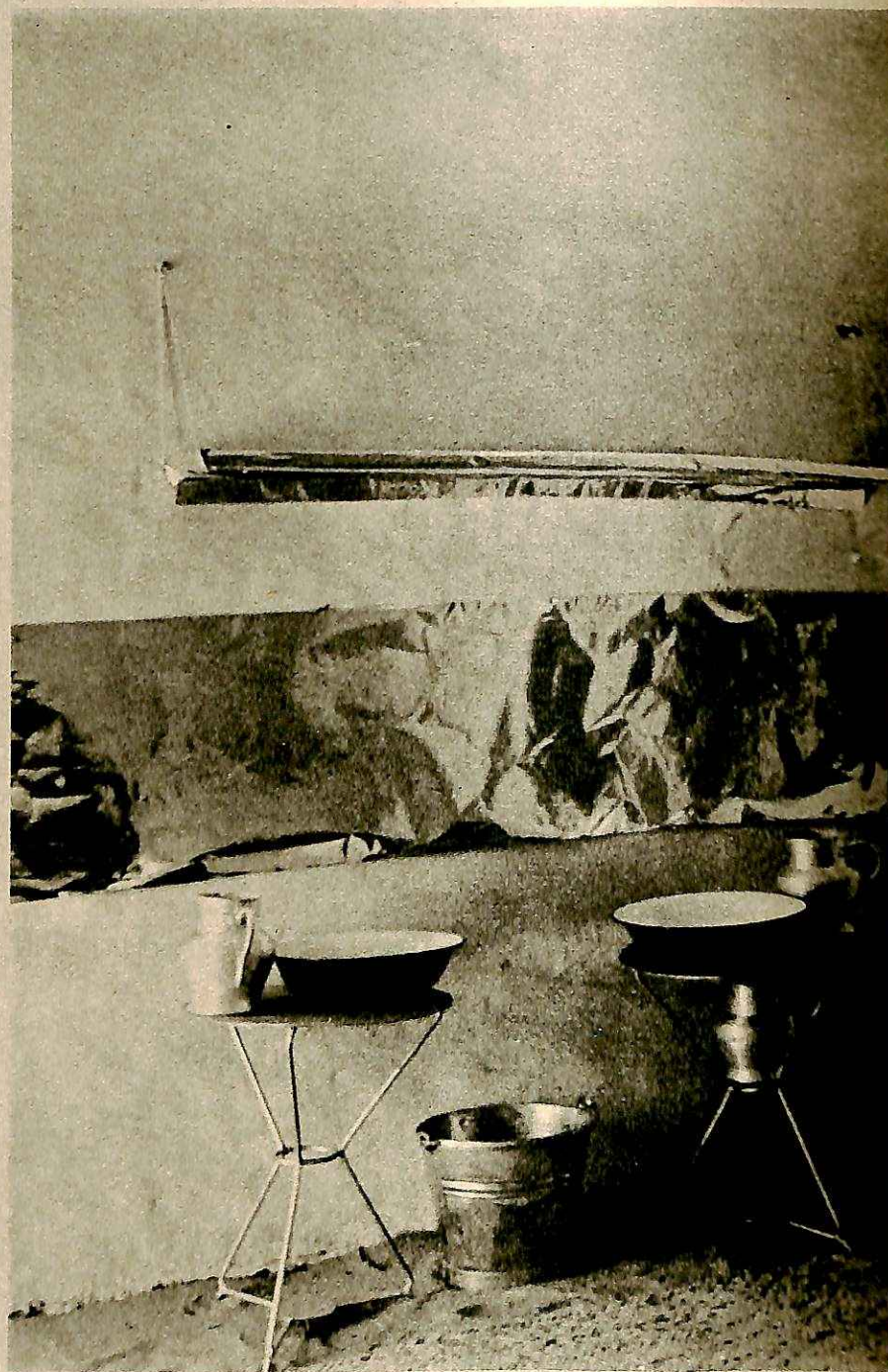
Μεταβάλλει τὸ καθημερινὸ λου-
τρό σὲ ὄνειρο... Τυλίγει τὸ σῶ-
μα με σύννεφο μυρωμένου ἀφροῦ.
Στὸν ἱριδισμό κάθε φυσαλίδας

κρύβεται μιὰ μικροσκοπικὴ μάγι-
σα ποὺ τονώνει τὸ δερμα, τοῦ ξα-
ναδίνει δροσιά, λάμψη, φρεσκάδα
κι ἐξασφαλίζει τὴν εὐδιαθεσίᾳ σας.

Γεν. Ἀντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΜΙΑ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΦΑΡΑΩ

Ἡ Μαργαρίτα τῆς Δανίας ἔζησε τὴν ἀσκητικὴ ζωὴ τῆς ἀποστολῆς στὴν χώρα τοῦ Νείλου

← ΣΤΗΝ ΝΟΥΒΙΑ δὲν ὑπάρχουν ἀνέσεις. Ἀπὸ λάσπη τοῦ Νείλου καὶ ἀπὸ ἄμμο τῆς ἐρήμου εἶναι κτισμένα τὰ καλύβι ὅπου κατέλυσε ἡ διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Δανίας Μαργαρίτα

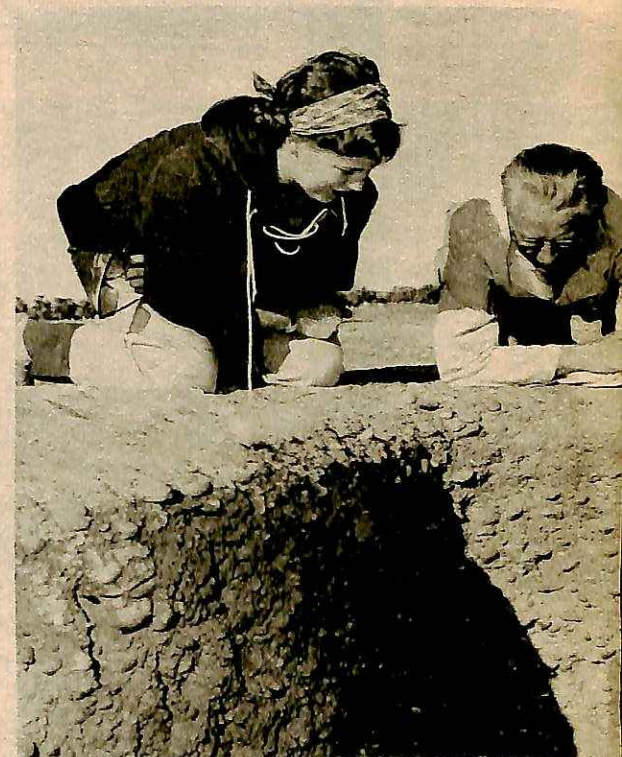
Ἡ θερμοκρασία εἶχε φθάσει στοὺς 36 βαθμούς, ὅταν ἡ πριγκίπισσα διάδοχος τῆς Δανίας Μαργαρίτα ἔφθασε στὴν περιοχή Βάντι Χάλφα τοῦ Βορείου Σουδάν, ὅπου ἔμεινε σὲ ἓνα σπίτι τοῦ μικροῦ χωριοῦ Ντεμπέιρα. Τὰ σπίτια εἶναι κτισμένα ἀπὸ λάσπη τοῦ Νείλου καὶ ἄμμο τῆς ἐρήμου. Ντυμένη μὲ χακὶ παντελόνι, λεπτὴ βαμβακερὴ μπλούζα καὶ φορώντας ψάθινο καπέλλο καὶ μαύρα γυαλιά, γιὰ νὰ προστατευθῇ ἀπὸ τὸν καυτερό ἥλιο, καὶ μαζί μὲ Δανούς, Σουηδούς, Νορβηγούς καὶ Φινλανδούς ἀρχαιολόγους, ἡ πριγκίπισσα πήρε μέρος σὲ ἀνασκαφές στὴν ἄμμο τῆς ἐρήμου, γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ ἵχνη τῆς ἀρχαίας Νουβίας, πρὶν

τὸ τεράστιο φράγμα ποὺ εἰτοιμάζει ὁ πρόεδρος Νάσερ ἀλλάξῃ ὁλόκληρη τὴν περιοχή καὶ τὴν μεταβάλλῃ σὲ τεράστια τεχνητὴ λίμνη, ποὺ θὰ καλύψῃ ὅλα τὰ ἵχνη τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. Ἡ ἔδρα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς θρίσκεται στὴν Ντεμπέιρα, ὅπου τὰ σπίτια δὲν ἔχουν οὔτε φῶς, οὔτε νερό. Ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἀποστολῆς, ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα ξεκινοῦσε στὶς τέσσερις τὸ πρωῒ γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν περιοχή τῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὶς πέντε. Ἐπειδὴ ἡ ζέστη ἦταν πολὺ μεγάλη, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας γινόταν ἓνα μικρὸ διάλειμμα. Ἀρχηγὸς τῆς σκανδιναβικῆς ἀποστολῆς εἶναι

ὁ Σουηδὸς αἰγυπτιολόγος Τόργκνυ Σάβε - Σόντερμπεργκ, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἔφθασε ἡ πριγκίπισσα τῆς Δανίας στὴν Ντεμπέιρα, δήλωσε ὅτι, φυσικά, καὶ ἡ πριγκίπισσα θὰ ζοῦσε ὑπὸ τὶς ἴδιες συνθήκες ποὺ ζοῦν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἀποστολῆς. —Ἐχομε πλήρη ἐμπιστοσύνη στὴν ἐργασία τῆς ὑψηλότητός της, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ καλὴ ἀρχαιολόγος, τόνισε ὁ Σόντερμπεργκ. Ἡ νεαρὴ Δανὴ διάδοχος ἔχει κληρονομήσει τὸ ἀρχαιολογικὸ ἐνδιαφέρον της ἀπ' τὸν πατέρα της, βασιλέα τῆς Σουηδίας, Γουσταῦ Ἀδόλφο. Πολλὲς φορές τὸν εἶχε συνοδεύσει στὴν Ἰταλία, ὅπου ἔκανε ἀνασκαφές γιὰ τὴν ἀνακάλυψη λειψάνων τοῦ

ἐτρουσκικοῦ πολιτισμοῦ καὶ οἱ ἀρχαιολογικοὶ κύκλοι τῆς Δανίας ἔχουν μεγάλη ἐκτίμηση στὶς γνώσεις της. Ἡ ἴδια ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα ζήτησε νὰ πᾶι στὴν Νουβία, σὰν μέλος τῆς ἀποστολῆς, καὶ εἶναι τὸ πρῶτο μέλος εὐρωπαϊκῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ποὺ ἔχει ἐπισκεφθῇ τὴν νεαρὴ δημοκρατία τοῦ Σουδάν. Ἡ πριγκίπισσα τοῦ Βορρά ἔφθασε στὴν φτωχικὴ αὐτὴ περιοχή τοῦ Σουδάν ὕστερα ἀπὸ ἓνα παραμυθένιο ταξίδι στὴν χώρα τοῦ Νείλου, ἓνα ταξίδι σὲ παρελθόν καὶ τὸ παρόν. Φιλοξενήθηκε ἀπὸ τὸν πρόεδρο Νάσερ καὶ ἐπισκέφθηκε διάφορα κοινωνικὰ ἱδρύματα τῆς νέας Αἰγύπτου καὶ

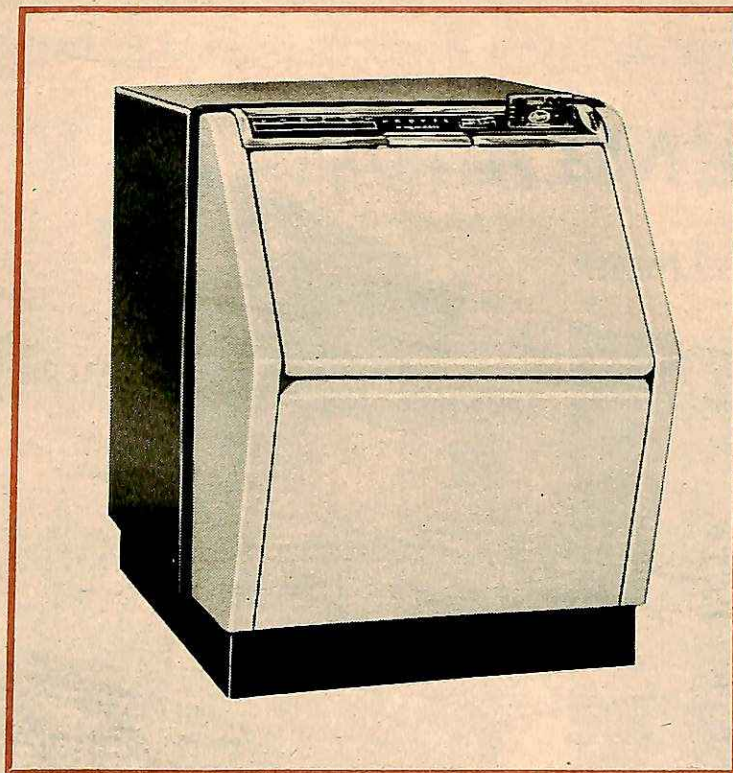

ΜΕ ΤΟΝ ἀρχηγὸ τῆς ἀποστολῆς, τὸν Σουηδὸ αἰγυπτιολόγο δρὰ Τόργκνυ Σάβε - Σόντερμπεργκ.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΗΣ λιτότητος ἦταν καὶ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ πριγκιπικοῦ καταλύματος. Μοναδικὴ «πολυτέλεια» οἱ φρεσκοασβεστωμένοι τοῖχοι του.

← ΣΤΟΝ ΝΕΙΛΟ. Ἕνας Σουδανὸς ἐπίσημος ἀνάδει ἵπποκώτατα τὸ τσιγάρο τῆς πριγκίπισσας

Η ΟΟΟΕΕ ΚΕΥΜΑΤΙΣ ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΑΣ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ

Μπουγάδα; Ξεχάστε την! Το υπεραυτόματο ΗΟΟΕΕ ΚΕΥΜΑΤΙΣ κάνει απολύτως μόνο του ΟΛΟ το πλύσιμο! Σας αφήνει ελεύθερο καιρό για το σπίτι σας... τα παιδιά σας... την ψυχαγωγία σας...

ΜΟΝΟΝ 30 ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΤΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΣΤΟ ΗΟΟΕΕ ΚΕΥΜΑΤΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΓΥΡΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΔΙΑΚΟΠΤΗ

Το ΗΟΟΕΕ ΚΕΥΜΑΤΙΣ γεμίζει και ζεσταίνει το νερό, πλένει με τον εκάστοτε απαιτούμενο χρόνο και κατάλληλο τρόπο πλυσίματος, ξεβγάζει 3 ή 4 φορές, στεγνώνει, σταματά και τα ρούχα είναι καθαρά, έτοιμα για σιδέρωμα.

ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΠΟΥ «ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ» Άπλως τοποθετήσατε την κάρτα επιλογής των 8 διαφορετικών προγραμμάτων πλυσίματος και ο ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ του ΗΟΟΕΕ ΚΕΥΜΑΤΙΣ θα επιλέξει όλους τους όρους που απαιτούνται για ένα τέλειο πλύσιμο κατάλληλο για κάθε είδους ύφασμα δηλαδή: τον σωστό τρόπο και χρόνο πλυσίματος, ξεβγάλματος, στεγνώματος και την αρμόζουσα θερμοκρασία. Είναι το μόνο πλυντήριο που πλένει με ΔΥΟ διαφορετικούς τρόπους πλυσίματος. Το ΗΟΟΕΕ ΚΕΥΜΑΤΙΣ είναι αποτέλεσμα πείρας παραγωγής 5.000.000 πλυντηρίων. Είναι το όνειρο κάθε νοικοκυράς που έγινε πραγματικότητας.

ΜΠΟΥΓΑΔΑ; ΞΕΧΑΣΤΕ ΤΗΝ! ΑΠΟΚΤΗΣΑΤΕ ΕΝΑ ΗΟΟΕΕ ΚΕΥΜΑΤΙΣ. Η ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΠΕΙΣΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237-860 • 226-747

ΜΙΑ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΦΑΡΑΩ

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΝΟΥΒΙΩΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ 5.000 ΧΡΟΝΙΑ ΗΤΑΝ ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΗΣ ΔΑΝΕΖΑΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑΣ - ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ

πολλά μνημεία του ένδοξου παρελθόντος της χώρας.

Στο Κάιρο είδε τις πυραμίδες και διάφορα τζαμιά και ύστερα επισκέφθηκε το Λούξορ, τους ναούς και τους μεγαλοπρεπείς τάφους των φαραώ στην κοιλάδα των βασιλέων και έφθασε νοτίως του Άσσουάν, όπου βρίσκεται το παλαιό φράγμα. Είδε την μεγάλη περιοχή, όπου θα κτισθεί το νέο φράγμα.

Η πριγκίπισσα ταξίδεψε με αεροπλάνο, με βάρκες του Νείλου, αυτοκίνητα, γαϊδουράκια και καμήλες και παντού χειροκροτήθηκε από τον πληθυσμό —μαυροφόρες γυναίκες και άνδρες και παιδιά με μακρυές κελεμπίες.

Επίσης επισκέφθηκε στο Άμπου Σιμπέλ τους περίφημους ναούς του Ραμσή του 2ου και της βασίλισσας Νεφερτίτι. Έχουν περάσει περισσότερα από 3.000 χρόνια από τότε που τα πρόσωπά τους σκαλίσθηκαν στον κίτρινο άσβεστόλιθο με ακονόπετρες.

Όταν έφθασε στο Βάντι Χάλφα την υποδέχθηκαν παιδιά των σχολείων, που κρατούσαν κλαδιά φοινίκων, και άσπροφορεμένες γυναίκες που ζητωκραύγαζαν. Το μοναδικό ξενοδοχείο της περιοχής, το «Νίλ Ότελ» ήταν έορταστικά στολισμένο.

Στην γύρω από την Ντεμπέιρα έρημο, η πριγκίπισσα Μαργαρίτα σχεδίασε χάρτες και επέδλεψε τους υπότιους εργάτες που δούλευαν στις ανασκαφές. Ταυτοχρόνως βοηθούσε στην καταγραφή και την περιγραφή των ερειπίων. Όταν έφθασε, ανέκάλυψε σε ένα τάφο, που ανάγεται σε εποχή που απέχει 5.000 χρόνια από την δική μας, ένα εύρημα που είχε μεγάλη σημασία για την πριγκίπισσα και τα άλλα μέλη της αποστολής. Στο εύρημα αυτό εικονίζεται η ζωή των Νουβίων της εποχής εκείνης και αποδεικνύει την έκταση της επιδράσεως που ασκούσε η Αίγυπτος στις άγονες αυτές περιοχές.

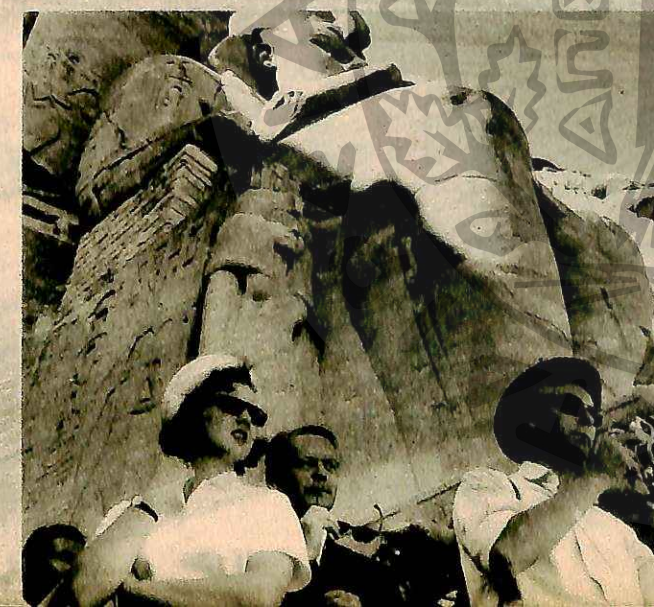
Στην Νουβία ακριβώς, ο αιγυπτιακός μεσογειακός πολιτισμός συναντούσε την μαύρη Αφρική. Καραβάκια εμπόρων και στρατεύματα των Φαραώ διέσχισαν την Νουβία. Η Δανή πριγκίπισσα μελέτησε ένα από τα πιο ενδιαφέροντα μωσαϊκά της ιστορίας.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΜΠΟΥ ΣΙΜΠΕΛ ΜΕ ΤΑ ΟΚΤΩ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ ΑΓΓΛΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΜΣΗ Β'

ΣΤΑ πόδια του Ραμσή. Ο καθηγητής Σάβε-Σόντερπεργκ συνόδευσε την πριγκίπισσα κατά την περιόδειά της στα φαραωνικά μνημεία. Η περίοδος της υποδοχής όμως έληξε γρήγορα και η αρχαιολόγος πριγκίπισσα ανέλαβε τα καθήκοντά της. Παρακολουθεί (ακρο, δεξιά) έναν ειδικευμένο εργάτη, που καθαρίζει και ξεδιαλέγει τα τεμάχια από σπασμένα άγγεια, τα οποία ανασκάφησαν πρόσφατως.

(Φωτ. Pressehnse)

Τρεις όμπρέλλες... μία λευκή και δυο μαύρες
καί, κάτω από την λευκή, εκείνο το απaráμιλλο βλέμμα,
τά μακρυά ξανθά μαλλιά, ή σαγηνευτική σιλουέττα
της προκλητικώτερης «στάρ». "Όλα αυτά,
συνδεδεμένα με την κίνηση, την χάρη και την γατήσια εύκνησία της,
συνέθεσαν ένα φανταχτερά άξέχαστο υπερθέαμα,
πού σκόρπισε, τις πρώτες ώρες του νέου έτους,
άφθονο κέφι και αίσιοδοξία
στα έκατομμύρια των θεατών της γαλλικής τηλεόρασης.

Είναι γνωστό ότι, πριν ανάδειχθί ως Μπέν - Μπέν, ή άγνωστη ακόμη τότε Μπριζίτ Μπαρντό προωριζόταν για χορεύτρια και είχε παρακολουθήσει άρκετά μαθήματα χορού. Τώρα, σύμφωνα με το τακτικό πρωτοχρονιάτικο πρόγραμμά της, άποφάσισε να επιστρέψι στην παλιά της αυτή άγάπη. Με την συμπάρασταση του Μιλένκο Μπάνοβιτς και του Μίκο Σπάρεμπλεκ, και τριών όμπρελών, έρμήνευσε την Πρωτοχρονιά από την γαλλική τηλεόραση ένα «μπλούζ» του Κλώντ Μπόλλινγκ. Το θέμα ήταν ή βροχή, και ή χορογραφία υπογράφεται από τον Ντέρκ Σάπερς, έναν Όλλανδό χορευτή και ήθοποιό. Με την μαύρη μάγία της και με το άκατανίκητο χαμόγελό της, ή Μπέν - Μπέν απέδειξε κατά τις πράδες ότι ανέκτησε όλη την διάθεσή της και ότι δεν έχασε τίποτε από την γοητεία της.

Ή Μπέν - Μπέν ξαναγυρίζει σέ μιá ξεχασμένη άγάπη της: τόν χορό

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΝΟΥΜΕΡΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΤΟ ΒΑΘΥ ΠΑΘΟΣ, ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΑ ΝΕΓΡΙΚΑ «ΜΠΛΟΥΖ», ΑΠΟΔΟΘΗΚΕ ΤΕΛΕΙΑ...

...ΣΕ ΜΙΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ, ΑΠΟ...

...ΤΗΝ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ. ΣΤΟ...

...ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΑΞΙΟΙ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ Ο ΜΙΛΕΝΚΟ ΜΠΑΝΟΒΙΤΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΚΟ ΣΠΑΡΕΜΠΛΕΚ

(Φωτ. Dalmas)

ΟΙ ΜΑΓΟΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΛΕΓΟΥΝ

ΟΤΙ ΤΟ 1963

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΣ ΝΕΑΝΙΚΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟ

← Τα βουλάρια
και τα ριγέ κυριαρχούν
στην εφτερινή
νεοϋορκέζικη
ανοιξιάτικη μόδα.
Ο Πατίντο τα έρωσε
σε μια μεταξωτή
«μαρινιέρα»,
που συμπληρώνεται
με λευκό,
σιερό παντελόνι.

Μια παλιά σηνήθεια θέλει οι μάγοι της εποχής μας, πριν κλείση ή μια χρονιά, να προβλέπουν τα σημαντικά γεγονότα της άλλης. Το ίδιο συμβαίνει και με τους μάγους της ώτ - κουτύτερ. Η εφτερινή μόδα λοιπόν γεννήθηκε κάτω από τον αστερισμό της κομψότητας. Θα έχει χαρακτήρα εκκεντρικό, ακόμη και στην απλότητά της, και πρακτικό, επίσης, ακόμη και στην πιο επίσημη μορφή της.

Τα χαρακτηριστικά της νέας μόδας είναι γεωμετρικά παιχνιδίσματα διαφόρων συνδυασμών των ριγέ με τα καρτώ και τα βουλάρια υφάσματα, που θα δώσουν μια δροσερή πνοή στην κλασική αυστηρότητα της γραμμής. Θα φορεθούν σαν μπλουζες μέσα από ταγιέρ ή σαν αφεσουάρε. Θα τυλίξουν φιλάρεσκα τον λαιμό, θα καλύψουν τα μαλλιά σαν φουλάρια ή θα πέφτουν με αφάνταστη χάρη σαν μακριές εσάρπες ως τη μέση. Το εδνοούμενο υφάσμα του 1963, όπως προβλέπουν οι αστρολόγοι της μόδας, θα είναι το ζέρεν, σε όλη την κλίμακα των φωτεινών του αποχρώσεων. Γενικά ή νέα μόδα της νέας χρονιάς θα είναι κεφάτη, διασκεδαστικά νεανική και πολύ μοντέρνα ρομαντική. Μια μόδα που θα χαρίση σε όλες τις γυναίκες όμορφιά, χάρη, θηλυκότητα.

Ναυτικός αέρας
και στα δύο σπόρ σνόου
του Μόρι.
Είναι, το πρώτο, μια ριγέ
«μαρινιέρα»,
που δαγώνει ακατάστατα
μέσα από ένα
τεράστιο άνοιγμα
του ταγιέρ.
Το δεύτερο συνδυάζεται
ωραϊότητα με το λευκό
λινό φόρεμα.

(Φωτ. Harper's Bazaar)

→ Το έντονο πορτοκαλί
είναι το χρώμα της «σαιζόν»,
πιστεύει η Μόλν Παρρις,
και το χρησιμοποίησε σε ένα
απλό μάλλινο φόρεμα
για όλες τις περιπτώσεις.
Συμπληρώνεται θανμάσια
με μια μακριά εσάρπα,
που τυλίγει το κεφάλι
και πέφτει με χάρη ως τη μέση,
καταλήγοντας σε «πόμ - πόμ».

↑ Με φανερές επιδράσεις
από το 1900,
ο Γιωνάθαν Λόγκαν έφτιαξε
ένα πολύ νεανικό
απογευματινό φόρεμα,
σε ζωηρές αντιθέσεις
του άσπρου και του κόκκινου.
Η μεγάλη άσσορτι καπελλίνα
χαρίζει μια
πιο εκκεντρική νότα
στην δροσερή εμφάνιση.

Τὰ μεσάτια επανέρχονται κ' ἐφέτος,
γιὰ νὰ δώσουν περισσότερη
δηλυνότητα στὴν σιλουέτα
τοῦ 1963.

Ἡ "Αντελ Σίμσον"
ἐγαρμύζει τὸν κανόνα
ὅς ἐνα ἀπλὸ λευκὸ μάλλινο ταιγιέρ,
ποὺ ἀφήνει νὰ φαίνεται
ἀπὸ μέσα

μαύρη κρέπ μπλούζα.
Τὸ ιδιότυπο μαύρο καπελλάκι,
ποὺ θυμίζει ἐλαφρῶς τζόκεϊ,
καὶ τὰ μαύρα μακριὰ
δερμάτινα γάντια
συμπληρώνουν τὴν ἐμφάνιση.

Ἀκόμη μιὰ δημιουργία
τῆς "Αντελ Σίμσον".
Μπλέ φόρεμα, ποὺ σχηματίζει
χαμηλὰ τὴ μέση,
μὲ ιδιότυπο κορσάζ, κομμένο λοξά.
Μπορεῖ νὰ φορεθῇ μὲ ζώνη
ἢ καὶ χωρὶς, ἐνῶ τὸ ριχτὸ
ἴσιο ζακετιάκι τὸ κάνει
πιο εὐκολοφόρετο σὲ
ὅλες τὶς περιστάσεις.
Λευκὰ μακριὰ γάντια καὶ μιὰ
τεράστια καπελλίνα δίνουν
ἀρμονικὰ τὸ σύνολο καὶ τονίζουν
περισσότερο τὴν σιλουέτα
τῆς ἢ νέα μόδα
τὴν θέλει μακρόστενη.

Ο χώρος είναι γνωστός – το έκτεταμένο συγκρότημα του Γηροκομείου, στην λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας, κτίρια φροντισμένα, άνετα, σκόρπια στον μεγάλο κατάφωτο περίβολο, που περιβάλλει μοναχικές υπάρξεις στο γέρμα του βίου τους. Εκείνο που δεν είναι γνωστό είναι η ατμόσφαιρα του ήρεμου χώρου, όπου πάλλουν γεροντικές, εξασθενημένες καρδιές, στον αργό ρυθμό που συντηρεί τις αναμνήσεις. Αναμνήσεις μιάς μακρῆς και συχνά γόνιμης ζωής, πλούσιας σε περιπέτειες ή συγκινήσεις. Αὐτὴ τὴν ἀνθρώπινη πτυχὴ ἀνασύρει τὸ σημερινὸ ρεπαρτάζ, τὸ ὁποῖο καὶ συμπληρώνεται ἀπὸ ζεύγη φωτογραφιῶν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ παρελθόντος.

ΞΕΡΡΙΖΩΜΕΝΕΣ

Στὸ γηροκομεῖο τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας – ἓνα λαμπρὸ ἴδρυμα ὅπου, ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι πιστεύει γενικὰ ὁ κόσμος, δὲν λείπει οὔτε ἡ χαρὰ οὔτε ἔπαψε νὰ ἀνθίξῃ τὸ γέλιο στὰ αὐλακωμένα ἀπὸ τὸν χρόνον πρόσωπα – ἡ συνεργάτις τῶν «ΕΙ-ΚΟΝΩΝ» κ. Ἑλένη Χαλκούση ἀνακαλύπτει μιὰ μικρὴ ἀποικία ἀπὸ θαυμάσιες Ἑλληνίδες τῆς Πόλης, πού περνοῦν ἐκεῖ μὲ τὶς νοσταλγικὲς καὶ ὄχι σπάνια ἱλαρὲς ἀναμνήσεις τους. Ξερριζωμένες χρόνιά ἀπὸ τὸν τόπο τους καὶ ἀπὸ τὸ περιβάλλον τους, χωρὶς συντρόφους πιά, ζοῦν, ἐν τούτοις, τὸν δικό τους ἀποκλειστικὸ κόσμον. Καὶ δὲν δείχνουν νὰ εἶναι ἔρημες.

Κάθε δωμάτιο ἔχει τὴν δική του ἐξώαλωση – τὴν δική του συλλογὴ ἀπὸ αρωστικὰ ἐνδύμια

ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ. Ἀναμνήσεις ἀπὸ μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴ μουσικὴ. Μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα «σουβενίρ» καὶ ἡ φωτογραφία τοῦ 1903, μὲ τὶς τελειόφοιτες τοῦ Ζαπτείου. Ὁρθία, δευτέρη ἀπὸ τὰ δεξιὰ, ἡ ἀδελφὴ τῆς Εὐα Θεοδωρίδου, ἀπὸ τὶς πρωτεργάτριες τοῦ δημοτικισμοῦ.

ΣΚΕΥΩ ΛΙΒΑΝΟΥ. Ἐμπνευσμένη διδασκάλισσα τοῦ ἀλύτρωτου καὶ ἀπόδημου Ἑλληνισμοῦ. Στὰ 1892, μὲ μιὰ φίλη της, στὴν Λειψία, ὅταν λεγόταν δις Ἀλιφέρη – ἡ ἀριστερὴ τῆς φωτογραφίας.

Στὴν καινούργια πτέρυγα – κληροδότημα Ἰορδάνη Σινιόσογλου – ἡ ἀρχόντισσα τοῦ Φαναρίου, ἡ κυρία Εὐτέρπη Βασιλειάδου – τὸ γένος Κομνηνοῦ τῆς Ρουμανίας –, γυναίκα τοῦ φημισμένου ἱατροφιλοσόφου τῆς Πόλης Νικολάου Βασιλειάδη – πρωτοπόρου τοῦ δημοτικισμοῦ, συμβούλου στὸ Βαλουγκζή, στὸν Φιλολογικὸ Σύλλογον, στὸ Ζάππειον –, ἔχει ἐπιπλώσει τὸ δωμάτιό της μὲ ὅ,τι προσφιλὲς τὴν τριγύριζε στὸ Φανάρι καὶ στὸ κομψὸ διαμέρισμά της τῆς ὁδοῦ Σκουφᾶ, προτοῦ χάσῃ τὸν σύντροφο τῆς ζωῆς της.

Σὲ ἄλλῃ πτέρυγα, ὁ ζωγράφος Ἰθακήσιος, ἀφοῦ ἔζησε δεκαπέντε χρόνια στὸν Ὀλυμπο καὶ ἔκανε πατρίδα τοῦ «βουνὰ ὕψηλά, βουνὰ ἱσκιερά» τοῦ Παλαμά – πού τ' ἀπαγγέλλει μὲ νεανικὸ σφρίγος – ἔχει μετασχηματίσει τὸ δωμάτιό του σὲ ἀτελιὲ ζωγραφικῆς καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ ἀνοίξῃ τὰ καρτόνια του καὶ νὰ σὰς δείξῃ τὴν παλιὰ καὶ τὴν νέα του ἐργασία.

Κατάντικρα, ὁ ἀγιογράφος Ἀθανάσιος Βασιλείου ἔχει στολίσῃ τοὺς τοίχους τοῦ δωματίου του μὲ ὅλο τὸ πᾶνθεο τῶν ἁγίων καὶ στὸν ὀκρίδαντά του δὲν ἔχουν ἀκόμη στεγνώσει οἱ νοπὲς πληγῆς ἀπὸ τὴν λόγχη μὲ τὴν ὁποία «ἐκεντήθη ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου».

Πολλὲς γυναικεῖες μορφές, πού ἔδρασαν μαχητικὰ στὰ σκληρὰ χρόνια τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα στὴν Θράκη, στὴν Ἠπειρο, στὴν Μακεδονία, πού δίδαξαν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα στὸν ἀπόδημο

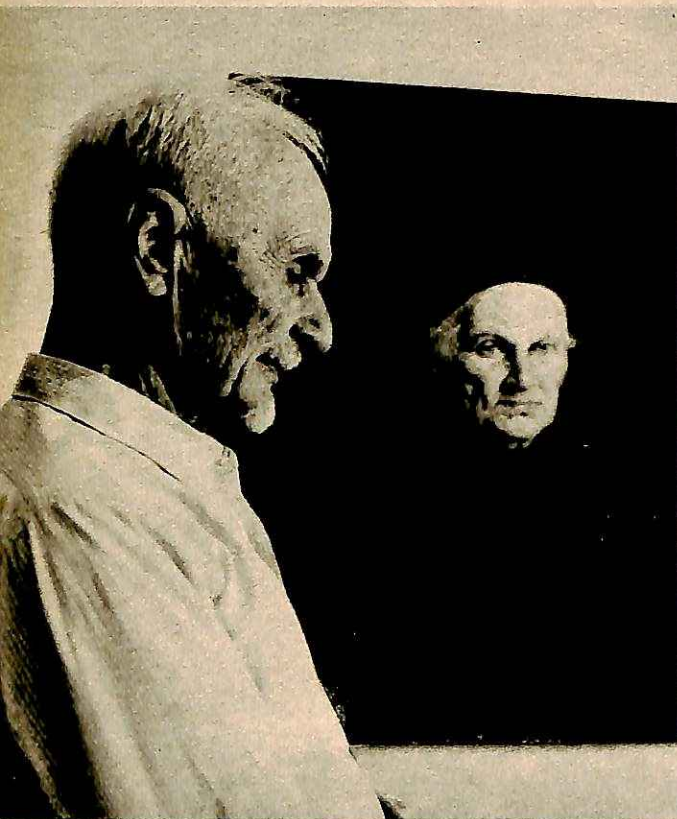
Ἑλληνισμὸ τῆς Ρωσίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Πόλης, τῆς παλιᾶς Δωδεκανήσου, ξεκουράζονται στὸ πνευκοφυτεμένο προαύτιο τοῦ «Εὐημερίας Πρῶνοισ», μὲ συντροφιά τὶς ἡρωϊκὲς τους ἀναμνήσεις καὶ ἓνα μονάχα καημὸ: «Κρίμα πού δὲν μποροῦν νὰ ξαναρχίσουν...».

Ἡ Κὰ Σκεῦω Λιβανού, τὸ γένος Ἀλιφέρη, ἀπὸ τὸ Ναύπλιο. Ἀφοῦ ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ Ζάππειο τῆς Πόλης, τὸ πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν τὴν ἔστειλε στὴν Χάλκη τῆς Δωδεκανήσου, ὅπου μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἐκεῖ μητροπολίτου Γρηγορίου Ἰδρυσε καὶ διηύθυνε μικτὸ δημοτικὸ σχολεῖο.

Ὁ πόλεμος τοῦ '97 τὴν ἀνάγκασε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Δωδεκάνησον καὶ ἔτσι δὲν πρόφθασε νὰ ἱδρῇ ἀνάλογο δημοτικὸ καὶ στὴν Σύμη, ὅπου τὸ εἶχε προγραμματίσει.

Δίδαξε στὸ Σχοῦμ – Καλέ τοῦ Καυκάσου καὶ ἀργότερα συνήνησε στὴν Ὀδησσὸ πολλοὺς Ἑλληνας, πού τὴν ὡμολόγησαν ὅτι σ' αὐτὴν χροστοῦσαν τὴν ἑλληνικὴ τους συνείδηση καὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα πού ἤξεραν.

Μετὰ τὴν Ρωσία δίδαξε γιὰ χρόνια στὶς Σέρρες, ὅπου διηύθυνε ἡρωϊκὰ τὸ μικτὸ σχολεῖο. Ἡ πατριωτικὴ δράση της τόσο ἐξώργισε τοὺς Βουλγάρους, ὥστε μιὰ μέρα τὴν ἔφτυσαν ἐπιδεικτικὰ, ἐνῶ περνοῦσε κάτω ἀπὸ τὸ βουλγαρικὸ σχολεῖο, καὶ αὐτὸ ἔγινε ἀφορμὴ ἄγριου τσακωμοῦ ἀνάμεσα στὰ παιδιὰ τῶν δυὸ σχολείων – ἑλληνικοῦ καὶ βουλγαρικοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΙΩΑΚΗΣΙΟΣ. 'Επί 15 χρόνια έκανε πατρίδα του τον Όλυμπο, όπου συχνά σκαρφαλωμένος στα χείλη των επιβλητικών φαραγγίων ζωγράφιζε το θείο μεγαλείο της φύσεως. 'Εκεί φιλοτέχνησε τους καλύτερους από τους πίνακές του. Σήμερα εξακολουθεί να ζωγραφίζει στο δωμάτιό του, στο Γηροκομείο, που το έχει μετατρέψει σε άτελιέ. 'Από το παράθυρό του δεν αντικρίζει πια παρά τον γυμνό Ύμητό. Το πορτραίτο, δίπλα του, είναι η προσωπογραφία της μητέρας του. «Είναι η πρώτη φορά που φωτογραφίζομαι με την μητέρα μου», είπε με μια παιδική τρυφερότητα ο γέροντας των ογδόντα τεσσάρων ετών.

Καθηγήτριες και μαθητρίες από το Ίδρυμα της Πόλης

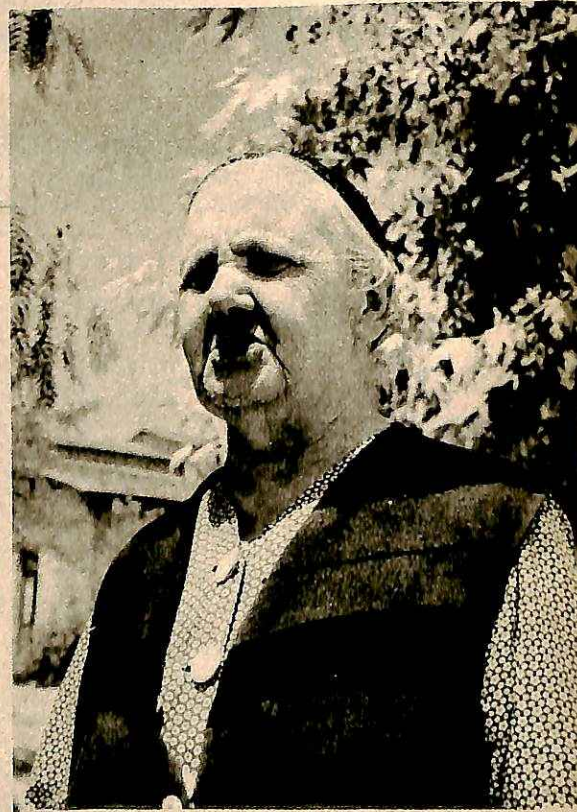
Η Κοραλία Μακρή, από Κεφαλονίτη πατέρα... Θρακιώτισσα μητέρα, έσπουδσε στο Ροδοκανάκειο της Ούπασου, δίδασκε ελληνικά στην Καλλιπολη της Προποντίδας, φοίτησε στο πνευματικό του Ροστόβ και, μετά την 'Οκτωβριανή επανάσταση, ήλθε στην Ελλάδα και διωρίσθηκε άμέσως υπάλληλος του υπουργείου 'Επισιτισμού, όπου και παρέμεινε ως το 1945, όποτε απέχωρησε με σύσταση τμηματάρχου.

Το δωμάτιό της έχει ύψος σπουδαστηρίου. Είναι πολύ γνωστή από τις μεταφράσεις της του Τολστόι, του Γκόρκι, του Τσέχωφ, του Ντοστογιέφσκυ.

Είναι ακόμη η κ. Κωνσταντινοπούλου, η επιλεγμένη σήμερα στο γηροκομείο «ή Αντάρτισσα». Το πατρικό της όνομα είναι Σετάντζη. 'Οστόσο αυτό είναι το οικογενειακό όνομα της μητέρας της, που σε ηλικία 14 ετών παντρεύθηκε τον δεκαεξάχρονο Ναούμ Τσάμισα (ή ηλικία του Ρωμίου και της 'Ιουλιέττας!). Οικογένεια γνωστή για τους ανθρώπους των γραμμάτων που έδωσε στην Καστοριά.

Σύμφωνα με το έθιμο του τόπου, όταν ο νέος παντρεύεται ανήλικος και πήγαινε εσώγαμπος, έπαιρνε το οικογενειακό όνομα της νέας. Στά 1906 οι Βούλγαροι σκότωσαν τον πατέρα της και, αφού τελείωσε το Ζάππειο, στά 1908, δίδασκε στην Φιλιππούπολη, στην Φλώρινα, στα Βιτώλια και στην Θεσσαλονίκη, όπου ίδρυσε πλήρες τετρατάξιο δημοτικό. 'Η ζωή της κινδύνευε πολλές φορές. 'Αργότερα παντρεύθηκε τον Κωνσταντινίδη, από

Φωτογραφίες ΔΗΜΗΤΡΗ

«ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ» είναι σήμερα η Κωνσταντοπούλου για τις φίλες της του Γηροκομείου. Το ίδιο έθεωρείτο και στα νεότερά της, με την εξαιρετική εθνική της δράση στην Μακεδονία. Καθισμένη, δεύτερη από τα δεξιά, όταν ήταν μαθήτριά του Ζαππείου Παρθεναγωγείου, γύρω στα 1906.

γνωστή οικογένεια για την δράση της στην Φιλική 'Εταιρία.

Δίπλα στις ήρωικές αυτές μορφές είναι η τρυφερή 'Ελένη Θεοδωρίδου, καθηγήτρια του πιάνου στην Πόλη.

Δυό Blüthner με ούρα, ένα όρθιο Caneau, ένα αρμόνιο, ένα πιανότο για μελέτη στα ταξίδια της, μπιμπέλο έσοχου γούστου, τοίχοι ταπετσαρισμένοι, με κινέζικα πιάτα άυπολόγιστης αξίας, σιωπηλά δέματα σε δαρύτιμα χαλιά και μια έντονη μυρωδιά από μενεξέδες, που λιποθυμούσαν σε βάραγκαλές, εις μνήμην της πρόωρα χαμένης αδελφής της, της Εύας Θεοδωρίδης, ήταν το κάδρο μέσα στο οποίο, την έπαυριο του πανευρωπαϊκού Πολέμου, στο σπίτι της 'Ελένης Θεοδωρίδης, στο Κούλουλου Σοκάκ του Πέραν, οι κοπέλλες της Πόλης μάθαιναν να παίζουν το «Μινουέττο» του Παντερέσκυ, τις «Παιδικές σκηνές» του Σούμαν και τα «Τραγούδια δίχως λόγια» του Μέντελσον.

Περασμένα χρόνια

«Ξέρεις ποιές βρίσκονται στο γηροκομείο;» Η κυρία 'Αγλαΐα και η ματρουάζελ Πολάτ. Θα πάμε να τις δούμε. 'Ερχεσαι;», μου είπε η κυρία Ε. Κασάπογλου, η πρόεδρος του «Συλλόγου των Ζαππιδών».

Η λέξη είναι άστεια: η Ζαππής της Ζαππίδης. Τι να γίνει όμως; 'Ετσι ονομάζονται έναν αιώνα τώρα οι μαθήτριες —παλιές και νέες— του Ζαππείου Παρθεναγωγείου της Κωνσταντινουπόλεως.

Πολλά λογοπαίγνια και παρεξηγήσεις γίνονταν με τον τίτλο αυτό, κυρίως από τα συνομήλικά μας αγόρια: «Ζαππής - Σταφίς» κλπ., αλλά το ωραιότερο είναι, νομίζω, αυτό που μου είπε σεβάστος μου φίλος, φημισμένος για τους σολοκισμούς του, όταν διάβασε ότι έπρόκειτο να κάνω μια ομιλία με τον τίτλο «Αναμνήσεις Ζαππίδης»:

—Θάρω να σ' ακούσω: διάβασα ότι πρόκειται να μιλήσεις περί Ζαππίδης.

—'Υποθέτω ότι θα νόμιζε πως έπρόκειτο για κάτι σαν την σκληροειδίττα! Κ' ίσως να μην είχε απόλυτα άδικο: Τό να έχεις κάποτε υπάρξει Ζαππίς είναι σχεδόν μία άρρώστια.

—'Ετσι ξεκινήσαμε ένα πρωί για το γηροκομείο, να δούμε την κυρία 'Αγλαΐα και την ματρουάζελ Πολάτ...

Σε διαφορετικό τομέα ή κάθε μία τους, ήταν δυο κέρβεροι από τους πολλούς που ωρνώθηκαν μπροστά μου, όταν πρωτοπήγα εσωτερική στο Ζάππειο. 'Εθνικόν Παρθεναγωγείον, το «εύαγες κατάστημα της καθ' ημάς 'Ανατολής», όπως το αποκαλούσαν στις επίσημες τελετές.

Καθηγήτρια στην Ε' των γαλλικών, η ματρουάζελ Πολάτ, με σχολαστική ακρίβεια —ποτέ της δεν είχε απουσιάσει ή καθυστέρήσει σε μάθημα—, με έξοργιστική μνήμη και έκνευριστική ευσυνειδησία στο διόρθωμα των «γραπτών» μας, της χρωστάω όλους τους κανόνες του περίφημου «règlement pédagogique» —του «αόριστου της μετοχής»— και την δυσάρεστη διαπίστωση ότι οι «ματρουάζελ των γαλλικών» στο Ζάππειο δεν μοιάζουν καθόλου με τις άλλες «ματρουάζελ» που μαθαίνουν γαλλικά στα κορίτσια, στις ώρες του περιπάτου...

Και η κυρία 'Αγλαΐα Σαμαρτζίδου... Κόρη του Σκυριανού ποιητή Χριστόφορου Σαμαρτζίδου, που τόσο ρόλο έπαιξε στους Μακεδονικούς αγώνες, άνηψιά της ποιητριάς Ε. Σαμαρτζίδου, ο φόβος και τρόμος των κοιτώνων, της

ιματιοθήκης και του αναρρωτηρίου στο Ζάππειο Παρθεναγωγείο της Πόλης, κατάκοιτη τώρα στο κρεβάτι του γηροκομείου, διατηρεί τα άσπραφτερά της μάτια, το καυστικό της χιούμορ και αναγνωρίζει με το πατρικό τους όνομα τις περισσότερες από τις παλιές της μαθήτριες, που είναι τώρα γιαγιάδες και έρχονται να την επισκεφθούν.

—Πώς έγινε έτσι ξαυτιά; Πού πήγαν οι σκληρές μαύρες σου κοτσίδες; με ρώτησε προχθές ακόμη...

—Ποτέ δεν σάς άρεσαν οι φιόγκοι μου...

Και θυμήθηκε τα άδρά της χέρια, που κάθε πρωί είχαν σκληρές αντίρρσεις για τις ανέξάντητες κομωτικές μου πρωτοβουλίες...

—'Εσείς όμως δεν άλλαζατε καθόλου, τόλμησα χωρίς πολλή πεποίθηση.

—Είναι που με βλέπεις comme - l'habitude. Για να σταθώ κ' εγώ έτσι κατάντικρα στο φως, όπως εσύ, και θα δής αν άλλαξα ή όχι.

—Μά ήταν κατάσταση εκείνη; συνέχισε με όργιλη φωνή...

Φοβήθηκα πως ο θυμός της με άφορούσε πάλι αναδρομικά. Με καθησυχάσε όμως:

—Να μη σάς αφήνουμε να έχετε ένα καθρεφτάκι! Και η περίφημη ιματιοθήκη; Να σάς υποχρεώω να κρεμάτε τα φορέματά σας σ' εκείνα τα στενά υτολαπάκια, ενώ υπήρχε τόσος χώρος! Είχε πολλά στραβά εκείνο το σχολείο, πολλή στενοκεφαλιά... που σήμερα...

Περασμένα τα εκατό της χρόνια η κυρία 'Αγλαΐα Σαμαρτζίδου, αυτή που επί μισό και πλέον αιώνα επέδλεπε κάθε Σάββατο τις Ζαππίδες, όταν έπλεναν γαντοφορεμένες τα «λευκά τους χειρόκτια», άναθεωρεί την αστήγητά της και, με κριτήριο τις σημερινές ανέσεις, επαναστατεί και διαμαρτυρείται για τις έλλείψεις του καιρού της...

Κάθονται δίπλα στο κρεβάτι της και κοιτάζω το αδύναμο αυτό πρόσωπο, που δεν το φοβάμαι πια, που μπορώ κι άστειεύομαι μαζί του...

—'Από το άνοιχτο παράθυρο μπαίνει το άττικό φως και κάνει ακόμη πιο διάφανο το άναίμικο πρόσωπο με τα άσπραφτερά μάτια.

—'Ενα άλλο παράθυρο —στον πέμπτο

ΑΓΛΑΪΑ ΣΑΜΑΡΤΖΙΔΟΥ. 'Εχει παρακάμψει πιά τον αιώνα ή σεβάσμια δέσποινα, που επί 50 χρόνια στάθηκε ο φόβος και ο τρόμος των «Ζαππιδών! Θυμάται ακόμη με το πατρικό τους όνομα τις περισσότερες από τις παλιές της μαθήτριες. Είναι κι αυτές γιαγιάδες, αλλά, ώστόσο, δεν παραλείπουν να την επισκέπτονται πότε - πότε, για να ξαναήσουν, με την βοήθεια του ζωρού μνημονικού της, τα «άλησμήνητα χρόνια». Στά 1929, σε προχωρημένη ηλικία, αλλά έκπληκτικά διατηρημένη, έδωσε τη φωτογραφία αυτή στην Πριγκιπόνησο

δροφο του Ζαππείου—, πάνω στον Κεράτσιο, που τον πυρπολή ή τρικυμισμένη δύση της Βασιλίδος των Πίλεων, άνοίγει πάλι μπροστά μου, όπως εδώ και πολλά - πολλά χρόνια...

Η απόφαση

Φοιτώ στην τελευταία τάξη του «Παρθεναγωγείου της 'Ελληνικής 'Ορθόδοξης Κοινοτήτος Μακροχωρίου».

—'Ενα άνοιξιάνικο βράδυ, ύστερα από αίματηρό παιχνίδι, δήλωσα στο τραπέζι, θυμωμένα και απότομα:

—'Εγώ του χρόνου θα πάω στο Ζάππειο!

—'Ο πατέρας μου με κοίταξε άσπλητρα και δεν άπάντησε. 'Ετσι συνήθιζε, όταν έπρόκειτο για σοβαρά ζητήματα, και η μητέρα μου ποτέ δεν μιλούσε, όταν ο πατέρας σάπαινε.

Μονάχα η αδελφή μου ή 'Αργυρά άνγχιζε συνεχώς το φασκισμένο μου γόνατο κάτω από το τραπέζι και μου ψι-

θύρισε: «'Εκεί δεν έχει κυνηγητά με τ' αγόρια... Τό ξέρεις;».

Τό άλλο βράδυ, αφού άποφάγαμε, ο πατέρας μου έβγαλε από την τσέπη του ένα μικρό γκριζό βιβλιαράκι και της είπε:

—Διάβασέ το έσύ, σαν πιο μεγάλη, κ' έμεις θ' άκούμε.

Κάθησαμε όλοι ένα γύρο στο μιντέρι της καθημερινής μας τραπεζαρίας και ή αδελφή μου άρχισε μισο - σοβαρά, μισο - εϊρωνικά, να διαβάξη: «Κατανοήσιμος του Ζαππείου Παρθεναγωγείου». Τά πρώτα άρθρα μου φάνηκαν άνισαρά και άκατάληπτα. Στο κάτω - κάτω ένδιέφεραν τον πατέρα μου: 'Επρόκειτο για τα δίδακτρα και τις σχετικές υποχρεώσεις.

Σιγά - σιγά, όμως, τό γκριζό βιβλιαράκι μιλούσε για πράγματα πιο γνωστά, πιο συγκεκριμένα. Μπαίναμε στο κεφάλαιο του διαιτολογίου και του ιματισμού.

—'Η αδελφή μου, άκούραστη, εξακολουθούσε, τώρα σαφώς εϊρωνικά:

—'Η μαθήτριά σου έφείλει να φέρη μεθ

ΚΟΡΑΛΙΑ ΜΑΚΡΗ. Πολλοί αγάπησαν την ρωσική λογοτεχνία από τις μεταφράσεις της. Τελευταία εργασία της «Ο Ξέφθορ» του Ντοστογιέφσκυ. Κυκλοφόρησε πρό ολίγων μηνών, από γνωστό οίκο της Αθήνας.

ξα την αστυνομία... Μας υποτιμάτε, δεσποίνις Σέλλεργς!

—Νομίζω πως είστε μία ομάδα ήλιθίων! Τά ξεχετε βάλει με έναν άνθρωπο που είναι άθωος. Τόν κυνηγάτε άμειλικτα... Καί δεν άκούτε μία ειλικρινέστατη όμολογία!

—Βλέπετε, δεσποίνις Σέλλεργς, υπάρχουν πάντα μερικά πράγματα σε μία υπόθεση που είναι γνωστά μόνο στην αστυνομία και δεν γίνονται γνωστά στις έφημερίδες. Κάνατε το λάθος να φτιάξετε την ιστορία σας από αυτά που διαβάσατε στην έφημερίδα. 'Τπήρχε ένα πράγμα που δεν ξέρατε. Καί ένα που ξεχάσατε.

—Τί ξεχάσα;

—Πως κανείς δεν ήξερε που έμενε ή Κρίστιν Κλαίβ!

—'Ο δολοφόνος τὸ ήξερε.

—Ναί. Αυτό λέω κ' εγώ. Καί τώρα... Έχω πολλή δουλειά.

—Ωστε, λοιπόν, δεν πιστεύετε λέξη από όσα λέω;

—'Ω, ναί. 'Αρχετά από αυτά. 'Ήσαστε έξω τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης, πιθανόν να πήγατε κολύμπι καί γυρίσατε πίσω τὸ μεσημέρι τῆς Πέμπτης. 'Αλλά τίποτε από αυτά δεν σάς κάνει ένοχο έγκλήμα-τος.

Σηκώθηκε έπάνω με τὸν νοηκελὶκὸ τρόπο τῆς καί έβγαλε τὸ κοκκινάδι τῶν χειλιῶν τῆς.

—Λοιπόν, εἰπε ἐνῶ βαφόταν, ἀφ'οὗ ἀπέτυχα νὰ κεράσω ἔτσι τὴν δημοσιότητα, υποθέτω πως θὰ ἐξακολουθήσω σὲ ὅλη τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ μου νὰ παίξω τὸν ρόλο τῆς ἐπιπόλαιης ξανθιάς. Καλὰ πού ἀγόρασα εἰσιτήριο ἐπιστροφῆς!

—Δὲν με γελᾶτε, εἰπε ὁ Γκράντ με ἓνα χαμόγελο, καθὼς ἀνοίγε τὴν πόρτα.

—Καλὰ, λοιπόν, ἴσως νὰ ἔχετε δίκιο σ' αὐτὸ, ξέσπασε ἐκείνη. 'Αλλά ἔχετε δίκιο νὰ νομίζετε ὅ-τι ἐκείνος τὸ ἔκανε. Τόσο ἄδικο, ὥστε τὸ νομιά- σας θὰ δυσφημισθῇ πρὶν τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεση.

Καί, περῶντας πλάι ἀπὸ τὸν ξεφανισμένο Οὐ- ἴλλιας καὶ δυὸ ὑπαλλήλους, ξεφάνιστηκε.

—Λοιπόν, εἰπε ὁ Οὐίλλιας, αὐτὴ εἶναι ἡ πρῶ- τη. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι περιεργοί, δὲν εἰν' ἔτσι, κύ- ριε; 'Αν ἀναγγεῖλουμε τὸ γεγονός πως ἀπὸ τὸ παλὸ πὺν θέλουμε νὰ βροῦμε λείπει ἓνα κομμάτι, θὰ βρεθοῦν ἄνθρωποι πού θὰ βγάλουν τὸ κομμάτι ἀπὸ τὸ παλὸ τους καὶ θὰ μᾶς τὸ φέρουν. 'Ετσι, γιὰ διασκέδαση! Σὺν νὰ μὴ δυσκολευόμαστε ἀρκετὰ καὶ χωρὶς αὐτά... Αὐτὴ δὲν ἦταν συνηθισμένος τύ-πος, ὅμως, δὲν εἰν' ἔτσι, κύριε;

—'Οχι. Τί γνώμη σχημάτισες γι' αὐτὴν, Οὐί- λιας;

—Θὰ εἶναι ἠθοποιὸς τῆς μουσικῆς κωμωδίας... 'Επιζητεῖ τὴν δημοσιότητα, γιὰ νὰ προωθήσῃ τὴν σταδιοδρομία τῆς. Εἶναι ἀφάνταστα σκληρή.

—'Εχεις λάθος σὲ όλα. Παίζει στὸ θέατρο. Μισεῖ τὴν σταδιοδρομία τῆς. Κ' εἶναι καλὴ σὲ ση-μείο ὥστε νὰ θέλῃ νὰ θυσιάσῃ τὸν ἑαυτὸ τῆς.

—'Ο Οὐίλλιας φάνηκε λίγο ἀποθαρσυνέμενος:

—Φυσικά, δὲν εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ μιλήσω μι-ξί τῆς, ὑπενθύνισσε στὸν Γκράντ.

—'Οχι. 'Απὸ τὴν ἐμφάνισή τῆς ἔκρινες κα-λὰ, Οὐίλλιας. Μακάρι νὰ μπορούσα νὰ διαβάσω αὐτὴ τὴν ὑπόθεση ἐξ ἴσου καλὰ... (Κάθησε κάτω καὶ πέρασε τὰ δάχτυλά του μέσα ἀπὸ τὰ μαλλιά του). Τί θὰ ἔκανες, Οὐίλλιας, μόλις τὸ ἔσκαγες ἀπὸ τὸ «Μαρίν»;

—'Ο Οὐίλλιας καταλάβαινε πως τοῦ ζήτησε νὰ μπῇ στὴν θέση τοῦ Τίσνταλ.

—'Ο ἔπαιρνα ἓνα λεωφορεῖο γεμάτὸ κόσμο ἀ-πὸ κάποια στάση. Τὸ πρῶτο πού θὰ ἔβρισκα. Θὰ κατέβαινα μαζί με πολλοὺς ἄλλους καὶ θὰ ἀπομα-κρινόμουν σὺν νὰ ἤξερα πού πήγαινα. Στὴν πραγμα-τικότητα, ὅπου καὶ ἂν πήγαινα θὰ εἶχα τὸ ἴ-σος ὅτι ἤξερα πού πήγαινα.

—Κ' εἰπετα τί θὰ ἔκανες;

—Θὰ ἔπαιρνα ἴσως ἓνα ἄλλο λεωφορεῖο γιὰ νὰ βγῶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη.

—Θὰ ἔβγαίνες ἀπὸ τίς κατοικημένες περιο-χές, ἔ;

—Βέβαια, εἰπε ὁ Οὐίλλιας, ξεφανισμένος.

—'Ενας ἄνθρωπος εἶναι πολλὸ περισσότερο δρα-τὸς στὴν ἔξοχ.

—'Τάχαρουν δόση. Στὴν πραγματικότητα, με-

ρικὰ ἀπὸ τὰ δόση σ' αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ κόσμου θὰ μπορούσαν νὰ κρύβουν ἓναν ἄνθρωπο ἄγνωστο γιὰ πολλὸν καιρὸ. Καί ἂν κάποιος κατ'ὄρθονε νὰ προχω-ρήσῃ ὡς τὸ δόσος τοῦ 'Ασνταουν — χμ, θὰ χρειά-ζονταν κάπου ἑκατὸ ἄνθρωποι γιὰ νὰ τὸ ψάξουν καλὰ!

—'Ο Γκράντ κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Χρειάζεται ὅμως τροφὴ καὶ κατοικία.

—Θὰ κοιμάται ἔξω. 'Ο καιρὸς εἶναι ξεστῶς.

—Εἶναι ἔξω δυὸ νύχτες τώρα... Πρόσεξες ὅτι κανεὶς δὲν μᾶς ἀνέφερε πως τὸν εἶδε νὰ αγοράζῃ ἓνα ξυράφι; 'Τπάρχει μία πιθανότης νὰ βρίσκεται με τίποτε φίλους. 'Αναρωτιέμαι... (Τὰ μάτια του ἔμειναν καρφωμένα στὴν καρέκλα ὅπου εἶχε καθί-σει ἡ Τζούντυ). 'Αλλά ὄχι! Δὲν θὰ ριψοκινδύνευε ποτὲ μία τόσο μεγάλη μπόφα. Δὲν θὰ χρειαζόταν νὰ τὴν κἀν!

—'Ο Οὐίλλιας εὐχόταν νὰ πᾶ ὁ Γκράντ στὸ ξε-νοδοχεῖο καὶ νὰ κοιμηθῇ λιγάκι. Εἶχε πάει πολὺ κατάκαρδα τὴν ἀποτυχία του νὰ συλλάβῃ τὸν Τί-σνταλ. Λάθη συνέβαιναν καὶ στοὺς καλύτερους ἀν-θρώπους, καὶ ὅλοι ἤξεραν πως ὁ Γκράντ ἦταν ἐν τάξει. Εἶχε δολοφονήσῃ τὴν Σκῶτλαντ Γ'ράντ πίσω του. Γιατὶ χρειάζονταν νὰ ἀνησυχῇ τόσο πολὺ γιὰ κάτι πού μπορούσε νὰ συμβῇ στὸν καθένα; 'Τπήρ-χαν φυσικά κανένα — δυὸ ἄνθρωποι πού ἐπιφωθάλι-σσαν τὴ θέση του— ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὸν ἔδινε προσοχή. 'Όλοι ἤξεραν τὸν σκοπὸ τους. 'Ο Γκράντ ἦταν ἐντάξει τύπος καὶ ὅλοι τὸ ἤξεραν. 'Ήταν ἀ-νόητος ἀπὸ μέρος του νὰ ἀρρωσταίνῃ τόσο πολὺ γιὰ ἓνα μικρὸ λάθος...

—'Η καρδιά τοῦ Οὐίλλιας πονοῦσε γιὰ τὸν ἀ-νώτερό του.

—Μπορεῖς νὰ πετάξεις αὐτὸ τὸ σιχαμερὸ ἀντι-κειμένο, εἰπε ὁ Γκράντ δείχνοντας τὸ παλτό. Εἶναι τουλάχιστον εἴκοσι ἐτῶν καὶ δὲν εἶχε κομπι ἐπά-νω του ἀπὸ δύο καὶ δέκα χρόνια! Νὰ ἓνα πράγμα πού με ξεφάνιζε, Οὐίλλιας... Τὸ εἶχε τὸ παλτό στὴν παραλία καὶ δὲν τὸ εἶχε πᾶ ὅταν γύρισε πί-σω. Πρέπει νὰ τὸ ξεφορτωθῇ κάπου κατὰ μήκος τοῦ δρόμου πού ἔκανε. Δὲν πήγε καὶ πάρα πολὺ μακριά. Κι οὔτε εἶχε καιρὸ ν' ἀπομακρυνθῇ πολὺ ἀπὸ τὸν δρόμο. Καί ὅμως, δὲν ἀνακαλύψανε ἀκόμη τὸ παλτό! Ψάξαμε παντού... Τίποτε! Τί τὸ ἔκανε τὸ παλτό του; Τί θὰ τὸ ἔκανες ἐσύ, σὲ παρόμοια περίπτωση;

—Θὰ τὸ ἔκαινα!

—Δὲν εἶχε τὸν καιρὸ. Θὰ ἦταν ἄλλωστε καὶ βρεμένο, κατὰ πάσαν πιθανότητα!

—Θὰ τὸ τυλίγα σὲ ἓνα μικρὸ δεματάκι καὶ θὰ τὸ ἔκρυβα στὰ κλαδιά ἐξ ἐξω δένδρου. 'Όλοι ψά-χνουν στὸ ἔδαφος γι' αὐτὰ τὰ πράγματα...

—Οὐίλλιας, εἶσαι ἓνας γεννημένος ἐγκλημα-τίας! Πές στὸν Σάνγκερ τὴν θεωρία σου καὶ ζή-τησέ του νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ σήμερα τὸ ἀπόγευμα. Θὰ προτιμοῦσα νὰ ἔθρσκα τὸ παλτό παρὰ τὸν Τίσνταλ. 'Αλήθεια, πρέπει νὰ βρῶ αὐτὸ τὸ παλτό!

—Μιὰ πού μιλήσαμε γιὰ ξυράφια, μήπως πήρε μαζί του τὸ δικό του, κύριε;

—Δὲν τὸ σκέφτηκα. Δὲν φαντάζομαι νὰ εἶχε αὐτὴ τὴν ἐτοιμότητα. 'Αλλά οὔτε εἶχα φαντασθῇ ὅτι θὰ ἔθρσκα τὸ θάρρος νὰ τὸ σκάσω. Εἶχα συγ-κεντρώσει ὅλη τὴν σκέψη μου στὴν περίπτωση τῆς αυτοκτονίας. Πού εἶναι τὰ πράγματά του;

—'Ο Σάνγκερ τὸ ἔφερε ὅλα ἐδῶ με τὴν θαλί-τσα. 'Όλα δὲνα εἶχε...

—Κοίταξε ἂν ὑπάρχῃ τὸ ξυράφι του. Εἶναι χρήσιμο νὰ μάθουμε ἂν εἶναι ξυρισμένος ἢ ὄχι.

Δὲν ὑπῆρχε κανένα ξυράφι.

—Λοιπόν, εἰπε ὁ Γκράντ. Ποιὸς θὰ τὸ φαντα-ζόταν ποτὲ αὐτό! «Μὲ ἀπογοητεύετε, κύριε ἐπιθε-ωρητὰ», ἔλεγε, δάζοντας ἥσυχά τὸ ξυράφι στὴν τσέπη του καὶ κανονίζοντας τὴν ἀπόδρασή του κά-τω ἀπὸ τὰ μάτια ἐνὸς ντετέκτιβ. 'Επείσα ἔξω γι' αὐτὸν τὸν νεό, Οὐίλλιας. 'Εντελῶς ἔξω! Σκέφτη-κα στὴν ἀρχή, ὅταν τὸν πήρα ἀπὸ τὴν ἀνάκριση, πως ἦταν ἓνα ἀπὸ κείνα τὰ ὑστερικά πλάσματα πού μποροῦν νὰ κάνουν τὰ πάντα πάνω στὴν ἔξα-ψη τῆς στιγμῆς. 'Επειτα, ὅταν ἔμαθα γιὰ τὴν δια-ψη τῆς στιγμῆς. 'Αλλά ἐξακολουθοῦσα νὰ τὸν νομίζω ἔναντα ταλαίπωρο». Καί τώρα ἀνακαλύ-πτω πως σχεδίαζε νὰ δραπέτευσθι κάτω ἀπὸ τὴν μύτη μου — καί τὰ κατάφερε! Δὲν εἶναι ὁ Τί-σνταλ ἀποτυχημένος, ἀλλὰ ἐγώ!

—Μή κάνετε τὸ κέφι σας, κύριε. 'Η τύχη δὲν εἶναι μαζί μας πρὸς τὸ παρόν. 'Αλλά οἱ δυὸ μας, καὶ κανεὶς ἄλλος, θὰ δάλλουμε αὐτὸ τὸ κτήνος ἐκεῖ ὅπου ἀνήκει, εἰπε ὁ Οὐίλλιας με θέσση, χωρὶς νὰ ξέρῃ πως τὸ πρόσωπο πού ἐπρόκειτο νὰ φέρῃ στὴν δικαιοσύνη τὸν δολοφόνου τῆς Κρίστιν Κλαίβ ἦταν

μιὰ μάλλον ἀνόητη γυναίκα ἀπὸ τὸ Κάνσας Σί-τυ, πού δὲν εἶχε ἀκούσει ποτὲ γιὰ κανέναν ἀπὸ αὐτοὺς...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

—'Ερρικα πάτησε τὸ φρένο τοῦ μικροῦ αὐ-τοκινήτου τῆς καὶ σταμάτησε. 'Επιθεώρησε με ἐν-διαφέρον τὴν σόλα ἐνὸς ἀνδρικοῦ παπουτσιοῦ, πού ξεπρόβαλε μέσα ἀπὸ τὰ χόρτα καὶ τὰ σπαρτά, κ' εἰπετα κοίταξε τὸ ἄδριο τοπίο.

—Μπορεῖτε νὰ βγῆτε ἔξω, εἶπε. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς σὲ ἀρκετὴ ἀπόσταση...

—'Η σόλα τοῦ παπουτσιοῦ ἔξαφανίστηκε καὶ τὸ κατάπληκτο πρόσωπο ἐνὸς ἀνδρὸς ξεπρόβαλε πάνω ἀπὸ τοὺς θάμνους.

—Νοιώθω μεγάλη ἀνακούφιση, εἰπε ἡ 'Ερρικα. Νόμισα πρὸς στιγμὴν πως μπορούσατε νὰ εἰστε νεκρός!

—Πως ξέρατε ὅτι ἦμουν ἐγώ; 'Τποθέτω πως ξέρατε ὅτι ἦμουν ἐγώ, δὲν εἰν' ἔτσι;

—Ναί. 'Τπάρχει ἀκόμη κολημένο στὸ μέσα μέρος τῆς σόλας τοῦ παπουτσιοῦ σας ἓνα κομματά-κι ἀπὸ τὸ χαρτάκι ὅπου ἦταν γραμμένη ἡ τιμὴ τους. Τὸ πρόσεξα ὅταν ἤσαστε ξεπλωμένος στὸ γραφεῖο τοῦ πατέρα μου.

—'Ω, ναί. Τώρα θυμήθηκα ποιὰ εἰστε. Εἰστε μιὰ πολὺ καλὴ ντετέκτιβ!...

—Κ' ἐσεῖς εἰστε ἓνας πολὺ ἀδέξιος δραπέτης. 'Ο καθένας θὰ ἔβλεπε τὸ παπούτσι σας.

—Δὲν μοῦ δώσατε πολλὸν καιρὸ νὰ κρυφθῶ. Δὲν ἄκουσα τὸ αὐτοκίνητο νὰ πλησιάζῃ παρὰ μόνο ὅ-ταν εἶχε φθάσει σχεδὸν ἐπάνω μου.

—Θὰ πρέπει νὰ εἰστε κοινός! 'Ο θόρυβος πού κάνει εἶναι ἐνα ἀπὸ τὰ κοινὰ πράγματα τῆς κοι-μιτείας, σὺν τὸ καπέλλο τῆς λαίδης Μίντλγουοι καὶ τὴν συλλογὴ ἀρθρῶδων τοῦ ἡλικιωμένου κυρίου Ντάιν. Δὲν μπορούσατε νὰ μὴν τὸ ἀκούσετε!

—'Ισως νὰ με πήρε ὁ ὕπνος γιὰ κανένα — δυὸ λεπτά. Ξέρετε, μοῦ λείπει κάπως ὁ ὕπνος.

—Ναί, τὸ φαντάζομαι. Πεινάτε;

—Αὐτὴ ἡ ἐρώτηση εἶναι ἀπλῶς ἀκαδημαί-κῃ ἢ μήπως μοῦ προσφέρετε φαγητό;

—'Η 'Ερρικα ἀπλῶσε τὸ χέρι τῆς στὸ πίσω μέ-ρος τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἔβγαλε μισὴ ντουζίνα ψω-μάκια, μιὰ κονοσέβρα γλώσσα, φρέσκο βούτυρο καὶ τέσσερις ντομάτες.

—Ξεχάσα νὰ πάρω τὸ κλειδὶ πού ἀνοίγει τὶς κονοσέβρες, εἰπε δινώντας του τὴν γλώσσα, ἀλλὰ ἂν χτυπήσετε τὸ ἐπάνω μέρος τῆς δυνατὰ με μιὰ πέτρα θὰ κἀνῃ μιὰ τρύπα.

—'Ανοιξε ἓνα ψωμάκι με ἓνα σουγιά πού ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη τῆς καὶ ἄρχισε νὰ τὸ ἀλείφῃ με βούτυρο.

—Κουβαλάτε πάντα φαγητὰ μαζί σας; φώτησε ἐκείνος με δυσπιστία.

—'Ω, πάντα. Πεινῶ πολὺ διαρκῶς. 'Αλλωστε λείπω συνήθως ἀπὸ τὸ σπίτι ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ. Νὰ ἓνα μαχαίρακι. Κόψτε ἓνα χοντρὸ κομ-μάτι γλώσσας καὶ βάλετε τὸ ἐδῶ πάνω (Τοῦ ἔδωσε τὸ βουτυρωμένο ψωμάκι). Θέλω τὸ μαχαίρι πίσω, γιὰ ν' ἀλείψω με βούτυρο τὸ ἄλλο ψωμάκι...

—'Εκανε ὅπως τοῦ εἶχε πεί, κ' ἐκείνη ἄρχισε πᾶ-λι ν' ἀλείφῃ τὸ ἄλλο ψωμάκι με βούτυρο, ἀγνοών-τας τὸν με εὐγένεια, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ τρώῃ χω-ρὶς νὰ προσποιητὰ μιὰ ἀδιαφορία πού θὰ ἦταν δύσκολο νὰ ὑποκριθῇ.

—'Τποθέτω πως ξέρετε ὅτι ὅλα αὐτὰ πού κά-νετε δὲν εἶναι σωστά, εἰπε ἑαφνικά ἐκείνος.

—Γιατὶ δὲν εἶναι σωστά;

—Γιὰ τὸν ἔξῃς λόγο: Βοηθάτε ἓναν δραπέ-τη ἐγκληματία, πρᾶγμα πού δὲν εἶναι σωστὸ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, ἀλλὰ πού εἶναι ἀκόμη χειρότερο γιὰ τὴν κόρη τοῦ πατέρα σας... Καί γιὰ μιὰ ἄλλη αἰτία ἀκόμη, πολὺ σοβαρότερη: 'Αν ἦμουν αὐτὸ πού νομίζουν πως εἰμαι, θὰ διατρέχατε τὸν πῶ φοβε-ρὸ κίνδυνου ἀπὸ τὴν στιγμή! Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κά-νετε τέτοια πράγματα, ξέρετε...

—'Αν ἤσαστε δολοφόνος, δὲν θὰ σᾶς βοηθοῦσε πάρα πολὺ νὰ κάνετε ἀκόμη ἓνα ἐγκλημα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ με ἐμποδίσετε νὰ πῶ ὅτι σᾶς εἶδα!

—'Όταν ἔχῃς κάνει ἓνα ἐγκλημα, φαντάζομαι πως δὲν σταματᾶς εὐκολα μπροστὰ σὲ ἓνα ἄλλο...

Μιὰ φορὰ μόνο μποροῖν νὰ σὲ κρεμάσουν! Λοιπόν, δὲν νομίζετε πως τὸ ἔκανα ἐγώ;

—Εἰμαι σίγουρη πως δὲν τὸ κάνατε!

—Τί σᾶς κάνει νὰ εἰστε τόσο σίγουρη;

—Δὲν εἰστε ἱκανὸς γιὰ ἓνα τέτοιο πράγμα.

ΣΚΟΥΠΑ HOOVER

ΚΤΥΠᾶ - σκουπίζει - ἀπορροφᾶ

Τύπος 2944 Δρχ. 1.750

» 417E » 2.000

» σφαιρική » 2.350

» 1338 » 3.100

NEOS ΤΥΠΟΣ 652 A

- * Αυξάνεται αυτόματα ἡ ἀπορρόφησις, κατὰ τὸ σκούπισμα δαπέδου - ξεσκόνισμα σπιτιοῦ.
- * Πλήρης σειρὰ ἐξαρτημάτων καθαρισμοῦ.

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΤΗΛ 237.860 - 226.747

ΧΡ. ΛΑΔΑ 13

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΜΠΡΙΓΚΙΤΤΑ

21 ετών, ξανθή, ψηλή, Σουηδή

ΔΙΑΔΕΧΕΤΑΙ ΤΩΡΑ

ΤΗΝ ΣΟΡΑΓΙΑ

στον «θρόνο» του φόν "Οπελ

Για άλλη μια φορά η πριγκίπισσα Σοράγια έχασε τον θρόνο της για μια άλλη. Ο «θρόνος» αυτός δεν μοιάζει, δέβαινα, σε τίποτε με τον προηγούμενο, της πανάρχαιας αυτοκρατορίας των Αχαιμενιδών. Ήταν ιδεατός και δρισκόταν —όπως επέμεναν οι «γνώστες» του διεθνούς κουτσομπολιού, επί μηνες— στην νεανική καρδιά του πολυκατομμυριούχου βαρώνου Γκούντερ Σάχς φόν "Οπελ. Ήταν κάτι το τόσο «έξακριδωμένο», έπειτα από τις αλλεπάλληλες εμφανίσεις τους, ώστε πολλοί τους έθεωρούσαν σχεδόν αραβωνιασμένους. Ή αναγγελία του γάμου τους ήταν απλώς μόνο ζήτημα χρόνου.

Ο χρόνος όμως —και μάλιστα ο καινούργιος— απέδειξε ότι είχε τελείως διαφορετικά, από τα αναμενόμενα, αποτελέσματα στις περί γάμου ιδέες του «άρραβωνιαστικού». Συγκεκριμένα ο βαρώνος πρόκειται πράγματι να παντρευθῇ, αλλά η εκλεκτή του δεν είναι η Σοράγια. Μάλιστα, η έκρηκτική ξανθή καλλονή, που θα γίνη σε λίγο βαρώνη, είναι ο... αντίπουσ της τέως αυτοκράτειρας.

Η Μπριγκίττα Λάαφ επί αρκετά χρόνια αφιερώθηκε στο κυνήγι της «ντόλτσε βίτας». Όταν, τὸν περασμένο Ιούλιο, τὸ ὄνομα τοῦ Γκούντερ γιὰ πρώτη φορά συνδέθηκε ρομαντικά με τὸ ὄνομα τῆς Σοράγιας, ἡ Μπριγκίττα μείδισε με σκεπτικισμό. Ἦξερε τὸν «πλαίη - μπῆν» Γκούντερ πολὺ καλά.

(Φωτ. Dalmas)

ΤΩΡΑ Ο ΓΚΟΥΝΤΕΡ ΚΑΙ Η ΜΠΡΙΓΚΙΤΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΞΑΝΑΧΩΡΙΣΟΥΝ ΠΙΑ

Στὸ Παρίσι

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, ΠΗΓΑΝ ΣΤΟ «ΛΙΝΤΟ». ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΥΣ ΚΑΘΟΝΤΑΝ ΕΠΙΣΗΣ Ο ΣΑΡΑ ΑΖΝΑΒΟΥΡ ΚΑΙ Ο ΖΑΝ ΜΑΡΑΙ

Εκείνο που ο υπόλοιπος κόσμος δεν ήξερε την εποχή του «έπεισοδιού» με την Σοράγια, ήταν ότι ο Γκούντερ χρειαζόταν πάση θυσία δημοσιότητα. Με την σύμπραξη του αδελφού του Έρνστ Βίλχαϊμ, επρόκειτο να αρχίσουν ένα πρόγραμμα οικοδομικών επιχειρήσεων (προκατασκευασμένων επαύσεων) στην Γερμανία. Τώρα, που ὅλο τὸ γόητρο τῆς ρομαντικῆς περιπέτειας ἔκανε ὥστε τὸ ὄνομα τοῦ ἐξυπνου ἐπιχειρηματία νὰ ἀποτυπωθῇ σὲν κοινὴ συνείδηση, ὁ Γκούντερ ἐξετέλεσε τὸν προορισμό του. Καί ἂν φου ἡ Σοράγια ἐξυπνέρεται τὰ σχέδιά του, ὁ Γκούντερ ἐπανάκαμψε σὲν Σουηδέζα καλλονή του.

Ο φόν "Οπελ και η Μπριγκίττα πέρασαν τις τελευταίες λίγες μέρες στο Παρίσι, σ' ένα «διακριτικό» προγαμιαίο μὴνα μέλιτος», ὅπως ἀνεγράφει. Ἐμεινὰν σ' ἕνα πολυτελὲς διαμέρισμα 10 δωματίων, σὲν λεωφόρο Στρατάρχου Φῶς, σὲν ἴδιο κτίριο ὅπου θρίσκειται καὶ τὸ διαμέρισμα τοῦ πριγκιπικοῦ ζεύγους τοῦ Μονακό. Τὸ διαμέρισμα εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Γκούντερ καὶ λέγεται ὅτι τοῦ ἐστοίχισε 120 ἑκατομμύρια φράγκα.

Στὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας ἡ Μπριγκίττα ἔδωαινε συχνά, ὀδηγώντας ἕνα αὐτοκίνητάκι δύο ἵππων (τὸ οικονομικότερο τῆς Γαλλίας), ποὺ ὁ Γκούντερ τῆς τὸ δώρησε «γιὰ ἀστείον». Τὰ δράβια, ὅμως, ἔκανε τῆς ἐμφανίσεις τῆς με «Ρόλλς - Ρόυς».

Πρὶν τακτοποίηση τῆς τελικῆς λεπτομέρειας τοῦ ἐπόμενου γάμου του, ὁ Γκούντερ πῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν 7ετὴ γιό του Ρόλφ, σὲν Σουηδία. Χάρισε στὸν μικρό, γιὰ χριστουγεννιάτικο δῶρο, μιὰ πιστὴ μικρογραφία αὐτοκινήτου κούρσας.

Σὰν τῶας πρωταθλήτης Εὐρώπης σὲν «μπόμπ - σλέητ», ὁ Γκούντερ θὰ πάρη μέρος σὲν πρῶτοις ἀγῶνες, ποὺ θὰ γίνον αὐτὸν τὸν μῆνα, πιθανὸν σὲν Γκατάιντ. Οἱ φήμες ἀναφέρουν ὅτι ἡ Σοράγια ἔχει ἤδη κρατήσει ἕνα δωμάτιο σὲν διεθνῶς γνωστὸ αὐτὸ κέντρο χειμερινῶν σπόρ...

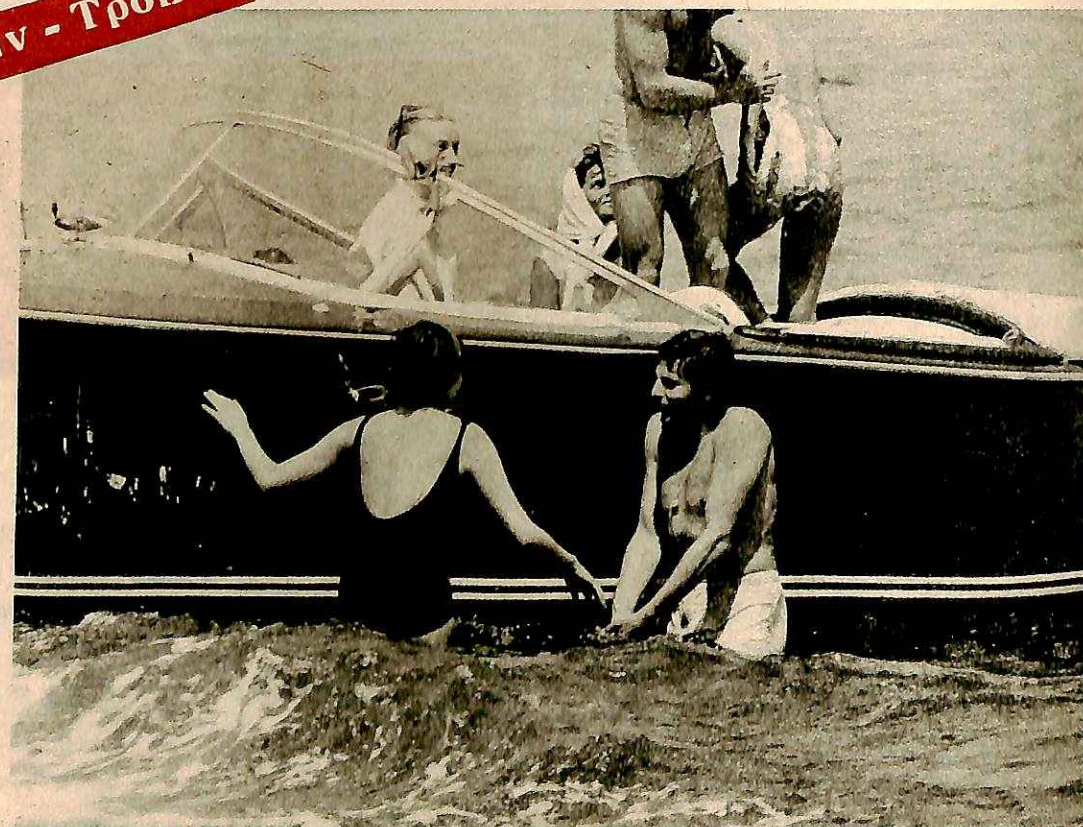
■■■

Στὸ Σαιν - Τροπέζ

ΠΕΡΥΣΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΣΤΟ ΣΑΙΝ ΤΡΟΠΕΖ...

...ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

Η ΣΟΡΑΓΙΑ ΚΑΙ Η ΜΠΡΙΓΚΙΤΤΑ (ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ) ΔΕΝ ΚΑΘΟΝΤΑΝ ΠΟΤΕ ΠΛΑΙ - ΠΛΑΙ

Έγκληματα από έρωτα: Νο 6

Τρεις σφαίρες
βρίσκουν
τόν δρα Ταντού,
άρχηγό της υπηρεσίας
άμεσου δράσεως,
καθώς περπατούσε μαζί
με την γυναίκα του
στην Πιάτσα
Βιττόριο Έμμανουέλε,
στον 'Ακράγαντα
της Σικελίας'
ή τέταρτη βρήκε
και σκότωσε
έναν ανύποπτο
μαθητή.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΕΣΕ ΝΕΚΡΟΣ

Ηταν ακόμη μέρα όταν ο δρ Ταντού πυροβολήθηκε. Αυτό συνέβη στις 30 Μαρτίου 1960, στις 19.40' το βράδυ. Τον έβριχαν τρεις σφαίρες, την ώρα που περπατούσε άγκαζέ με τη γυναίκα του, στην Πιάτσα Βιττόριο Έμμανουέλε.

Ήταν ένα ευχάριστο βράδυ. Στόν 'Ακράγαντα όλα σχεδόν τα βράδια είναι ευχάριστα. Η ώραία αυτή σικελική πόλη είναι πολύ ευνοημένη από τη φύση.

Οι άνθρωποι της είναι ευχάριστοι και έχουν ευχάριστες συνήθειες - μόνο που καμιά φορά σκοτώνουν όποιον δεν τους άρεσει. Οι Σικελοί δεν αγαπούν τις πολλές σκέψεις και τους πολλούς διαταγμούς. 'Αγαπούν τα γρήγορα αποτελέσματα.

Ο δολοφόνος του αστυνομικού διευθυντού δρος Ταντού πέτυχε ένα γρήγορο αποτέλεσμα. Το θύμα του έπεσε χάρω.

Έπεσε όμως και ένας άλλος. 'Η τέταρτη σφαίρα πέρασε μπροστά από τον δρα Ταντού και χτύπησε τον 18ετή μαθητή του γυμνασίου 'Αντόνιο Ντομάντε, έντελώς τυχαία φυσικά.

Ο δολοφόνος μπόρεσε να κρυφθή ανεμπόδιστα στο πλήθος των διαβατών.

Ο μαθητής του γυμνασίου 'Αντόνιο Ντομάντε ήταν ξαπλωμένος στο λιθόστρωτο και οι συμμαθηταί του γύρω του γελούσαν. Νόμιζαν πως είχε λιποθυμήσει από φόβο, όταν άκουσε τους πυροβολισμούς. Καθώς, όμως, πήγαν να τον αναστήσουν, είδαν από πίσω τον αϊμα. 'Η σφαίρα είχε περάσει από το άσπερο μπράτσο του 'Αντόνιο και είχε μπη στην καρδιά.

Οι συμμαθηταί του έπαψαν να γελούν.

Οι τρεις σφαίρες, που είχαν χτυπήσει τον αστυνομικό διευθυντή δρα Ταντού, δεν τον είχαν σκοτώσει άμέσως.

Ο παχύς άνθρωπος με τα χονδρά βλέφαρα ήταν ξαπλωμένος στο λιθόστρωτο και δογούσε. Τα γυαλιά του είχαν πέσει από τη μύτη. 'Η γυναίκα του ρίχθηκε με αναφύλητά έπάνω του και από παντού έτρεξαν άνθρωποι.

Οι αστυνομικοί προσπάθησαν να κάνουν τον δρα Ταντού να μιλήσει, να τους πη ποιάς ήταν ο δράστης, αλλά ο τραυματίας δεν μπορούσε να πη λέξη. 'Ενα νοσοκομειακό φορείο τον πήγε γρήγορα στο νοσοκομείο. 'Εκεί ο δρ Ταντού πέθανε πάνω στο φορείο του, πριν ακόμη τον πάνε στο χειρουργείο.

Ο φόβος της Μαφίας

Αυτή ήταν η πράξη. Ποιά όμως ήταν τα αίτια της; 'Η αστυνομία, από την πρώτη στιγμή, προσέκρουσε σε εμπόδια και δυσκολίες.

Μερικές εκατοντάδες άνθρωποι είχαν παραστή μάρτυρες του εγκλήματος. Μερικές δεκάδες, μάλιστα, το είχαν δει από πολύ κοντά. Παράδοξως, όμως, ούτε ένας δεν μπορούσε να θυμηθί τον άνθρωπο που είχε ρίξει τους πυροβολισμούς.

'Η αστυνομία του 'Ακράγαντος ήξερε πως ήταν άπιθανο να μην είχαν προσέξει τον δολοφόνο ένα σωρό άνθρωποι, που υπό άλλες συνθήκες ήταν εξαιρετικά παρατηρητικοί, ιδι-

αιτερα σε ό,τι αφορούσε την ζωή των γειτόνων τους.

'Ηξερε πως ο φόβος ήταν εκείνος που έκλεινε τα στόματα των ανθρώπων. 'Ο φόβος της έκδικήσεως, ο φόβος της Μαφίας.

Αυτοί οι βραδινοί πυροβολισμοί στον 'Ακράγαντα είχαν την σφραγίδα της εργασίας της. Δεν αποτελούσαν πράξη ενός ανθρώπου. Δεν ήταν ξέσπασμα μίσους, έκδικήσεως ή ζήλειας.

Όχι, αυτή η ψυχρή σειρά πυροβολισμών, χωρίς να προηγηθί καυγάς, χωρίς φωνές και φασαρίες, είχε όλα τα χαρακτηριστικά της εκτέλεσεως.

Κανείς δεν άμφεβαλλε γι' αυτό. Ήταν λοιπόν καλύτερα να μη στηριχθί η αστυνομία σε καταθέσεις μαρτύρων. Ποιάς μπορούσε, άλλωστε, να έγγυηθί πως μερικοί από τους ίδιους τους μάρτυρες δεν θα αποτελούσαν μέλη της Μαφίας;

Τα πρώτα στοιχεία για τους πυροβολισμούς προήλθαν από την Λεϊλά Ταντού, την ώραία, λεπτή γυναικα του σκοτωμένου αστυνομικού διευθυντού.

Κι αυτά όμως τα στοιχεία ήταν μάλλον πενιχρά. 'Η Λεϊλά, που στην αρχή έκλαιγε γοερά, αλλά έπειτα συηλθε αρκετά γρήγορα, θυμόταν ότι ο δολοφόνος ήταν μετρίου αναστήματος, με μαύρα μαλλιά και σκουρα ρούχα και πως δεν φορούσε μάσκα.

Όλοι οι άνθρωποι, όμως, που γεμίζουν τα βράδια τους δρόμους του 'Ακράγαντος, είναι μετρίου αναστήματος, μελαχρinoί και φορούν σκουρα ρούχα. Και ποτέ δεν φορούν μάσκα...

'Η γυναίκα με τα μεγάλα, αινιγματικά μάτια δήλωσε πως δεν θα μπορούσε να πρόκειται παρά για έκδικητική πράξη εγκληματιών εναντίον του ανδρός της. 'Επειτα έχασε πάλι την αυτοκυριαρχία της. 'Αρχισε να καταριέται τον δολοφόνο και να φωνάζει:

—'Αχ, ο Θεός να μη μ' αφήσει να πεθάνω, πριν τιμωρηθί εκείνος που τό έκανε!

Τί έπρεπε να κάνει η αστυνομία με αυτά τα στοιχεία; Δεν ήταν αρκετά για να συλληφθί ο δολοφόνος. Δεν ύπήρχε μόνον η πράξη, μά και τα κίνητρά της.

Έπρεπε ή έρευνα να στραφί στα κίνητρά.

Κίνητρά παρουσιάσθηκαν άφθονα, μόλις η ανάκριση άρχισε να έρευνά την ζωή του δρος Ταντού.

Κανονική ζωή

Ο Ταντού γεννήθηκε στο Μπάρι στα 1916. Σπούδασε νομικά και μπήκε έπειτα στην αστυνομία.

'Η ζωή του είχε την κανονική μορφή που παίρνει η ζωή ενός ανώτατου αστυνομικού υπαλλήλου σε μία πολιτισμένη χώρα. Στα 1951 μετετέθη στην Σικελία και έγινε άρχηγός της 'Υπηρεσίας Άμεσου Δράσεως στον 'Ακράγαντα.

Στην 'Ιταλία οι αστυνομικοί μετατίθενται όσο το δυνατόν πιο μακριά από τον τόπο της καταγωγής τους, για να μην έπεμβαίνουν προσωπικές συμπάθειες ή δεσμοί στο υπηρεσιακό τους έργο. 'Ιδιαίτερα στην Σικελία τηρείται πάντα αυτή η ορθότατη αρχή.

'Επί όκτώ χρόνια ο δρ Ταντού υπήρξε άρχηγός της αστυνομίας του 'Ακράγαντος. 'Επί όκτώ χρόνια ήταν ένας ξένος σ' αυτή την πόλη.

Δυό πράγματα είχαν σημασία στην ζωή του: Το έπάγγελμά του και η γυναίκα του.

Στο έπάγγελμά του όλα πήγαιναν καλά. Κανείς δεν άμφεβαλλε για τις ικανότητές του.

'Η γυναίκα του, όμως, του προκαλούσε άνησυχίες. 'Επειτα από τα πρώτα ευτυχισμένα χρόνια, είχε διαρκώς έντονότερο το αίσθημα πως η Λεϊλά απομακρυνόταν απ' αυτόν, χωρίς να ξέρη το γιατί.

Ο Ταντού είχε την εκτίμηση των κατοίκων του 'Ακράγαντος, αλλά δεν μπορούσε να μπη στην καλή κοινωνία της πόλεως.

Δεν ήταν ώραίος και δεν είχε μεγάλες οικονομικές δυνατότητες. Είχε αποκτήσει πρόωρο πάθος και τα μάτια του, πίσω από τα χονδρά γυαλιά του, ήταν μισοσκεπασμένα από τα χονδρά βλέφαρα. 'Εμοιαζε σαν μπουλντόγκ. Τον θεωρούσαν, όμως, λαμπρό αστυνομικό διευθυντή και είχε την φιλοδοξία να φαίνεται στην γυναίκα του σαν ένας άνθρωπος που ο καλός κόσμος των δικεικούς και ο υπόκοσμος των έτρεμε. 'Επρεπε να επιβληθί με κάποιο τρόπο στην Λεϊλά, να κάνει κάτι για να εξουδετερλώση την διαρκώς μεγαλύτερη άδιαφορία της.

'Επειδή ο καλός κόσμος δεν τον ήθελε, ο Ταντού θέλησε να δείξει πόσο σκληρός ήταν απέναντι στον υπόκοσμο. Θέλησε να δείξει πως ήταν πιο δυνατός από την Μαφία, με την όποια δεν τολμούσε να τα βάλει κανένας αστυνομικός, αν αγαπούσε την ζωή του...

'Η Μαφία ήταν, την εποχή που η κρατική έξουσία δεν ήταν σταθερή και αξιόλογη, μία οργάνωση του λαού, που βοηθούσε τους χωρικούς και τους κατοίκους των πόλεων να διεκδικούν μόνοι τους τα δικαιώματά τους.

Όπως όλες οι μυστικές οργανώσεις, η Μαφία είχε γίνει κέντρο έλξεως όλων των σκοτεινών τύπων, όπου σιγά - σιγά εξέλιχθηκε σε καθαρά εγκληματική οργάνωση.

Δρ ΤΑΝΤΟΥ-Υ. Σκοπός του ήταν να νικήση την Μαφία, για να υπορέσει να επιβληθί στην γυναίκα του

'Ακόμη και τα παιδιά ήξεραν, στην Σικελία, πως δεν ήταν φρόνιμο να τα βάξη κανείς με την Μαφία.

Ο δρ Ταντού έγινε έχθρος της Μαφίας.

'Επί όκτώ χρόνια ήταν ο δρ Ταντού άρχηγός της αστυνομίας του 'Ακράγαντος.

'Επί όκτώ χρόνια κράτησε ο σκληρός, άπεγνωσμένος άγώνας του εναντίον της Μαφίας.

Όκτώ χρόνια κράτησαν οι αδιάκοπτες προσπάθειές του να ξανακερδίση την αγάπη της γυναίκας του, που την είχε χάσει χωρίς να ξέρη γιατί.

Σ' αυτό το διάστημα πήρε πολλά άνόνομα γράμματα.

Από τα γράμματα αυτά έπαιρνε τις καλύτερες πληροφορίες εναντίον της Μαφίας. Όλοι οι άνθρωποι, που είχαν λόγους να μισούν την μυστική οργάνωση και ήθελαν να την έκδικηθούν, είδοποιούσαν μ' αυτό τον τρόπο τον άρχηγό της αστυνομίας.

Φύγε δρ Ταντού

Τον τελευταίο καιρό, όμως, ο δρ Ταντού έπαιρνε και πληροφορίες που δεν άπευθύνονταν σ' αυτόν ως άρχηγό της αστυνομίας, αλλά ως ιδιώτη - κι όλες αφορούσαν την ιδιωτική ζωή της γυναίκας του.

Στην αρχή ο Ταντού γέλασε και έρριξε τα γράμματα στο καλάθι των άχρήστων.

Πήγαιναν όμως κι άλλα. Με άλλο γραφικό χαρακτήρα, σε άλλο χαρτί.

Το περιεχόμενο ήταν πάντα το ίδιο, αλλά οι λεπτομέρειες διαφορετικές και άλληλοσυμπληρώνονταν.

Ο Ταντού διάβαζε, λόγω χάριν: 'Ξέρετε τον καθηγητή Λά Λότζια, δρα Ταντού; 'Ασφαλώς τον ξέρετε, αλλά ξέρετε επίσης ότι είναι έραστής της γυναίκας σας;».

Ξέρετε την κυρία Ντάνικα Λά Λότζια, δρα Ταντού; 'Ασφαλώς την ξέρετε, αλλά ξέρετε επίσης πως, εκτός από τον άνδρα της, τον καθηγητή, έχει και αυτή παράξενες φίλιες με την γυναίκα σας, την κυρία Λεϊλά;».

ΛΕΙΛΑ ΤΑΝΤΟΥ-Υ. 'Η ώραία σύζυγος προτιμούσε την «ντόλτσε δια» από τις αστυνομικές επιτυχίες

Ξέρετε τον κόμιτα 'Αργκίλλο, δρα Ταντού; 'Ανήκει κι αυτός στην εύθυμη παρέα, με την όποια η γυναίκα σας περνά πολύ πιο ευχάριστες ώρες, παρά στο θλιβερό υπαλληλικό σας σπίτι... Οι τέσσερις αυτοί άποτελούν ένα εύχάρστο κουαρτέττο, νύχτα - μέρα, ενώ έσείς κυνηγάτε την Μαφία. Οι τέσσερις τους κάνουν τρελλά γλέντια, για τα όποια δεν έχετε ιδέα!».

Φύγετε από εδώ, δρα Ταντού! Πάρτε την γυναίκα σας μαζί σας! 'Ισως έτσι σωθί από τον ολοκληρωτικό κατήφορο! 'Εχει πέσει σε χέρια άσυνειδήτων! Φροντίστε να μετετεθίτε, δρα Ταντού, όσο πιο γρήγορα μπορείτε!».

Ο δρ Ταντού ήξερε τον κόμιτα 'Αργκίλλο. Ήταν ένας πλούσιος άργόσχολος. 'Ηξερε τον καθηγητή Λά Λότζια και την γυναίκα του Ντάνικα, μία Γιουγκοσλάδα καλής καταγωγής, που δεν ήταν καθόλου ώραία, μα που την κυνηγούσαν όλοι οι άνδρες, ενώ αυτή έδειχνε προτίμηση στις γυναίκες...

Ο καθηγητής Λά Λότζια ήταν ένας Σικελός «πλαίη - μπύς», πολύ καλής οικογένειας, που είχε ένα άγριο πάθος για όλων των ειδών τις διασεκδάσεις που προσφέρει η ζωή. Ο πατέρας του ήταν σημαντικός πολιτικός και ο άδελφός του πρόεδρος της τοπικής κυβερνήσεως. Ο ίδιος ήταν διευθυντής της Ψυχιατρικής Κλινικής του 'Ακράγαντος.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι ανήκον σε μία κοινωνία, στην όποια ο δρ Ταντού μάταια είχε προσπαθήσει έπι όκτώ χρόνια να μπη. Και η Λεϊλά, η ήσυχη, η μαλακή, με τα αινιγματικά μεγάλα μαύρα μάτια, κατέφερε να έλθωσθ σ' αυτόν τον κύκλο, χωρίς τον σύζυγό της!

Την παραμονή όμως...

Τον Σεπτέμβριο του 1959 ο δρ Ταντού ζήτησε μετάθεση για την Ρώμη. 'Η αίτησή του έγινε δεκτή. 'Ηθελε να πάρη άμέσως μαζί του την Λεϊλά, αλλά εκείνη τον ρώτησε: —'Εχεις σπίτι;

Σπίτι δεν είχαν και ήταν δύσκολο, χωρίς πολλά χρήματα, να βρη κανείς κατοικία στην Ρώμη. Κι ο Ταντού δεν είχε πολλά χρήματα.

—Τότε, λοιπόν, ψάξε! 'Όταν βρης σπίτι, θα έρθω κ' εγώ κοντά σου.

Ο Ταντού ψάξε με ζήλο, γιατί ήθελε να τραδήξη την γυναίκα του από τις κακές επιρροές και φίλιες του 'Ακράγαντος.

Προσπαρινά, όμως, η Λεϊλά ήταν μόνη στον 'Ακράγαντα, χωρίς την φορτική παρουσία του. Είχε στην διάθεσή της τις μέρες που τις νύχτες της...

Τον έγραφε σπάνια. Τον Μάρτιο ο Ταντού βρήκε μία κατοικία. Μπορούσε, επιτέλους, να πάρη την Λεϊλά μαζί του.

Ευτυχώς, στις 31 Μαρτίου, είχε μία δική για φόνο στον 'Ακράγαντα. Μπορούσε, λοιπόν, να βάλη το ταξίδι αυτό στα υπηρεσιακά ταξίδια.

Έκαμε το υπηρεσιακό ταξίδι. Δεν μπόρεσε, όμως, να καταθέση ως μάο-

Ο ΛΑ ΛΟΤΖΙΑ -γόνος μιάς από τις καλύτερες οικογένειες της Σικελίας- και η γυναίκα του Ντάνικα ήταν στενοί φίλοι της Λεϊλά.

της, γιατί το βράδυ της παραμονής της δίκης δολοφονήθηκε.

Ήταν ένα ευχάριστο βράδυ. Όλα σχεδόν τα βράδια στον 'Ακράγαντα είναι ευχάριστα.

Ποιάς είχε δολοφονήσει τον δρα Ταντού;

'Η αστυνομία του 'Ακράγαντος είχε εκπαιδευθί επί όκτώ χρόνια από τον δρα Ταντού και ήταν άφορασιμένη να ανεγρήσθ για την περίπτωση του, όπως την είχε διδάξει να είναι: 'Αποφασιστική και χωρίς ένοχαισμούς για κανέναν, όσο ψηλά κι αν βρισκόταν.

Ήταν φυσικό να δημιουργηθούν υποψίες εναντίον της Μαφίας. Αυτή η θεωρία, όμως, είχε και ένα κενό. Από τον Σεπτέμβριο του 1959 ο δρ Ταντού δεν υπηρέτούσε πια στον 'Ακράγαντα. Τι συμφέρον είχε η Μαφία να ξεκαθoίση έναν άνθρωπο που δεν μπορούσε πια να είναι επικίνδυνος γι' αυτή, διατάσσοντας μία εκτέλεση στο δρόμο;

Νέα τροπή

Μήπως ο φόβος είχε σχέση με τη δική, στην όποια θα πήγαινε μάροτις την άλλη μέρα; Κι αυτή η θεωρία είχε ένα κενό, γιατί ο δρ Ταντού είχε δώσει κίελας την έγγραφη κατάθεσή του πριν από πολλές μέρες στην ανάκριση κι ο θάνατός του δεν θα ώφελούσε τους κατηγορουμένους.

Τότε η αστυνομία βρήκε, ψάχνοντας στο γραφείο του δρος Ταντού, ένα απειλητικό γράμμα, που παρουσίαζε μεγάλο ενδιαφέρον. 'Η τελευταία του φράση έλεγε:

«...Δεν μπορώ να ύποφέρω την

δέα πώς θα πάρετε την Λεϊλά μαζί σας στην Ρώμη! "Αν το τολμήσετε αυτό, ο σύγκλος μας θα διαλυθεί. Η ζωή μου δεν θα έχει τότε κανένα νόημα. Δεν θα μπορέσω ποτέ να το ανεχθώ αυτό!".

Η επιστολή είχε την υπογραφή του καθηγητού Λά Λότζια.

Η υπόθεση έπαιρνε, λοιπόν, έντε- λώς άλλη τροπή.

Υπήρχαν άνθρωποι που είχαν ζω- ηρό ενδιαφέρον για τον θάνατο του δρος Ταντού. Η γυναίκα του Λεϊλά θα έπρεπε να ακολουθήσει τον άνδρα της. Ο νόμος δεν επέτρεπε το δια- ζύγιο. Μόνον η χήρα μπορούσε να διαθέσει ελεύθερα τον εαυτό της...

Ήταν φανερό πώς κανένας από τους ενδιαφερομένους δεν μπορούσε να κάνει νόμος του την πράξη. Η Λεϊλά και η Ντάνικα ήταν αδύνατο να την διαπράξουν. Ο καθηγητής είχε συχνά αποδείξει πώς ένιωθε απέχθεια για τις πράξεις θίας. Δεν ήταν πολύ πιο φυσικό να κινητοποιή- ση τις γνώριμες του και να χρησι- μοποιήσει τα άφθονα χρήματά του γι' αυτό το σκοπό;

Η άστυνομία δεν άργησε να μά- θη, από ανώνυμες καταγγελίες, τα όνοματά των ανθρώπων. Ο ένας ή- ταν άριστος σκοπευτής, ο άλλος ει- δικός στην κατάσχεση τέτοιων πρά- ξεων.

Τον Μάιο, ο καθηγητής Λά Λό-τζια και η Λεϊλά Ταντού συνελήφθη-σαν μαζί με δυο άλλα άτομα: Τον Σαλβατόρε Καλασιόνε και τον Τζι- ουζέππε Πιρρέρα.

Στις 2 Δεκεμβρίου η Λεϊλά αφέ-θηκε ελεύθερη, γιατί τα εναντίον της στοιχεία δεν άρκουσαν για να στηρίξουν κατηγορία.

Τον Μάιο του 1961, η Λεϊλά Ταν-τού έκαμε στην ανάκριση μια έντε- λώς απροσδόκητη απόκάλυψη: Δο-

λοφόνος ήταν ο ύπαστυνός Τσου-ρία! "Ενας βοηθός του Τσουρία είχε καταχραστεί έπτά εκατομμύρια λι- ρέττες. Ο Ταντού είχε ανακαλύψει την κατάχρηση και την είχε καταγ- γείλει από την Ρώμη. Ο Τσουρία τον είχε σκοτώσει, από φόβο μήπως τον μπλέξει κι αυτόν στην υπόθεση.

Ο ανακριτής θεώρησε την απο- κάλυψη αυτή ως ενέργεια αντιπερι- σπασμού και δεν βρήκε κανένα στοι- χείο εναντίον του Τσουρία. Έπειδη όμως δεν υπήρχαν αρκετά στοιχεία εναντίον των τριών άλλων —του Λά Λότζια, του Πιρρέρα και του Καλα-σιόνε—, αναγκάστηκε να τους αφή- σι κι αυτούς ελεύθερους.

Στα 1962 έγιναν αλλαγές στο δικαστικό προσωπικό του 'Ακράγαν-τος και αποκλύθηκαν νέες ανακρί- σεις. Η Λεϊλά, όμως, και οι συνέ- νοχοί της χρησιμοποιήσαν διάση- μους δικηγόρους, κανένας μάρτυς δεν πήγε να καταθέσει εναντίον τους και οι πολυάριθμες ανώνυμες επι- στολές δεν είχαν κοιμιά αποδεικτι- κή δύναμη. Οι κατηγορούμενοι αφέ-θηκαν και πάλι ελεύθεροι.

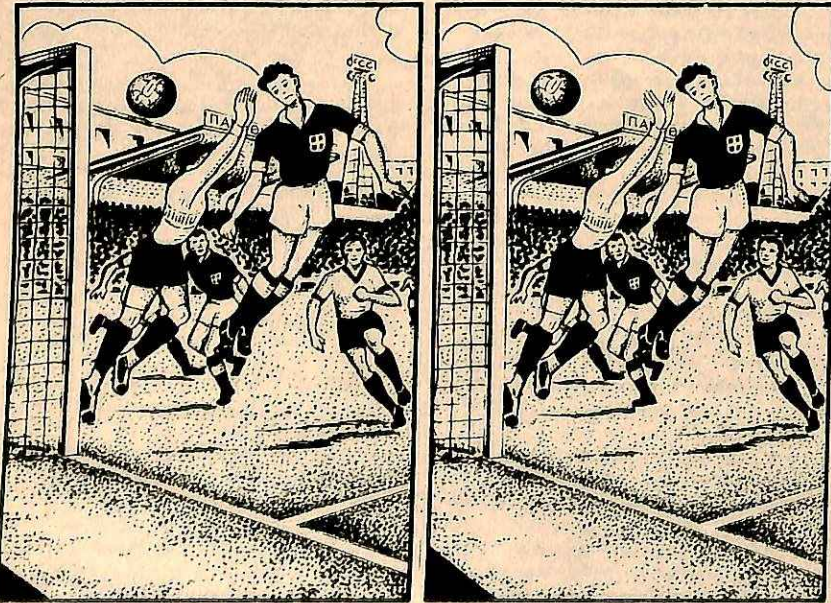
Για κανέναν πια η μορφή του δρος Ταντού δεν είχε τόση σημασία, ώστε να ρισκινούνε να γίνει χέρως με- ρικών καλών οικογενειών του 'Ακρά- γαντος...

Ποιός ήταν αυτός ο δρ Ταντού; "Ενας ασήμαντος ανθρωπάκος, που βρισκόταν εδώ και δέκα χρόνια κάτω από το χόμα και που η χήρα του δεν έδειχνε το παραμικρό ενδια- φέρον να διαλευκάνει τον θάνατο του.

Ο μόνος άνθρωπος που δεν θέλη να «πνιγεί» η υπόθεση είναι η κυρία Νταμάντε, η μητέρα του μαθητού του γυμνασίου, που σκοτώθηκε την ήμε- ρα εκείνη έντελώς τυχαία.

Ποιός ενδιαφέρεται όμως για τα παράνομά της;

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οι Αύσεις στην σελ. 54

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Λογοτεχνικών ίδια έρ- γων συγγραφέων (κυ- ριολεκτικός).
- Ακούγονται συχνά στις εκκλησίες από πιστούς —Το χρησιμότερον ζώ- ον δια των κατοίκων του Θιβέτ.
- Γεννήθηκε μαύρος — Αύτοί οι καρποί είχαν μεγάλην κατανάλασιν πρό ημερών (αίτ.)
- Τής 'Ασίας όρενόν συγκρότημα — Άρθρον — Ένας άνεμος, έν συντομογραφία.
- Σαράντα ώδηγοῦσεν ο Αίας πρὸς την Τροίαν (αίτ.) — Αύτοί ζούν δίον λιτότατον.
- Του τέρατος... κεφαλή... και ούρα — Είς την σεληνογραφίαν ή όνομα- σία ενός κρατήρος, ή μόχθος μέ τό όνομα ή- νός παλαιότατου έγ- χόρδου γαλλικού μουσικού όργα- νου — Έπομένως... άρχαίσι (σύνδεσμος).
- Έδω καταχωρείται ο 'Ηλίας Βενέ- ζης... μέ τό σαστό του όνομα — Του λείπει ο ένικός... γιά να γί- νη άνδρας!
- Μία τών θυγατέρων του 'Υακίν- θου αί όποιαί προσεφέρθησαν να σγαυόν επί του τάφου του κύ- κλωπος Γεραίστου — Πολλών εί- δών έξαγει ή 'Ελβετία.
- Διάσημος μουσικός του 10' αιώ- νος — Έπ' αυτού του ποταμού κείται τό γνωστό χωριό Ροκφόρ (άντιστρ.) — Πρόβεςις.
- Οικοδομών έργατης, ένάρθρος — Όργανον αίσθήσεως.
- Είναι πρώτο πρὸς άλλήλους εις τό άνάγωγα κλάσματα — Είς τό Πρό - Πο σημειοῦνται μέ 1 ή μέ 2 (αίτ.).
- Τών ναυπηγείων είδικοί τεχνίται.

ΚΑΘΕΩΣ

- Ιταλός συγγραφέας, του όποιου πλείστα όσα έργα έπαιχθησαν εις τό θέατρό μας (1867 - 1936).
- Άθηναϊκόν πρόσστιον (γεν.) — Πολλοί έλληνικοί ναυτικοί έδρεύουν εις τό Λονδίνο.
- Τέτοια φαγητά δεν πρέπει να δί- δονται σε σκύλους — Υπήρξε

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ- πιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύ- τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ- ξεων.

Άρχίστε λοιπόν από οποιαδήπο- τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά- πό τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον- τίως, καθεώς ή διαγωνίως, προσπα- θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σθήστε στα τετράγωνα τά γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε ως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

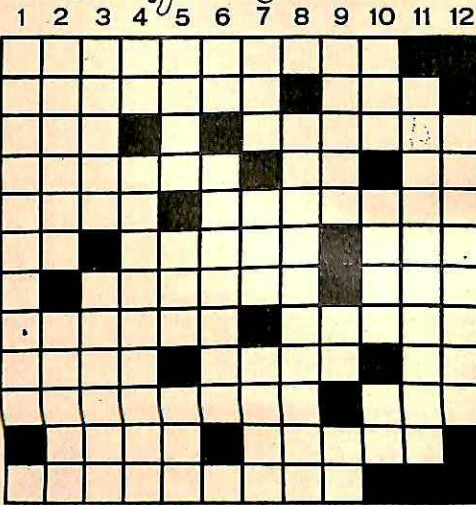
Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

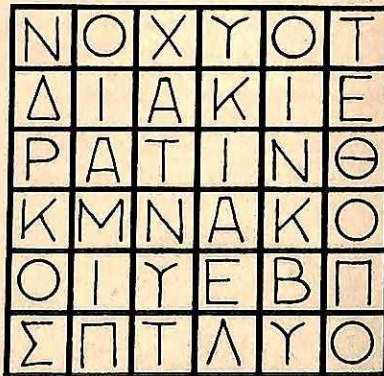
Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

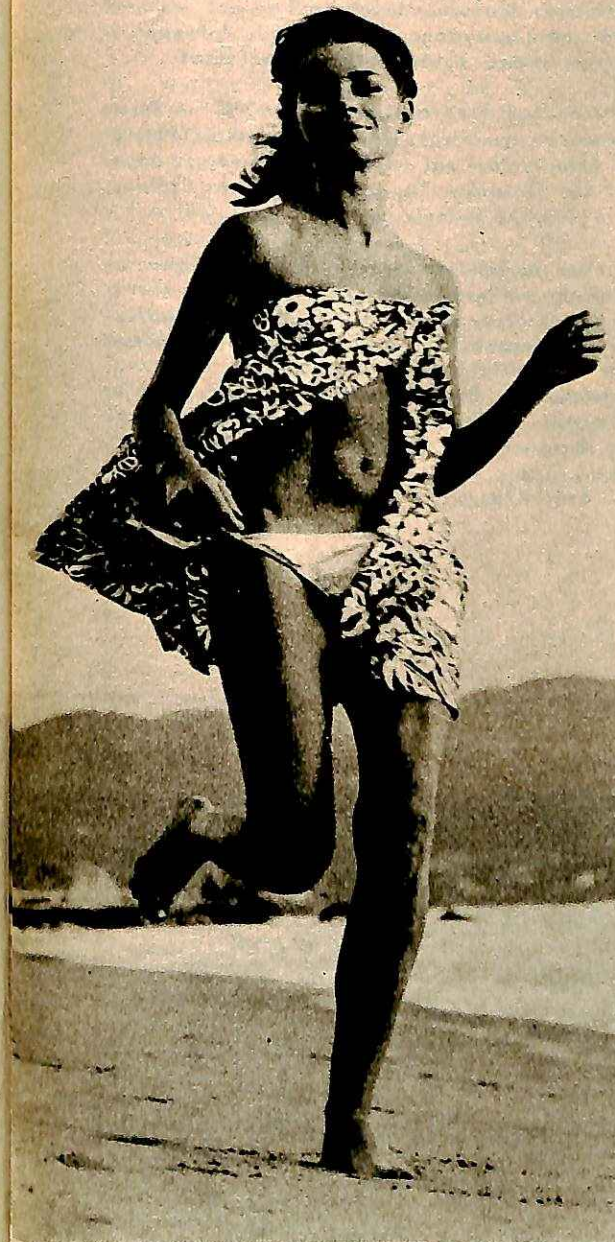
- πρωτεύουσα του Δεσποτάτου της Πελοποννήσου (γεν.).
- Στρατηγός του Μ. Ναπολέοντος — Χημικόν στοιχείον απαραίτη- τον δια την καλήν ανάπτυξιν τών παιδιών.
- Ένα κατσικάκι... — Μεγάλος ποταμός της 'Ασίας, εκβάλλων εις την λίμνην Μπαλκάς — Ναυτικόν κέλευσμα.
- Πατήρ της 'Ισιδος — Όλλανδι- κή νήσος της Βορείου Θαλάσσης παρά τας άκτάς της Δυτικής Φρασίας.
- Μηρυκαστικόν — Ένα έπιφώνημα που ίκανοποιεί ταυς ήθοποιούς — Τό σύστημά του τό παίζουν πολ- λοί στο Πρό - Πο μας.
- Γυναικείον όνομα, ένάρθρος.
- Όποιος την έχει μέ άνω του 0,5% στο αίμα, πρέπει να πάη άμέσως στο γιατρό — Του ύπτριου χη- μικών σύμβολον — Συμπλεκτικός σύνδεσμος πρό φωνήντος (δημ.).
- Προτίθεται τωλλών βραζιλιανών τοπωνυμιών — Γνωστός Άγγλος πολιτικός και διπλωμάτης της τελευταίας προπολεμικής εποχής — Φυτόν.
- Και Τσάκνας λέγεται ο κάτω- κός μας αυτός.
- Γάλλος μουσικασυνθέτης του έρ- γου «Σαμφών και Δαλιδά» (1835 - 1921).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

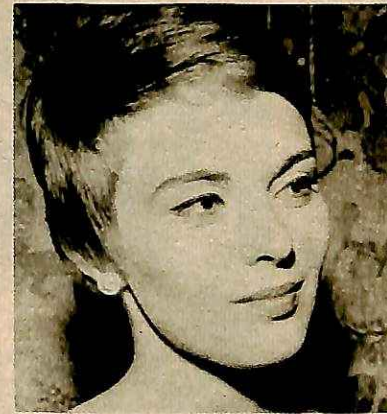
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον- πας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέστε τώρα τό σύνολο τών βαθμών που μόρεάστε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν- ται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν- ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν- ται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν- ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο- γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Έδω κι' Έκει

ΚΑΙ ΕΝΩ η Τζήν άσχολεται με τις νέες κομμά- σεις της, ο τέως σύζυγός της Φρανσουά Μορείγ, ο Γάλλος δικηγόρος που θεωρείται ήδη σήμερα σαν ένας από τους ανερχόμενους σκηνοθέτες του νέου κύματος, περνάει τώρα τόν μήνα του μέ- λιτος στο Μεξικό, με την δεύτερη γυναίκα του. Είναι η νεαρή ήθοποιός "Άστριντ Χέρεν, που ή μελαγχρινή μεσογειακή καλλονή της δεν επιτρέ- πει σε κανένα να υποπτευθή την γερμανική της καταγωγή. Οι νεόνυμφο: έφθασαν στο 'Ακαπούλ- κο όχι μόνο για ν' απολαύσουν τη φημισμένη α- κρογαλιά του, αλλά συγχρόνως να παρακολου- θήσουν και τό κινηματογραφικό φεστιβάλ του.

(Φωτ. Εpoque)

1958. Η ΤΖΗΝ «Α - ΛΑ - ΓΚΑΡΣΟΝ»

1962. Η ΤΖΗΝ «Α - ΛΑ - ΦΡΑΝΣΑΙΖ», ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΤΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ του όραίου κεφαλιού της 'Αμερι- κανίδας «στάρ» ανέλαβε ο Γάλλος «μαίτρ» Ζάκ Ντεσάνς. 'Η νέα κόμωσά της είναι πρακτική και αναμφιδόλω- γοητευτική. Πολλές θαυμάστριές της θα την μιμηθούν.

Ακόμη μία παραλλαγή στο ίδιο θέμα. Με- τά τό φορμάρισμα που της έκανε ο κου- μωτής της, η Τζήν πολύ εύκολα και απλά μπορεί να αυτοσχεδιάζει τις μπούκλες της.

'Εδω ι' 'Ευει

Προπονούνται...

...άραγε για τους έπικείμενους διεθνείς αγώνες παγοδρομίας ή μήπως απέφασαν να παρουσιάσουν ένα νούμερο «τουίς» επί πάγου; Τίποτε απ' αυτά. Οί δυο σεβάσμιοι πατέρες καταβάλλουν απλούστατα υπεράνθρωπες προσπάθειες για να κρατήσουν την ισορροπία τους, αφού, σαν όλους τους χριστιανούς, θέλησαν και αυτοί να χαρούν για λίγο το τόσο συνηθισμένο στην πατρίδα τους 'Ολλανδία χειμερινό σπόρ, πάνω σε μιὰ παγωμένη λίμνη.

(Φωτ. Associated Press)

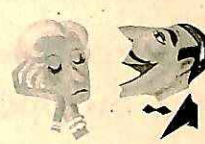

Ουδερμία...

...καθυστέρηση στην πρώιμη διανομή του γάλακτος, παρά το χιόνι που στοιβάχθηκε και απέκλεισε τους δρόμους του Τσέλοφλιντ ('Αγγλία). 'Ο έπινοητικός γαλατάς δανείσθηκε ένα παιδικό έλκρηβο και άρχισε να περιέρχεται τα σπίτια των πελατών του.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

♪ 'Αργυρούς γάμους... έάρτασαν, πολύ οικογενειακά, αυτήν την Τετάρτη, 9 'Ιανουαρίου, οί Βασιλείς. Είκοσι πέντε χρόνια συζυγικής ευτυχίας, είναι ένα δώρο που ή ζωή χαρίζει σε πολύ λίγους. Και το δώρο είναι ακόμη πιό σπάνιο, όταν ή αλήθεια αυτής της ευτυχίας ακτινοβολή και ή άρμονία που συνδέει το ζεύγος είναι τόσο βαθεία, ώστε κανείς να μην άμφιβάλλη ότι, μέσα σ' αυτό το τέταρτο αιώνας, το τόσο δύσκολο, συννεφιασμένο, που πέρασαν οί δυο ύψηλοι σύζυγοι, αυτή ή αγάπη, ή συνεννόησης, ό δεσμός ύπληρξαν άστείρευτη πηγή χαράς, δυνάμεως και αίσιοδοξίας...

♪ Τό 1963... τώρα είναι έτος ελπίδων και πολλών πιθανών πριγκιπικών άρραβώνων. Μυστικά κρατούνται τα σχέδια, αλλά οί φήμες δέν παύουν να φτερουγίζουν και να βεβαιούν ότι ό μόν άρραβών του Διαδόχου με την γλυκυτάτη 'Αννα - Μαρία είναι βέβαιος, και της Ειρήνης με τον Χάραλδ πιθανός...

♪ Τσούτσ... και πάλι τουίς χορεύθηκε στις γιορτές από μικρούς και μεγάλους. Στην «Αθηναία» μέχρι πρωίας, στα σπίτια μέχρι διαλύσεως των συγκατοίκων, στον «'Ομίλο 'Αντισφαίρισεως» —ιδίως στον χορό των νεωτέρων μελών— μέχρι τελείας εξαντλήσεως των πλέον άνθεκτικών νέων άθλητών... Τα «Μάντισον», τα «Μπόσσα - Νόβα», οί Πατατοδρομίες δέν έπεβλήθησαν. 'Οπως δέν έλησμονήθησαν ούτε το «Τσα - Τσά», ούτε το άργό, άγκαλιαστό και πάντοτε άπαραίτητο, ιδίως στις πρωινές ώρες, «μπλούζ»...

♪ Ούϊκ - 'Εντ... στην Κέρκυρα είναι τώρα ή μεγάλη μόδα...

● Ο ΜΙΚΡΟΣ Γιωργάκης μένει για λίγες μέρες στην θεία του, ή όποια, θρησκόληπτη καθώς είναι, του κάνει θρησκευτική διδασκαλία και τον μαθαίνει να προσεύχεται, ενώ οί γονείς του ποτέ δέν του έκαναν θρησκευτικά. Τό τελευταίο βράδυ που έμεινε στην θεία του, τελειώνοντας την προσευχή του είπε:

—...Και σε άποχαιρετώ, Θεούλη μου, γιατί αύριο γυρίζω στο σπίτι μου!

● —ΣΟΦΙΑ, σ' αγαπώ!...
—Και θα ήσουν έτοιμος να πεθάνεις για μένα;
—'Αδύνατος... 'Ο έρωτάς μου είναι άθάνατος.

● ΔΥΟ πλούσιοι συζητούν:
—Δέν ξέρω τί να κάνω με τους υπηρέτες μου. Μου πίνουν την μύρτα που έχω στην κάβα μου.
—Νά βάλεις και κρασί!

● ΕΝΑΣ Σκωτσέζος έχασε το ένα γάντι του και πήγε στο νοσοκομείο για να του κόψουν το ένα χέρι!

● ΕΝΑΣ νεαρός μπαίνει σε ένα κοσμηματοπωλείο και παραγγέλλει ένα βραχιόλι:

—Παρακαλώ, λέει. 'Από μέσα να γράφει: «'Ο Γιώργος στην Κική που θα την αγαπά πάντα». Θέλω —προσβέτει— να το χαρίσω στην άρραβωνιαστικιά μου.

—Μου επιτρέπετε, έπεμβαίνει ό κοσμηματοπώλης. Καλύτερα να γράψουμε: «'Ο Γιώργος στην μοναδική του αγάπη». 'Ετσι θα μπορήτε να το χρησιμοποιήσετε και άλλοτε.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Σκοπός μας δέν είναι να κερδίσουμε τον ψυχρό πόλεμο, αλλά να πείσουμε τον ψυχρό κόσμο.

'Αντλάι Στήδενσον

'Αν οί άνδρες αγαπούν τις σιωπηλές γυναίκες, αυτό συμβαίνει γιατί πιστεύουν ότι τους άκούν.

Σασά Γκιτρώ

Οί σύζυγοι του Χόλλυγουντ άνήκουν σε δυο κατηγορίες: Σ' εκείνους που όφείλουν την γυναίκα τους στην περιουσία τους, και σ' εκείνους που όφείλουν την περιουσία τους στην γυναίκα τους.

Έλσα Μάξγουελ

Είναι εύκολότερο να ζητήσης από την υπηρέτριά σου να γίνη γυναίκα σου, παρά να ζητήσης από την γυναίκα σου να σε υπηρέτη, και κυρίως όταν ή γυναίκα σου είναι ή άλλοτε υπηρέτριά σου.

Ραϋμόν Ντεβός

Δέν είναι εύκολο να είναι κανείς νέος, αλλά δέν είναι καθόλου πρακτικό να είναι γέρος.

Σάρλ Μπουαγιέ

Τα γηρατειά μοιάζουν με όλα τα άλλα: Για να πετύχης σ' αυτά, πρέπει ν' άρχισης νέος.

Φράνσις Κλώντ

'Ηδη για τις 'Απέκρεω, που έρχονται έφέτος πολύ ένωρίς, οργανώνονται κρουαζιέρες. Τό Σάββατο, 23 Φεβρουαρίου, θα φύγη ό «'Αχιλλεύς» με ταξιδιώτες που θα γλεντήσουν και στο «'Αχιλλείο», αλλά και στην μασκαράτα της Ζακύνθου... για να γυρίσουν την Καθαρή Δευτέρα, 25, στον Πειραιά...

♪ Τί πρόοδος!... Κοινωνικόν πρόβλημα, αναγγέλλουν οί 'Αμερικανοί, άποτελούν πλέον οί άνύπανδροι... πατέρες. 'Υπάρχουν αυτή την στιγμή 225.000 άνδρες, ως επί το πλείστον νέοι, με παιδί... χωρίς σύζυγο. 'Ο λόγος;... Δέν θέλουν ή δέν μπορούν να παντρευθούν, δέν θέλει ή γυναίκα, συνήθως ένα πολύ νέο κορίτσι, να παντρευθή, ή έχουν δώσει το παιδί προς υιοθεσίαν (και έχουν μετανοήσει)...

♪ «Μαύρη»... συλλογή... «Προχθές, στις φυλακές της Σαντέ, διηγήθηκε σε δημοσιογράφο ό γνωστός Γάλλος δικηγόρος Γκαμπιέ, με σταμάτησε ένας φύλακας: —Μαίτρ... θέλετε να δήτε την συλλογή μου; —Εύχαρίστως, του είπα και κοίταξα με κάποια έκπληξη ένα μπάλ γεμάτο... γόπες. —Είναι, μου εξήγησε υπερήφανα, το τελευταίο τσιγάρο όλων όσων εξετελέσθησαν εδώ με γκιγιότινα»...

♪ Με τον Count Basie... ξεκίνησε την καριέρα του τραγουδιστού ό αδύνατος, μικροκαμωμένος νεαρός των 18 ετών. «Δέν είναι διόλου κακός», είπε χαμογελώντας ό Φράνκ Σινάτρα, για πρώτη φορά «Σένιορ». Διότι στο μικρόφωνο στεκόταν ό Φράνκ Σινάτρα «Τζούνιορ»...

777

(Φωτ. Agip)

Δοκιμασία...

...«σκληρή» για το πλαστικό μπανάκι, που συμπιέζεται άνάμεσα σε δυο αυτοκίνητα χωρίς να χάση το σχήμα του. 'Η 'Ομοσπονδία, όμως, Πλαστικών της Δυτ. Γερμανίας συνηθίζει να στέλνη αίφνιδιαστικά έπιθεωρητές —κάποτε άραιάτατους— στα εργοστάσια, για τον έπιτόπιο έλεγχο της ποιότητας των προϊόντων.

(Φωτ. Associated Press)

'Υπερήφανος...

...πατέρας, ό διάδοχος του Ιαπωνικού θρόνου, πρίγκιπ 'Ακιχίτο, παρακολουθεί τον μικροσκοπικό πρίγκιπα Χίρο να σκαρφαλώνη με σιγουριά μιá άνεμόσκαλα, που στηρίζεται πάνω σε κοιμένους κορμούς δένδρων. Τό στιγμιότυπο έλήφθη στάν κηπο του άνακτόρου του πρίγκιπος 'Ακιχίτο, στο Τόκυο, και άνήκει στη σειρά των άναμνηστικών φωτογραφιών που δόθηκαν κατά την ήμερα των πρόσφατων γενεθλίων του διαδόχου, ό όποιος συμπλήρωσε το τριακοστό έτος.

Νέα κτίρια... καινούργια γραμμή. Στην είσοδο της παλαιάς στοάς, ένα μοντέρνο κατάστημα. Ένα κτίριο εκσυγχρονισμένο, ένα αληθινό στολίδι μέσα στην καρδιά της Αθήνας

Ετσι ή αναδιοργάνωσης ενός κεντρικού καταστήματος, με βάσι τα μοντέρνα αισθητικά δεδομένα και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κοινού, είναι ένα αρκετά σημαντικό γεγονός, που αξίζει να υπογραμμισθεί ιδιαίτερα. Τα μεγάλα καταστήματα παιδικών και εφηβικών ειδών ΛΕΒΕΝΤΑΚΗ - ΤΣΑΛΚΙΔΗ, κατανοώντας την σημασία του εκσυγχρονι-

Η ΑΘΗΝΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΖΕΤΑΙ...

Παλαιά καταστήματα διαμορφώνονται σε καινούργια. Νέα γραμμή... νέα διαρρυθμίσεις... νέες διοργανώσεις.

Η Αθήνα εκσυγχρονίζεται άσταμάτητα. Καινούργια κτίρια, σε νέα γραμμή, της δίνουν τον τόνο της μοντέρνας μεγαλόπολης. Ξενοδοχεία, πολυκατοικίες, κινηματοθέατρα, ιδιωτικά και δημόσια μέγαρα, πλαισιωμένα από καινούργιους δρόμους και σύγχρονες λεωφόρους, της χαρίζουν την όψη μοντέρνας πόλης.

Στον μόνο τομέα, στον όποιον υστερεί η οικονομική δραστηριότητα, είναι ο τομέας των εμπορικών καταστημάτων. Τα περισσότερα, παλαιά, με στενές εισόδους και περιωρισμένο χώρο εκθεμάτων, δεν ανταποκρίνονται πλήρως στις σημερινές ανάγκες.

μου, έπραξαν να κάνουν μια διαρρύθμιση των χώρων που διαθέτουν κατά τον ιδεωδέστερο τρόπο. Με βάσι τα αρχιτεκτονικά σχέδια του αρχιτέκτονα - πολιτικού μηχανικού κ. Γ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗ, αναδιοργανώθηκαν εκ βάθρων. Οι αίθουσες υποδοχής και εξυπηρέτησης των πελατών επεκτασθήσαν. Οι χώροι εκθεμάτων τετραπλασιάσθηκαν. Αυτόματως, και αυτά καθ' εαυτά τα είδη που προσφέρει το κατάστημα έφθασαν τα 350 και τα μοντέλα που δια-

τίθενται (σε μεγέθη, τιμές κλπ.) έφθασαν τις 2.000.

Οι έσωτερικές σκάλες, που οδηγούν στο υπόστεγο και στο άνω πάτωμα, οι κρυστάλλινες διτρίνες, το βαρύτιμο ξύλο και η φορμάικα, που καλύπτονται τα έπιπλα, και τα σκεύη του καταστήματος, καθώς και ο άμεσος και έμμεσος φωτισμός προσδίδουν στο κατάστημα την σφραγίδα της πολυτελείας. Η διαρρύθμιση των έσωτερικών χώρων παρέχει στο

κοινόν την δυνατότητα να κινηθώ με απόλυτη άνεση. Η έπιλογή των ειδών που ζητά γίνεται έτσι εύκολα και γρήγορα. Το ειδικευμένο προσωπικό, έξ' άλλου, επιτρέπει την ταχύτεραν εξυπηρέτηση των πελατών, που μπορούν να πάρουν οποιαδήποτε χρήσιμη πληροφορία, να δρουν, τιδήποτε επιθυμούν στον τομέα των παιδικών και εφηβικών ειδών. 'Ιδιαίτερα σ' αυτό το τελευταίο τμήμα είναι αφιερωμένοςλόκληρος ο άνω όροφος, όπου εκτίθενται τα εφηβικά «TEAN AGERS», μοναδικά στην Ελλάδα. Ειδική φροντίς κατεβλήθη παράλληλα από τον αρχιτέκτονα κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗ να διευρυνθούν οι έξωτερικές διτρίνες, ώστε ο περαστικός να μπορέσει με μια και μόνη ματιά να κατατοπισθεί σχετικά με τα είδη που διαθέτει το κατάστημα, ενώ παράλληλα η διαρρύθμιση των χώρων επέτυχε την πιο αποτελεσματική προβολή των αποκλειστικών για όλη την Ελλάδα παγκοσμίως γνωστών ειδών πλάζ «CATALINA», καθώς και της διεθνώς

έπιδελθείσης φίρμας «BAIRNSWEAR» στα πλεκτά.

Τα δοκιμαστήρια, τέλος, ζεστά, εύρυχωρα, βοηθούν, χάρις στην ειδική διάταξη των καθρεπτών, την καλύτερη δοκιμή των ευρωπαϊκών μοντέλων, που διαθέτουν κατ' απόλυτον αποκλειστικότητα τα ειδικευμένα στον παιδικό και εφηβικό ρουχισμό μεγάλα αυτά καταστήματα.

Ανακεφαλαιώνοντας, μπορεί να

πεί κανείς ότι τα καταστήματα ΛΕΒΕΝΤΑΚΗ-ΤΣΑΛΚΙΔΗ, Έρμου 56, χάρις στην αρχιτεκτονική πληρότητα που τους έδωσε ο κ. Γ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, αποτελούν αληθινό απόκτημα για το ελληνικό κοινό.

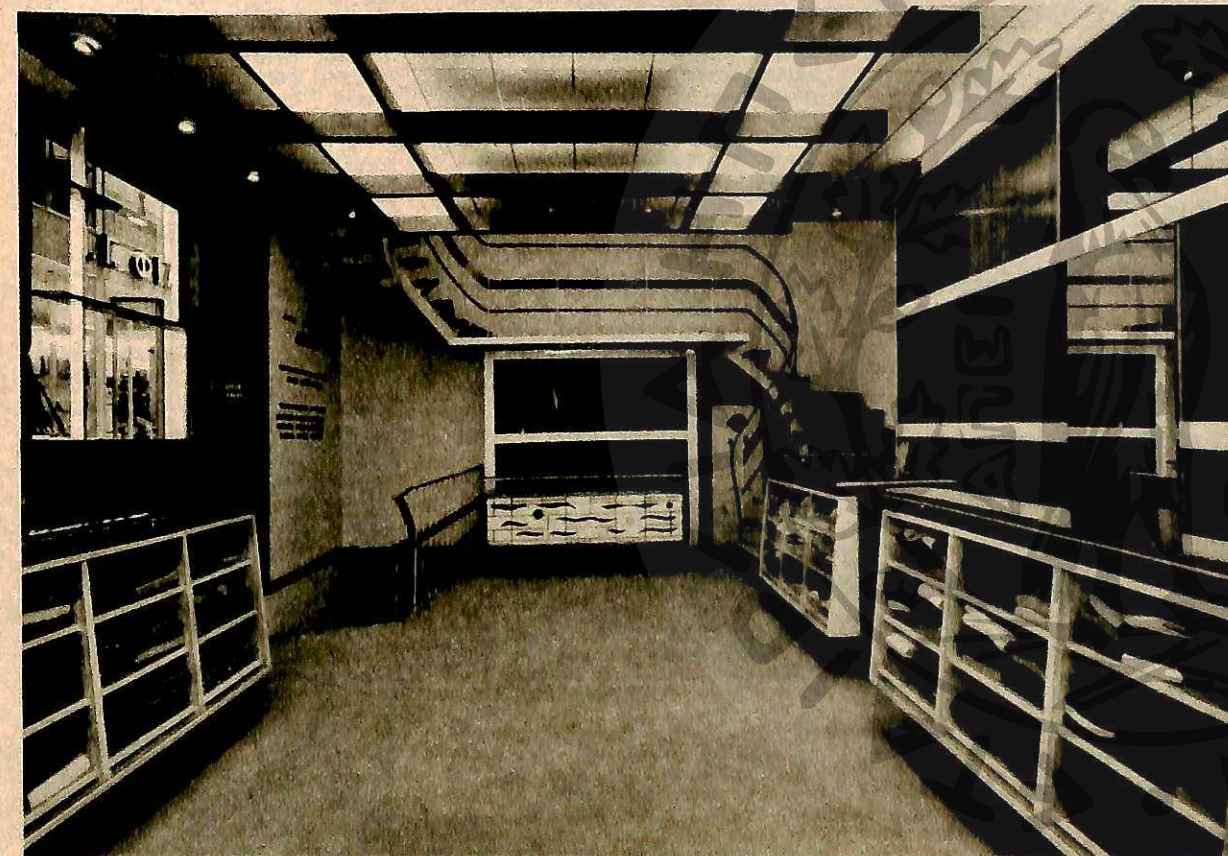
Ανανεωμένα, οικοδομικώς άψογα σε μοντέρνα γραμμή, είναι ένα αληθινό στολίδι για την Αθήνα.

Β.Φ.

Ένα υπόγειο που μοιάζει με σαλόνι! Βιτρίνες που λάμπουν μέσα στον έπλετο φωτισμό. Όλα τα νέα υλικά διακοσμήσεως, για να χαίρεται το μάτι, για να εύχαριστήται ο αγοραστής.

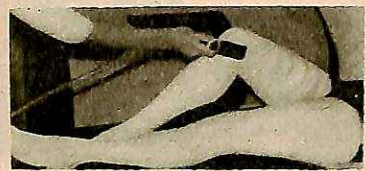

Μοντέρνοι χώροι, μοντέρνα είδη... Όλόκληρος ο πρώτος όροφος είναι αφιερωμένος στο ειδικό τμήμα «TEAN AGERS», που προσφέρει, β,τι έκλεκτό υπάρχει στον τομέα της εφηβικής μόδας

Η αναδιοργάνωση του χώρου έσαςφαλίζει, εκτός από την πολυτέλεια και την μοντέρνα γραμμή, άνεση στην έκθεση των ειδών, αλλά και κάθε εύκολία στην εξυπηρέτηση των πελατών

Shopping

Για οποιαδήποτε αισθητική συμβουλή χρειασθείτε, πηγαίνετε στο φημισμένο ΣΑΛΟΝ «ΣΥΛΦΙΣ», της 616. 140. Θα σας βοηθήσουν με τα τελευταία αμερικανικά, βελγικά και έλβετικά μηχανήματα να καταπολεμήσετε την παχυσαρκία και την χαλάρωση των μυών.

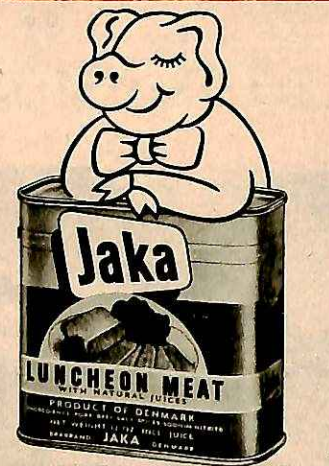
Χρειάζεστε καινούργιες κουρτίνες, ταπετσαρίες, πλαστικά δάπεδα; Τότε να πάτε στο γνωστό ειδικό κατάστημα ΑΦΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, της 616. 140. Θα βρείτε τις ωραιότερες ευρωπαϊκές δημιουργίες για το ντύσιμο του σπιτιού σας!..

Με την καινούργια χρονιά συμπληρώσατε το νοικοκυριό σας με πλαστικά είδη από τα καταστήματα ΑΦΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ «DIAMANT PLASTICS», Μητροπόλεως 48, «Α. Κωνσταντίνου 5, «Ερμού 35, «Ερμού 87 και Φωκίωνος - Μητροπόλεως γωνία.

Ευπρόσδεκτο πιάτο για όλη την οικογένεια, τα περίφημα λουκάνικα Δανίας JAKA, θα δώσουν ξεχωριστή νοστιμιά στα μακαρόνια, το ρύζι, την πατατοσαλάτα σας. Άλλα και τα κοκτάιλ λουκάνικα ΓΙΑΚΑ είναι ένας πικάντικος μεζές για το πάρτυ ή το δείπνο σας. Θα τα βρείτε σε όλα τα καλά παντοπωλεία, πάντα σε κονσέρβες.

Δοκιμάσατε το ζαμπόνάκι JAKA; Φτιαγμένο από δολοκλήρα κομμάτια ζαμπόν, είναι ένας γευστικός μεζές για δολοκλήρη την οικογένεια. Έπανά στο ψωμί, μαγειρεμένο με μακαρόνια, πιλάφι ή πατάτες ηγανιτές, εξασφαλίζει, με τις δεκαεπείς περιπου δραχμές της αξίας του, μία ωλοκληρωμένη τροφή!

ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΟΥ ΗΛΘΑΝ ΑΠΟ ΕΞΩ

Μάτσας από την Ουάσιγκτων και Πάρνης από την Μόσχα

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Τα δυο κρατικά θέατρα, δηλαδή, το «Εθνικό» και το «Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος», ανεβάζουν και τα δυο ελληνικά έργα. Το ίδιο τυπο όμως στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι και οι δυο «Ελληνες» πνευματικοί δημιουργοί, που έγραψαν αυτά τα έργα, μας ήλθαν από το εξωτερικό. Και μάλιστα ο ένας από την «Αμερική» και ο άλλος από την Ρωσία. Ο Αλέξανδρος Μάτσας από την Ουάσιγκτων κι ο Αλέξης Πάρνης από την Μόσχα. Ο Μάτσας, μάλιστα, που έχει ήδη δημιουργικό «παρών» στην αθηναϊκή σκηνή, είναι ο πρεσβευτής της Ελλάδας στην Αμερική. Και ο Πάρνης, που έμεινε χρόνια στην Σοβιετική Ένωση, είναι τώρα κοντά μας, για ν' ανεβάσει το «Νησί της Αφροδίτης», μία σκηνητική δημιουργία του που έχει παιχθεί σε 300 περίπου θέατρα της Σοβιετικής Ένωσης. Θα μιλήσουμε, όμως, γι' αυτό το έργο σε άλλο σημείωμα, όταν πλησιάσει η «πρεμιέρα» του, που θα δοθεί στην μακεδονική πρωτεύουσα κατά σκηνοθεσία Αλέξη Σολομού και με σκηνογράφο τον Γιώργο Βακαλό. Ο δημιουργός του έργου ήλθε ειδικά από την Ουάσιγκτων για την «πρεμιέρα», που θα έχει δοθεί την ώρα που διαδίδεται αυτές τις γραμμές. Σε συνομιλία που είχαμε σχετικά με το καινούργιο αυτό έργο του —όπως θα ξέρετε, πριν από έξη χρόνια ή «κρατική σκηνή» ανέβασε και ένα άλλο σκηνητικό επίτευμά του, την «Κλυταιμνήστρα», ενώ άλλη μία τραγωδία του, η «Ισκάστη» έχει μεταφραστεί και δημοσιευθεί σε έγκυρο γαλλικό περιοδικό— στην συνομιλία μας, λοιπόν, ο Αλέξανδρος Μάτσας περιώρισε να πει ότι εκείνο που ήταν να λεχθεί από πλευράς του περιλαμβανόταν στο κείμενο του έργου. Έξηγηση μόνο ότι η κεντρική ιδέα ξεκινά από τον «Ηρόδοτο».

Ο μύθος του «Κροίσου»

Ας δούμε όμως τί ακριβώς είναι ο μύθος του έργου, που τον βασικό του ήρωα υποδύεται ο διαλεκτός πρωταγωνιστής της κρατικής σκηνής Θάνος Κωτσόπουλος. Ο Κροίσος, φοβούμενος την εκπλήρωση χρησμού, έχει απαγορεύσει την ύπαρξη στην Αθήνα του κάθε όπλου που δεν είναι κατασκευασμένο από χρυσό. Και να που ο ένας από τους δυο γιούς του, ο κωφάλαλος Γύγης, κρατεί ένα εγχειρίδιο. Η Δάφνη, Μιλήσια δηλαδή, που αγαπά τον Γύγη, μόλις βλέπει τον Κροίσο να κατευθύνεται προς τον θρόνο του, του το αρπάζει γρήγορα από τα χέρια. Ο Κροίσος διατάσσει τότε να γίνουν ανακρίσεις. Ο άλλος γιός του, όμως, ο δευτερότοκος Ατύς, τον οποίο έχει όρισει διάδοχό του, διαμαρτύρεται και ζητά όπλα από χαλκό και άσφαλι. Τότε ο Κροίσος λέγει στον Ατύ ότι το όπλο που θα του άφησε κληρονομιά είναι ένα χρυσό νόμισμα. Με αυτό, του εξηγεί, θα κατακτήσει τους λαούς και όχι με τα όπλα. Κατόπιν εκθειάζει τον πλούτο και κακίζει τον Σόλωνα, γιατί, ενώ είδε τον πλούτο του, δεν του ευχόταν ευδαιμονία. Άλλα του παρετήρησε ότι η μοίρα είναι άστατη και ότι το τέλος μπο-

ρεί να είναι αλλιώτικο από την αρχή. Και, πράγματι, τόσο η παλαιά προφητεία, όσο και η γνώμη του Σόλωνα τελικά επαληθεύουν. Πρέσβεις από την Μυσία καταφθάνουν, οι οποίοι ζητούν από τον Κροίσο να στείλει τον Ατύ, με το δόρυ του Ηρακλέους και τα όπλα του Κανδαύλη, να σκοτώσει ένα φοβερό κάπρη, που λυμάνειται την περιοχή. Ο Κροίσος στο άκουσμα αυτόν, άναπνέει. Δεν θα στείλει ποτέ τον Ατύ, που τον υπεραγαπάει. Θα στείλει τον κωφάλαλο Γύγη, που η προφητεία έχει όρισει ότι την ημέρα που θα μιλήσει μεγάλη συμφορά θα βρθεί τον Κροίσο. Αν λοιπόν σκοτωθεί ο Γύγης, ο Κροίσος θα απαλλαγεί από την άπειλή. Έτσι νομίζει ότι θα ξεπατήσει την Μοίρα. Αμέσως, όμως, μόλις δίνει την διαταγή, αρχίζει να ανησυχεί. Εκμυστηρεύεται σε ένα πιστό του άνθρωπο ότι δεν έχει ρισκώσει καλά το ζήτημα. Έπρεπε να τους δώσει χρήματα και όχι άνθρωπο, έστω και τον Γύγη. Αρχίζει, μάλιστα, να έχει δυσάρεστες προαισθήσεις και άνοητοις διανοήσεις τον γιό για την επικίνδυνη αποστολή. Έν τούτοις, όμως, η Μοίρα εργάζεται εις βάρος του...

Συγκεκριμένα η Μοίρα, που προσπάθησε ο Κροίσος να απομακρύνει από τον δευτερότοκο γιό του, τον Ατύ, στέλνοντάς στην επικίνδυνη αποστολή τον πρωτότοκο, τον Γύγη, έπεται. Έκφραζοντας τον βαθύτερο φόβο του για τη θέληση της Μοίρας, ο Κροίσος λέει σε κάποιον στιγμής: «...Πάντοτε λένε ότι οι πλούσιοι είναι σκληροί για τους φτωχούς, αλλά τίποτε δεν φθάνει την απανθρωπιά του φτωχού για τον πλούσιο. Κ' οι θεοί, σαν τους φτωχούς κι αυτοί, δεν έχουν οίκτο και κρίσκουν λίγο, ό,τι τους δώσης». Ο Κροίσος, κατόπιν, σε τελευταίο μοнологό, σαρκαρίζει τη θέληση της Μοίρας: «...Μία σιδερένια αλυσίδα ήταν να λεχθεί από πλευράς του περιλαμβανόταν στο κείμενο του έργου. Έξηγηση μόνο ότι η κεντρική ιδέα ξεκινά από τον «Ηρόδοτο».

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΡΝΗΣ, φωτογραφούμενος κατά την άφιξή του στο αεροδρόμιο του Έλληνικού. Συγκινητική συνάντησή του με τους δικούς του, ύστερα από πολλά χρόνια

είναι οι παίκτες (οι θεοί), που μας νικούν. Έχουν τον Χρόνο σαν κίβδηλο πεσσο στην πτυχή της χλαμύδας. Αν δεν είχαν τον Χρόνο και τον Θάνατο, θα τους νικούσαμεν εμείς...». Κατόπιν η δύναμη του ανθρώπου Κροίσου προσπαθεί να αντιπαλίσει με τις υπέρτερες δυνάμεις που όρίζουν την ζωή και την Μοίρα των ανθρώπων. Είς μάτην όμως. Οι θεοί δεν είναι δυνατόν να εξαπατηθούν... Όπως θεβαίνουν όσοι παρακολούθησαν τις δοκιμές, μία τραγική εικόνα διαρρέει όλο το έργο. Ο θεατής, βέβαια, γνωρίζει ότι τα γεγονότα έχουν συμβεί διαφορετικά. Οι ήρωες όμως τα άγνοούν ή πιστεύουν το αντίθετο. Η τραγική αυτή εικόνα πλουτίζει το έργο με καταστάσεις οι οποίες αναφέρονται ότι αποτελούν εύρημα. Κι ο Θάνατος Κωτσόπουλος στην σχετική συνομιλία μας κατέληξε λέγοντας: «Γενικώς, δύναμε να παρατηρήσουμε ότι το δραματικό έργο του Αλεξάνδρου Μάτσας πλουτίζει το ελληνικό θεατρικό ρεπερτόριο με την πρωτοτυπία του, τον στοχασμόν, τον λυρισμόν του και τις έντεχνους θεατρικές καταστάσεις, που ήμποτε να μην είναι έντυπωσιακά, αλλά είναι άληθινα». Φυσικά, όμως, όλα αυτά θα τα αποσαφήνιση ή παράσταση του «Κροίσου».

Ο Αλέξης Πάρνης

Αυτά για τον συγγραφέα που μας ήλθε από την Αμερική. Υπάρχει όμως —όπως είπαμε— και ένας άλλος, που αυτός έφθασε από την Ρωσία. Ο Αλέξης Πάρνης. Το έργο του, «Το νησί της Αφροδίτης», θεωρείται σαν μία σκηνητική επίτευξη ιδιαίτερης ποιότητας, και στην Σοβιετική Ένωση, όπου ανεβάρθηκε, έσημειωσε παντού εξαιρετική επιτυχία. Έδώ αν ανεβεί στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, με συμμετοχή της μεγάλης πρωταγωνίστριας του θεάτρου μας Κας Κυβέλης. Όλα τα στοιχεία που υπάρχουν και όλες οι ένδειξεις οι σχετικές με το έργο είναι ότι το «Νησί της Αφροδίτης» αποτελεί αξιόλογη επίτευξη και ότι το ανέβασμά του στην μακεδονική πρωτεύουσα πρόκειται να προσελκύσει ιδιαίτερα. Έτσι τα δυο κρατικά θέατρα μας εμφανίζουν δυο καινούργια ελληνικά έργα, δυο συγγραφών που ο ένας ξεκίνησε από την Ουάσιγκτων κι ο άλλος από την Μόσχα. Βέβαια δεν υπάρχει «πολιτικό θέμα» στην περίπτωση. Είναι, όμως, αξιοσημείωτη αυτή η σύμπτωση. Αυτό το γεγονός, Μάτσας και Πάρνης συνθέτουν ένα πνευματικό δίπτυχο, που η θεατρική παραγωγή του είναι κάτι που κινεί ιδιαίτερα το ενδιαφέρον. Το ενδιαφέρον όλου του θεατρόφιλου κόσμου.

Η κρίση συνεχίζεται

Εν τώ μεταξύ, όμως, η κρίση στις άλλες αθηναϊκές σκηνές συνεχίζεται. Από αυτή μάλιστα την εβδομάδα τα θέατρα που λειτουργούν αυξήθηκαν. Προσέτεθη σ' αυτά ακόμη ένα: Το «Κυκλικό». Στο θέατρο αυτό της 616. 140. Αλεξάνδρου Σούτσου, θίασος υπό την διεύθυνση πάλι του νέου αξιόλογου σκηνοθέτου Λεωνίδα Τριβικά ανέβασε ένα ιδιότυπο έργο. Ένα έργο που έχει στον μύθο του μόνον ένα άνδρα και που γύρω του κι-

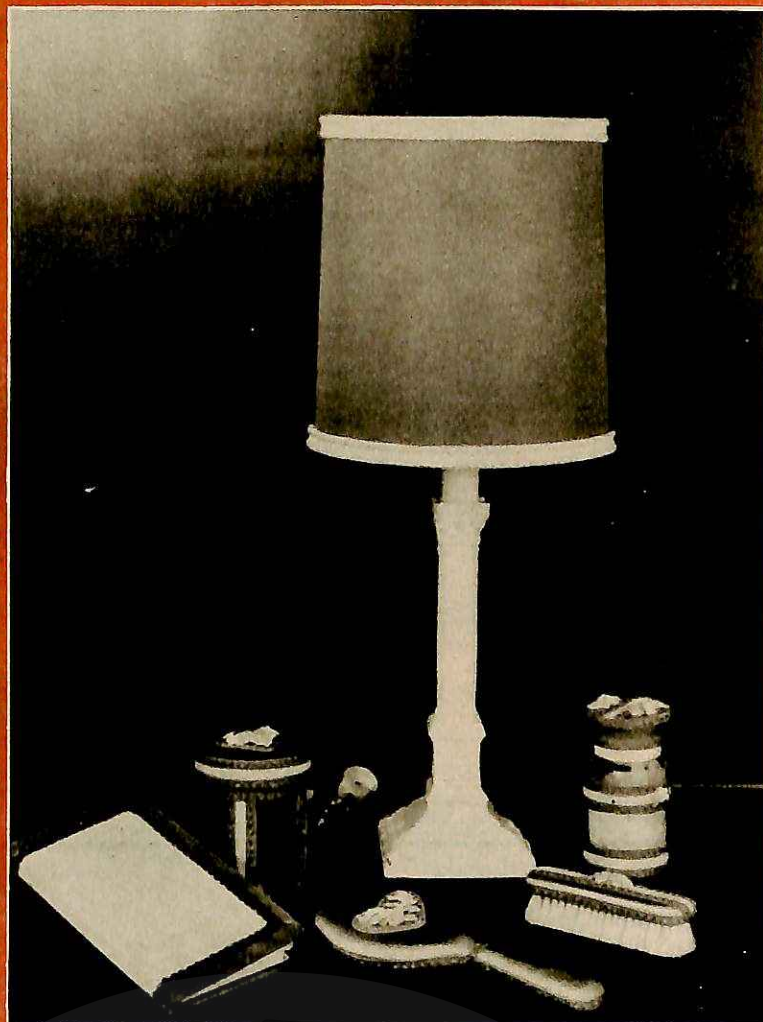

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΤΣΑΣ, συγγραφέας του «Κροίσου», τον οποίο παρουσιάζει το «Εθνικό Θέατρο».

νοούνται έξη γυναίκες. Τον ήρωα εκτελεστή υποδύεται ο Τίτος Βανδής και τα θηλυκά πρόσωπα της παραστάσεως τα ερμηνεύουν η Νέλλη Αγγελίδου, η Τάνια Σαββοπούλου, η Μαρία Μαρμαρινού, η Ντόρα Γιαννακοπούλου και δυο καινούργια γυναίκες στελέχη. Εκτός, όμως, από την προσθήκη και του νέου αυτού συγκροτήματος, παρατηρείται πάντοτε περιορισμένη κίνηση θεατών στα περισσότερα από τα άλλα θέατρα. Δυο - τρία, που έμειναν την τιμή του εισιτηρίου, άρχισαν να προσελκύουν περισσότερο κόσμο. Άρχισαν να έχουν πληθωρική προσέλευση κοινού και άρχισαν να μην παίζουν πια μπροστά σε δακτυλομετρουμένους θεατές. Έν τούτοις όμως το κακό δεν έπαυσε να φέρεται, και η δοκιμασία των θιάσων, οι οποίοι παίζουν πολλές φορές μπροστά σε ένα πολύ περιορισμένο κοινό, συνεχίζεται. Είναι περίεργο πως οι θεατρικοί επιχειρηματίες δεν αντιλαμβάνονται ότι με τόσους θιάσους, που οι περισσότεροι είναι ελαττωματικής συνθέσεως και έχουν βασικές αδυναμίες συγκροτήσεως, το κακό δεν μπορεί να σταματήσει. Και το κακό δεν είναι μονάχα υλικό. Δεν είναι μόνον ο περιορισμός των εισπράξεων. Είναι και το ότι υπ' αυτές τις συνθήκες πολλά θέατρα θα υποστούν στο τέλος και καλλιτεχνική δοκιμασία, με προσφυγές σε ένα καθαρά έμπορικό ρεπερτόριο, με έργα που να προσελκύουν τον χωρίς αξιώσεις θεατή. Κάτι, λοιπόν, πρέπει να γίνει. Κάτι που να θέσει τέρμα σ' αυτή την δραματική εξέλιξη που πήρε έφετος η θεατρική μας κίνηση και η όλη αθηναϊκή θεατρική ζωή.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Shopping

Πάντα θέλει κανείς να βρή κάτι ξεχωριστό, πρωτότυπο, χαριτωμένο. Κάτι που θα δώσει στο σπίτι την αρχοντιά, την φινέτσα, την καλόγουστη διάθεση και την θαλπωρή. Άλλα δεν ήταν και τόσο εύκολο. Έπρεπε να ταξιδέψει στα γκρίζα δρομάκια του Παρισιού, στα κανάλια της Βενετίας, στα παλιά μαγαζιά γι' αντικείμενα της Φραγκοφούρης. GALECHE. Ένα όνομα που σας φέρνει τα παλιά καλά κομμάτια, αλλά και τις 5-μορφες σύγχρονες ιδέες για την ολοκλήρωση της διακοσμήσεως του σπιτιού σας. Κάτι που θ' αγαπήσετε από την πρώτη στιγμή. GALECHE! Ένα πραγματικά μοναδικό μαγαζί, που αγαπήσε ολόκληρη η Αθήνα. Θέλετε μία όμορφη λάμπα, με πρωτότυπο φεμαζούρι; Χαριτωμένες ιδέες για δώρα γραφείου; Πραγματικές αντίκες από κάθε γωνιά της γης; Τότε να πάτε στην καινούργια μουτική ειδών διακοσμήσεως και τέχνης «GALECHE», στην οδό Νεοφ. Βάμβα 5. Θα βρείτε την φινέτσα, την σαγηνευτική πρωτοτυπία, την εντυπωσιακή προσωπικότητα, που μάθαμε να βλέπουμε στα παριζιάνικα μαγαζιά, «GALECHE», από το πιο ακριβό μέχρι το πιο φθηνό δώρο. Άλλα πάντα όμορφο, ξεχωριστό, φινό.

Πάντα εύπρόσδεκτες είναι λίγες εσχές με ένα μπουκέτο λουλουδία, που θα στείλετε στο εξωτερικό με την INTERFLORA, από το κατάστημα «ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ», της 616. 140. Σταδίου 3 (Σύνταγμα), τηλ. 221.5141.

Απαλλαγείτε από τα γυαλιά με το σύστημα κρυστάλλων επαφής MI-CRO PUPIL, του εργασταίου SOHNES, που εφαρμόζει αποκλειστικά στην πατρίδα μας, ο κ. Δ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, στο γνωστό κατάστημα OPTICAL, της 616. 140. μού 6, τηλ. 226.060.

ΟΧΙ 4 ΑΛΛΑ... ΜΙΑ!

Κυρίες μου

ή ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ δημιουργεί ανωμαλίες στην υγείαν, φθείρει την φρεσκάδα του προσώπου σας, και εξαφανίζει κάθε διάθεση δι'εργασίας.

★ Το εύγευστο σοκολατοποιημένο EX-LAX που τρώγεται σαν γλύκισμα, επαναφέρει αυτόματως ισορροπία στην υγείαν, το πρόσωπό σας ανακτά την φρεσκάδα του και επανέρχεται η διάθεση δι'εργασίας.

Γλυκύ, αποτελεσματικό, ασφαλές, συνιστάται και εις νεαρὰς ηλικίας.

ΑΡΧ. 1.30

Ζητήστε το εις όλα τα Φαρμακεία. Τιμή Λιανική 1,30 το πλακίδιον των δύο δόσεων.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΕΖΟΓΡΑΦΟΣ. 2. ΙΚΕΣΙ-ΑΙ — ΥΑΚ. 3. ΡΑΣ — ΞΗΡΟΥΣ. 4. ΑΛΤΑΪΑ — ΑΙ — ΝΑ. 5. ΝΗΑΣ — ΜΟΝΑΧΟΙ. 6. Τ.Σ. — ΒΙΕΛΑ (ΒΙΕΛΛΑ). 7. ΟΥΝ. 8. ΜΕΛΛΟΣ — ΑΡΣ (ΕΝΙΚΟΣ). 9. ΛΟΥΣΙΑ — ΤΥΡΙΑ. 10. ΛΙΣΤ — ΤΑΡΝ — ΕΝ. 11. Ο «ΚΤΙΣΤΗΣ» — ΟΥΣ. 12. ΔΙΑΝΑΚΤΑΙ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΠΙΡΑΝΤΕΛΛΟ. 2. ΕΚΑΛΗΣ — ΟΙΚΟΙ. 3. ΖΕΣΤΑ — ΜΥΣΤΡΑ. 4. ΟΣ — ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ. 5. ΓΙΔΙ — ΙΛΙ — ΣΙΑ. 6. ΡΑ — ΑΜΕΛΑΝΤ. 7. ΑΙΞ — ΟΛΟ — ΡΗΝΤ. 8. Η «ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ». 9. ΟΥΡΙΑ — ΥΤ — ΚΙ'. 10. ΣΑΟ — ΧΟΑΡ — ΟΑ. 11. ΚΥΝΟΥΡΙΕΥΣ. 12. ΣΑΙΝ — ΣΑΝΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέ-
τυχε με τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων:
ΧΟΝΔΡΑ — ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ —
ΘΕΤΟΙ — ΚΑΤΙΝΑ, σύνολον 44
βαθμῶν.

Καλύτερους ἴσως συνδυασμοὺς νὰ
ἐπιτύχουν ἀναγνώσται μας με̐ δοκι-
μάς λέξεων σάν: ΚΑΜΙΝΙΑ — ΚΡΑ-
ΤΑΙΟΝ — ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΙ — ΕΝΙ-
ΚΟΥ — ΠΟΚΑ — ΑΚΤΙΝΑ —
ΜΑΓΙΟΝ κλπ..

1. Ἡ μπροστινὴ παλάμη τοῦ περ-
ματοφύλακα εἶναι λυγισμένη πρὸς
τὰ πίσω. 2. Τοῦ ἴδιου, τὸ παντελόνι
εἶναι μακρύτερο στὸ ἀριστερὸ πόδι.
3. Ὁ παίκτης ποὺ δίνει κεφαλιὰ ἔ-
χει τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ χεῖρ τοῦ
ποῦ λυγισμένο. 4. Τοῦ ἴδιου ἡ ἄ-
σπρη φάσα στὴν ἀριστερὴν τοῦ κάλ-
τσα εἶναι πιά χαμηλά. 5. Ὁ δεξιὸς
παίκτης με̐ τὴν ἀσπρη φανέλλα κοι-
τάζει πρὸς τὴν μπάλλα. 6. Τοῦ με-
σαίου παίκτη, με̐ τὴν μαύρη φανέ-
λλα, τὸ παπούτσι τοῦ πατάει διαφο-
ρετικὰ στὸ τερραῖν. 7. Ἡ μπάλλα
βρίσκεται πλησιέστερα πρὸς τὰ
γκόλ — πόστ. 8. Τὸ σύννεφο ἀνω δε-
ξιά διαφέρει. 9. Κάτω ἀριστερὰ, ἡ
μαύρη τρίγωνη σκιά εἶναι μεγαλύ-
τερη.

ΑΙΝΟΣ ΗΛΙΘΙΩΝ!

♦ "Άσμενοι λόγοι καὶ αἰσχροὶ συνοδεύουν ἐκάστοτε κάθε προσπά-
θειά μας νὰ φέρουμε στὸ φῶς ὠρισμένες ἐκφάνσεις τῆς κεντροαθηναί-
κῆς ζωῆς.

♦ Γιατὶ σὲ καμμιὰ ἐνάρετο ψυχὴ δὲν ἐπιτρέπεται, δέβαια, νὰ διασχί-
σῃ αὐτὴ τὴν περιφραγμένην ζώνη, χωρὶς νὰ ἀπολαμβάνῃ τῶν προνομίων
ποὺ κάποτε ἀπελάμβαναν μονάχα οἱ ἀμαξηλάται, ὅταν περνοῦσαν τὴν
Πύλιν τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Λούδρου.

♦ Πληροφοροῦμαι, μάλιστα, ὅτι νέος, ἡρώϊκος καὶ εὐέξαπτος, ποὺ
ἔχει σχέση περισσότερο με̐ τὶς καμπάνιες παρὰ με̐ τὸν καμπανίτην,
σκοπεύει, λέει, νὰ συγγράψῃ καὶ τουριστικὸν ὁδηγὸ τῆς ἀθηναϊκῆς κεν-
τρικῆς περιμέτρου, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπιτύχει οὐδὲ κἀν τὴν ἄδεια προσπε-
λάσεως πρὸς τὸ Σύνταγμα, ἀπὸ τὴν μικρὰν ἐκείνην στενωπὸν, ὅπου
ἐλλοχεύουν τὰ πολιτικὰ πάθη, τὰ δημοσιογραφικὰ παιδία καὶ ὁ Τσι-
φόρος...

♦ Δὲν θὰ τὸν ἐμποδίσω...

♦ Γιατὶ ξέρω πὼς καὶ στὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανὸ καμμιὰ φορὰ συνηθί-
ζουν νὰ ξανοίγωνται ἀνίδεοι θαλασσοπόροι, πάνω σὲ μιὰ φελούκα μό-
νο ἢ σὲ μιὰ σχεδιά.

♦ Ἀτρόμητοι. Ἀδοθήητοι. Αὐθύπαρκοι. Καί, φυσικὰ, ψυχικὰ αὐ-
τάρκεις...

♦ —Κι ἄμωρ, στὸν νέον φίλο μου, ποῦ θὰ ξανοιγόταν σὲ μιὰ τέτοια
γεωγραφικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ ἐξερεύνηση, θὰ εἶχα νὰ δώσω μιὰ συμ-
βουλὴ: Νὰ φροντίσῃ πρῶτα νὰ συναντήσῃ, καὶ νὰ γνωρίσῃ, τοὺς ἐστεμ-
μένους Ἠλιθίους τοῦ τετραγώνου, ἀρσενικοὺς καὶ θηλυκοὺς.

♦ Καί, μά τὴν Ἀρτεμὴ, ὑπάρχουν ἀρκετοί...

♦ Σήμερα θὰ ἤθελα νὰ σὰς παρουσιάσω μονάχα δυὸ παραδείγματα.
Τὸ πρῶτο ἀναφέρεται σὲ ἓναν νέον, ταλαντοῦχο, εὐπαρουσίαστο, μερ-
φωμένο, ἀπὸ σοὶ καλὸ, με̐ λαμπρὴ σταδιοδρομία μπροστὰ τοῦ, ποὺ κά-
ποτε εὐτύχησε νὰ ἀποκτήσῃ ὄχι μόνο μιὰ λαμπρά, καὶ ὠραία, καὶ προί-
κοφόρο Ἀθηναῖδα γιὰ σύζυγο, ἀλλὰ κ' ἓναν λαμπρότερο (ἂν ὄχι καὶ
τόσο ὠραῖον) διακεκριμένο πεθερό.

♦ Καὶ τὴν μεν Ἀθηναῖδα, ὡς ἀνεμένετο, ἐχρεώσθηκε νὰ χωρίσῃ με-
σα στὸν χρόνον. Περισσότερο, καθὼς ξέρουμε, δὲν διαρκοῦν αὐτὲς οἱ μό-
νιμες καταστάσεις. Ἀλλὰ ὁ δλάξ, καθὼς πληροφοροῦμαι, δέχθηκε νὰ
χωρίσῃ καὶ τὸν καλὸ πεθερὸ τοῦ!

♦ Πράγματι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶδε πὼς ὁ ἐν λόγῳ νέος ὄχι μόνο
ἐπέστρεψε ἀμέσως τὴν προίκα στὸ ἀκέραιον, ἀλλὰ προσέθεσε καὶ κάτι
παραπάνω, ἔτσι γιὰ τὸ γούστο, γιὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀκεραιότητά τοῦ
καὶ τὸν καλὸ τοῦ χαρακτήρα, τοῦ ὑπέδειξε, καὶ πολὺ σωστά, πὼς οἱ
οἰκογενειακὲς τοὺς περιπλοκὲς δὲν ἀποτελοῦσαν ἐμπόδιο στὸ νὰ συνε-
χίσουν τὴν συνεργασία τοὺς στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα. Τὴν ἴδια δου-
λειὰ ἔκαναν, ἄλλωστε, καὶ φαντάζομαι πὼς ὁ παλαίμαχος Ἀθηνάμα-
χος θὰ ἐξετίμησε διπλὰ τὸν νέο ἐκεῖνον ποὺ καὶ τὴν ἀπίθανη θυγατέρα
τοῦ δὲν μπόρεσε ἐπὶ πολὺ νὰ ὑποφέρῃ (μὴ καὶ μποροῦν οἱ πατεράδες
νὰ ὑποφέρουν τὶς περισσότερες ἀπὸ δαῦτες;) καὶ τὸ ἱερόν τοῦ χρήμα
ἐφρόντισε νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ μάλιστα με̐ μόλιχη χάρη, ὅπως θὰ ἔλε-
γε καὶ ἡ κυρία Εὐαγγελίδη - Πολίτη.

♦ Ἀλλ' ὁ νέος εἶπε «οὐ»!

♦ Δὲν τοῦ ἀπήγαγεν, λέει, δὲν ἦταν «τίμιος», δὲν ἦταν «σωστός». Τὸν
παρακολουθῶ, πλέον, με̐ περιέργεια, στὴν ζούγκλα τῆς ἀθηναϊκῆς σκυ-
λοζωῆς, νὰ δῶ πὼς θὰ τὰ καταφέρῃ παραπέρα, μ' αὐτὴν τὴν ἁγία-
στούρα...

♦ Ἀμ ἢ ἄλλη;

♦ Ἐδῶ πρέπει νὰ εἶμαι πολὺ προσεκτικός, γιατί κάποτε ἔδωσα ἀπὸ
τοῦτῃ τὴν στήλη μιὰν ἔνδειξη πὼς καὶ κείνος ὁ γάμος δὲν ἐπρόκειτο
νὰ διαρκέσῃ πολὺ καί, ἄλλωστε, δὲν ἦταν ἀληθινός. Δὲν μὰς ἐνδιαφέρουν,
ἄλλωστε, τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ τὰ γεγονότα κ' οἱ καταστάσεις.

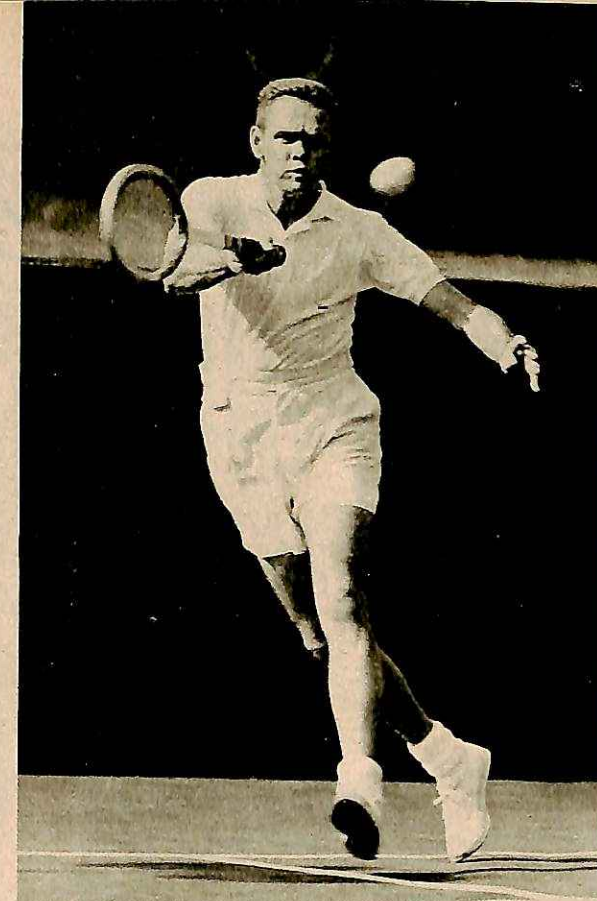
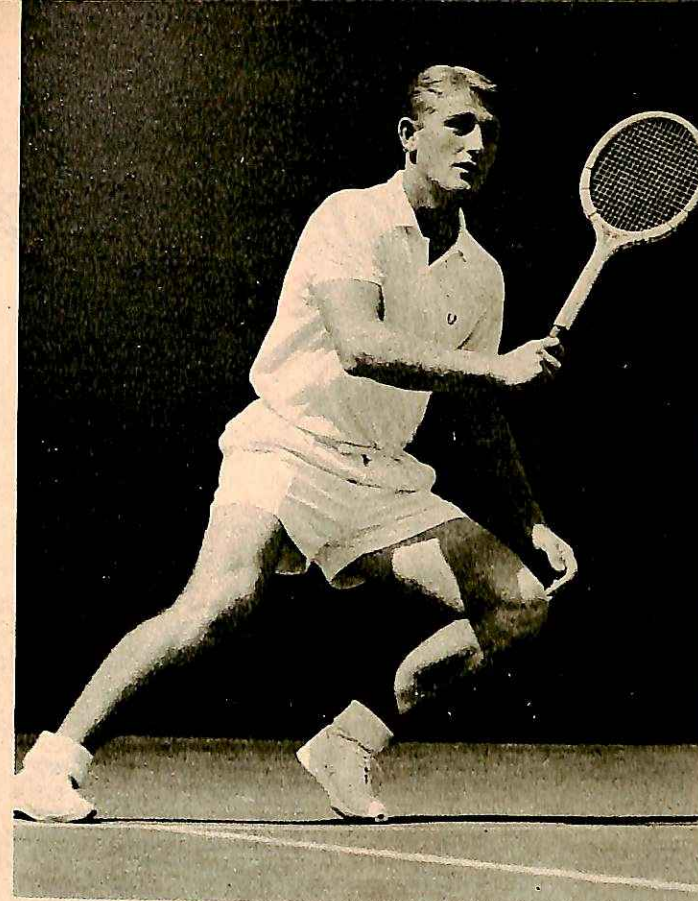
♦ Χρῆμα εἶχε καὶ ἡ ἐν λόγῳ. Χρῆμα, χαριτωμένη, γεωγραφικῶς ἐδραι-
ωμένη στὸ κεντρικὸ τετράγωνο. Χρῆμα ἐπιζητοῦσε καὶ ὁ ἐνδιαφερόμε-
νος (ὅπως ὅλοι, καὶ μὴν κρυβώμαστε). Ἀλληλοεδαυμάσθησαν, ἀλληλοε-
λατρεύθησαν, ἀλληλοπροεβλήθησαν, ἀλληλοδιεκρίθησαν. Κατ' ἐπιφά-
νειαν, ἦσαν τὸ ἁρμονικώτερο ζεῦγος ποὺ εἶδαν ποτὲ τὰ δόρεια προά-
στια. Καί, ἐξαίφνης, ποῦ λὲν καὶ τὰ παραμύθια, ὁ πεντηκοντούτης
νέος ἤρσασθ σφόδρα ἐντίμου κορασίδος, ἐξ ἐκείνων ποὺ μονίμως κο-
σμοῦν τὰς πρεσβευτικὰς παρεκτροπὰς τῶν χωρῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμε-
ρικῆς — καὶ ἐνυμφεύθη καὶ αὐτὴν καὶ τὸν νέον πογγιον!

♦ Καὶ ἡ ἄλλη, λέει, ἐπέσθη καὶ τὸν... συνεχώρησε!

♦ Ἀντὶ νὰ κινητοποιήσῃ δυὸ δυναστεῖες δικηγόρων (ἡ δικηγορία, κα-
θὼς ξέρετε, στὴν Ἀθῆνα διεξάγεται μόνο κατὰ δυναστεῖες), ἀναζητῇ
ῶτα φιλεύσπλαχνα καὶ ἄπλως πολυλογεῖ, καθ' ὃν τρόπον πολυλογοῦν
οἱ ὠριμοὶ κυρίαί, ὅταν παύσουν νὰ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς
προσοχῆς τῶν διακεκριμένων τυράννων τῶν.

♦ Κάτι τέτοια περίεργα ζῶα καὶ φυτὰ θὰ συναντήσῃ ὁ ἐπίδοξος νε-
αρὸς ἐξερευνητὴς μας, ὅταν τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ διασχίσῃ τὸν «Φόρτ Πέ-
τρογκραβ», μεθοριακὸν ἀκροπόργιον τῆς Ἐκλεκτῆς Περιμέτρου. Ἀλλὰ
μὴ φοβάσθε, θὰ εἴμαστε, ἀπόκοντα, κ' ἐμεῖς, γιὰ νὰ τοῦ παρουσιάσω-
με καὶ ἄλλους Ἠλιθίους. Τὸ '63, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, εἶναι Ἔτος
Καλόν...

Index

ΛΙΟΥ ΧΟΟΥΝΤ: Σὲ ἡ-
λικία 28 ἐτῶν θεωρεῖ-
ται ὁ καλύτερος ἐπαγ-
γελματίας παίκτης ἀν-
τισφαιρίσεως σὲ ὅλο
τὸν κόσμον. Ὡς ἐρασι-
τέχνης ἀκόμη, τὸ 1956,
εἶχε πρωτεύσει σὲ τρία
διεθνῆ πρωταθλήματα.

←
ΤΖΑΚ ΚΡΑΜΕΡ: Εἴ-
ναι σήμερα 41 ἐτῶν καὶ
θεωρεῖται ὁ μεγαλύτε-
ρος ἀπὸ τοὺς παίκτες
ἀντισφαιρίσεως — ἐρα-
σιτέχνες καὶ ἐπαγγελ-
ματίες — ποὺ παρουσι-
άσθηκε στὸν κόσμον ἀπὸ
τὸ τέλος τοῦ πολέμου

Ο ΜΕΞΙΚΑΝΟΣ ΠΑΝΤΣΙΟ ΓΚΟΝΤΖΑΛΕΣ, ΑΝ ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ 34 ΕΤΩΝ, ΑΠΕΙΣΥΡΘΗ

Ἀθληγὴ μεθόδων γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ διεθνοῦς τέννις

ΔΙΕΛΥΘΗ ΗΔΗ ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ
«ΚΑΜΕΡ ΣΕΡΚΟΥΣ», ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΕΩΡΕΙΤΟ
ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΑΘΛΗΜΑΤΟΣ

Απὸ ὅλα τὰ μεγάλα ὀνόματα τῶν ἐπαγγελματιῶν παι-
κτῶν τοῦ τέννις, διασημότερο εἶναι ἀσφαλῶς τὸ ὄνομα τοῦ
Τζακ Κράμερ. Ἡ διεθνὴς γνωστὴ περιοδεύουσα ὁμάδα, ποὺ
ἵδρυσεν ἀπὸ ἀστέρες τοῦ τέννις, ἀπεκαλεῖτο «Κράμερ Σέρ-
κους» καὶ εἶχε ἐνθουσιάζει χιλιάδες χιλιάδων σὲ ὅλα τὰ ση-
μεῖα τῆς ὑδρογαίου, με̐ τὴν ἀφάνταστη δεξιότητά της, ποὺ
παρόμοια δὲν ἔχουν ξαναγνωρίσει τὰ τερραῖν τοῦ ὠραίου ἀ-
θλήματος.

Ὁ Κράμερ εἶχε συγκεντρώσει στὸ «Σέρκους» ἀστέρια τοῦ
τέννις ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον. Ὁ Πάντσο Γκοντζάλες εἶναι ἀπὸ
τὸ Μεξικὸ καὶ πολλοὶ τὸν θεωροῦν τὸ ἴδιο μεγάλο, ὅσο καὶ
τὸν Κράμερ. Τώρα ἔχει ἀποσυρθῇ στὴν λιγώτερο ἐντυπωσια-
κὴ σταδιοδρομία τοῦ προπονητοῦ.

Οἱ ἄλλοι ὁμως παίκτες τοῦ βορσκανοῦ πάντοτε στὸ προ-
σκήνιο. Ὁ Αὐστραλὸς Λιὺ Χόουντ, 28 ἐτῶν, εἶναι ἓνας περί-
φημος δεξιότεχνης, καὶ μόνο ὁ συμπατριώτης τοῦ Κέν Ρόουελ
τοῦ σταδιοδίκει πὰ πρωτεῖα.

Τώρα τὸ «Κράμερ Σέρκους» διελύθη. Ὁ Κράμερ κατάλα-
βε μόνος του ὅτι ἡ ὁμάδα τοῦ ἀποτελοῦσε τρομακτικὸ ἐμπό-
διο γιὰ τὰ πρωταθλήματα τοῦ τέννις. Στὴ θέση τοῦ ἱδρύθηκε
ἡ Διεθνὴς Ἑταιρία Ἀντισφαιρίσεως, ποὺ ἔταξε σάν σκοπὸ τῆς
τῆς προώθησιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τέννις σὲ διεθνὴ κλίμακα.

■ ■ ■

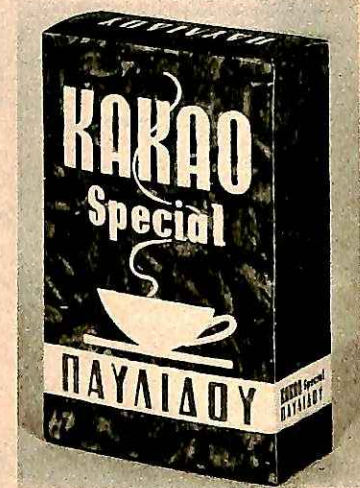

Η Αγία ολή γώρα των δαυμάλων

Μά είναι επαναστατικό. 'Απίστευτο. Καταπληκτικό! Κάτι που δεν φαντασθήκατε ποτέ!... Μπρά, λόγια είναι αυτά! Λέγαμε πολλοί γνωστοί μου. 'Αν είναι τώρα δυνατόν να γίνονται τέτοια θαύματα. Κι όμως όλα συμβαίνουν στην εποχή μας. Μην ξεχνάτε πως βρισκόμαστε στον

κυνηγιτό των εργατών. Δεν έχετε πιά να σκεφθήτε τίποτε. 'Αρκεί να διαλέξετε έναν από τους είκοσι τύπους εσάυλεων του «Προ - κάτ», της δμώνυμης αυτής τεχνικής και διομηχανικής εταιρίας, που έχει το εργοστάσιό της στην όδο Πειραιώς και Πεντέλης, στο Μοσχάτο, τηλ. 485.485 και 485.486, για να πάρετε μετά τριάντα ημέρες το κλειδί στο χέρι. 'Αλλά το μεγαλύτερο

χεται να σας δοθήση να απαλλαγείτε από την ατελείωτη παρακολούθηση του γιατρίου, από τις αστρονομικές υπερβάσεις, από τις πατροπαράδοτες ψευτιές των μαστόρων. 'Η προκατασκευή του σπιτιού «Προ - κάτ» δεν εξασφαλίζει μόνο στερεότητα, σωστή εκτέλεση των λεπτομερειών και κατά πηνήν τα τοίς εκατό φθηνότερη τιμή, αλλά και προκαθορισμένο κόστος. Μην χάνετε λοιπόν καιρό. Σας διαβεβαιώ πως όσους το είδανε μείνανε με ανοικτό το στόμα. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν πως στήθηκαν σε τρείς μόνο ημέρες και οι εξωτερικές τους λεπτομέρειες τελείωναν σε τρείς εβδομάδες. Προκατασκευασμένα σπιτία «Προ - κάτ» από μπετόν άρμε. Θα μπορούσατε να τα κατοικήσετε μετά από τριάντα ημέρες. Είναι μια επαναστατική καινοτομία, που στόλισε κιόλας την λεωφόρο του Σουνίου με πολλές όμορφες μοντέρνες βίλλες. 'Αρκεί λοιπόν να αποφασίσετε πόσα δωμάτια θέλετε και την μορφή του σπιτιού που προτιμάτε. Οι υπόλοιπες λεπτομέρειες άφορούν πια το «Προ - κάτ». Σε ένα μήνα θα σας έχη παραδώσει το κλειδί του σπιτιού σας!...

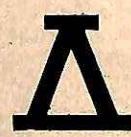
γάλα, την κρέμα του ή το αυγό του, που θα έχουν πάρει καινούργια γευστικότητα και νοστιμιά από την παρουσία του Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου. Μυρωδάτο, θρεπτικό, με άπειρα συστατικά, απαλλαγμένο από την ποτάσα των παρασκευασμάτων δλλανδικού τύπου, θα γίνει απαραίτητο στο καθημερινό φαγητό του παιδιού σας. 'Αλλά δλόκληρη η οικογένεια θα χαρή την παρουσία του Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου. Είναι ένα νόστιμο ρόφημα για μικρούς και μεγάλους και μια σημαντική βοήθεια σε κάθε ζαχαροπλαστική σας προσπάθεια. Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου. Θα αντικαταστήση πολλούς καφέδες του συζύγου σας και θα σας συντροφεύη τις κρύες νυχτερές του χειμώνα με την γευστική, μυρωδάτη παρουσία του. Όταν το δοκιμάσετε, θα με θυμηθείτε. Δεν θα το αλλάξετε πια για τίποτε...

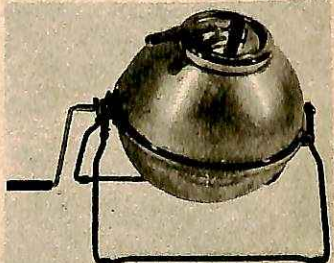
ίγες ημέρες άποχή από την καλοφαγία είναι κάτι το απαραίτητο για την επιδερμίδα σας, μου έλεγε στην τακτική κουβεντούλα μας η εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, που έχει το ινστιτούτο της στην όδον 'Αμερικής 15. Μετά την πολυφαγία των εορτών, χρειάζεται μια μικρή ανάπαυλα. Μια φροντισμένη για πέντε ημέρες θα σας ξαναδώσει, θα σας ξεκουράσει, θα φρεσκάσει το δέρμα σας. 'Αν παράλληλα, μάλιστα, κάνετε κ' ένα έπιστημονικό καθαρίσμα του δέρματος, το αποτέλεσμα θα είναι ακόμη πιο σημαντικό.

ά είναι μαρτύριο. 'Ωρες - ώρες δεν ξέρετε πια τί να κάνετε. Βρίσκετε ένα σωρό τρόπους για να τα πείσετε να φάνε το φαγητό τους. Παραμύθια για δράκοντες, ιστορίες με φυλακισμένες βασίλισσες, εφευρέσεις για σοκολάτες και έκδρομες. 'Όλα τα μέσα σε δράση, για να πάρουν ώριμες τροφές, που είναι απαραίτητες στον οργανισμό τους. Δεν πρέπει όμως να συνεχίζεται έπ' άπειρον αυτή η κατάσταση. Κάποια στιγμή σταματά η εφευρετικότητα της μητέρας και το μικρό διαβολάκι αρνείται επίμονα να πih το γάλα του, να φάη το κτυπητό του αυγό, να ξανακινύση την κρέμα του. Και τότε τί γίνεται; 'Από τη μία μεριά ό γιατρός επιμένει στην σημασία αυτών των τροφών κι από την άλλη το πιτσιρίκι δεν δέχεται έπ' ουδένι λόγο να φάη ούτε μια μπουκιά. Κι αν έχετε πόσες μητέρες έχουν σωθή από τρείς θαυματουργές λέξεις, δεν θα χάνετε καθόλου καιρό. Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου. Δεν θα πιστεύετε στα μάτια σας με

έν το είδατε; Μά τότε χάσατε την ευκαιρία να απαλλαγείτε από τον μεγαλύτερο μπελά του νοικοκυριού. «Καμόμε»! Το όνομά του ψιθυρίζουν με ευγνωμοσύνη εκατομμύρια γυναίκες. «Καμόμε»! Είναι το χειροκίνητο γιαπωνέζικο

«Καμόμε». Με χίλιες διακόσιες βραχιές μπορείτε να γλυτώσετε από τον εφιάλη της μπουγάδας!...

πλυντήριο που θα αλλάξει την ζωή σας. Ευκολομετακίνητο, πρακτικό,

φθινό, γρήγορο, αποτελεσματικό, καταργεί την μπουγάδα και την πανάκριδη παραδουλεύτρα. Με χίλιες διακόσιες βραχιές μπορείτε να βρήτε την ησυχία σας. Το μικρό αυτό ποσόν θα σας χάριση ένα θαυμάσιο πλυντήριο με δεκατρία πλεονεκτήματα. 'Έχετε μωρό, θέλετε να γλυτώσετε από το πλύσιμο των υποκαμίσων στο χέρι, σκέπτεσθε να βάψετε ένα φόρεμά σας... 'Όλες τις δουλειές θα τις κάνει για σας το «Καμόμε». 'Ένα άποκτημα του ελληνικού νοικοκυριού, που είναι απαραίτητο ακόμη κι όταν υπάρχει στο σπίτι ηλεκτρικό πλυντήριο. Πλένει τα ρούχα του μαρού στη στιγμή, τον λεπτό γυναικείο ρουχισμό, το πουκάμισο του άνδρος σας, τις πετσέτες της κουζίνας, τα ξεσκονόπανα, τα παρκετόπανα. 'Η, καλύτερα, τα πάντα. 'Από τα συντόνια μέχρι το μαντήλι της μύτης. «Καμόμε». Θα το βρήτε στο δωμάτιο κατάστημα της όδου Βερανζέρου 13 (πλ. Κάνιγγος). Κάτι που δεν πρέπει να λείπει από κανένα σπίτι...

λο παράπονα έχουμε έμεις οι γυναίκες!... Και στην πραγματικότητα είμαστε η αιτία του κακού. Μπαίνουμε στο πρώτο μαγαζί που θα δρούμε μπροστά μας και άγοράζουμε κάτι γιατί μάς άρεσε ένα φιογκάκι που είχε σε μια ρομιά του. 'Όλα τα άλλα δεν μάς

ένδιαφέρουν εκείνη την στιγμή. Κι όμως, φίλες μου! Τώρα μετανιώνετε για το σουτιέν που πήρατε σε μια στιγμή απειροσκειάς. Για σκεφθήτε αλήθεια! Ποιό κατάσταση έχει άποκτησει ειδικότητα σ' αυτά τα πράγματα; Μά ποιό άλλο; Το «Δέλτα», της όδου Φωκίωνος 13. Σουτιέν παριζιάνικα με χαμηλή πλάτη, λαοτέξ πρωτότυπα, καλύτερες θαυμάσιες, άραχνοφανείς, «Δέλτα» και «Hanes», αλβέρια κομπινάζον, νυκτικά, ρόμπες και χίλιες - δυο χαριτωμένες ιδέες για να ολοκληρώσετε με φινέτσα και γορσο το ντύσιμό σας.

Οι φούστες μας δεν κλείνουν, το

στομαχάκι άρχισε να διαγράφεται και το λαοτέξ δεν συγκρατεί πια τόσο καλά την περιφέρεια. Καιρός, λοιπόν, να λάβουμε τα μέτρα μας. Τι σκέπτεσθε να κάνετε; Relax-A-Cizor! Το μυστικό των άραιότερων γυναικών του κόσμου. Relax-A-Cizor!... Το μηχανήμα που θα σας άπαλλάξη από το περλιτό πάχος, από την κυτταρίτιδα, από την χαλάρωση του προσώπου και του σώματος. 'Ένα μοναδικό σύστημα άδυνατίσματος, που εφαρμόζει η αισθητικός Βίνα Παπαδάκη, στο ινστιτούτο της «Silhouette», της όδου Δημοκρίτου 4, τηλ. 628. 761. Relax-A-Cizor! Σε λίγες εβδομάδες θα ξαναβρήτε την σιλουέτα σας, την φρεσκάδα του δέρματος, την ξεκούραση που τόσο χρειαζόμαστε μετά το γιορτινό πανηγύρι των Χριστουγέννων. Μην το άμελάτε!...

έν το παίρνετε και τόσο στα σοβαρά... Κάποια μέρα, όμως, θα μετανιώσετε πικρά για την άδιαφορία σας! Δεν λέω ό-τι δεν χρειάζεται το μακιγιάζ. Κάθε άλλο. Δεν άποδίδει όμως ποτέ το αποτέλεσμα που περιμένετε όταν το δέρμα δεν είναι γεμάτο υγεία, φρεσκάδα, δροσερότητα. Είδατε πόσες φορές παραπονείσθε πως δεν στρώνει ή πούδρα, πως το φόν ντεν κάνει τόπους - τόπους, πως το κραγιόνι χαράζει το δέρμα των χειλιών σας; Και προσπαθείτε, κατά κανόνα, να βρήτε την αιτία στα καλλυντικά που χρησιμοποιείτε. Κι όμως, έχετε άδικο φίλες μου! Το κακό δεν προέρχεται από εκεί που νομίζετε. Είναι η άφυδάτωση που δημιουργεί όλα αυτά τα προβλήματα. Γιατί, όσο λιπαρή κρέμα κι αν βάλετε στο δέρμα σας, δεν πρόκειται ποτέ να την άπομακρύνετε. Δεν χρειάζεται τροφή, αλλά υγρασία στοιχεία, που δεν υπάρχουν κατά κανόνα στην κρέμα που χρη-

σιμοποιούμε. Και τον χειμώνα, το κακό παίρνει μεγάλη έκταση. Για ρίξτε μια ματιά στον καθρέφτη σας. Πόσο άγριέμένο, ξηρό, ταλαιπωρημένο μοιάζει το δέρμα σας! Δώστε του την δροσιά που χρειάζεται για να αντιμετωπίση τις αλλαγές του καιρού, το κρύο, τις όργανικές αντιδράσεις. Πάρτε μια Creme Hydratante, του μεγάλου παριζιού οίκου καλλυντικών Orlane. Σε λίγες ημέρες δεν θα πιστεύετε στα μάτια σας. Οι άνωμαλίες του δέρματος θα εξαφανισθούν, θα διοχετευθούν υγρασία συστατικά, θα άνανεωθούν τα υγρά στοιχεία του. Το δέρμα σας θα λάμψη από δροσιά, φρεσκάδα, άπαλότητα. 'Όλοι θα παρατηρήσουν την αλλαγή!... Creme Hydratante! Δεν πρέπει να λείπη ποτέ άπ' τα καλλυντικά σας. Είναι η μόνη που θα ξαναδώσει στο δέρμα σας την χαμένη του νεανική σφριγηλότητα και όμορφιά. Δεν έα το μετανιώσετε που την πήρατε. Είναι μια πνοή δροσιάς στο δέρμα του προσώπου σας. Κάτι διαφορετικό από ό,τι χρησιμοποιούσατε μέχρι σήμερα. Δοκιμάστε και τα κραγιόνια 'Ορλάν. Προστατεύουν τα χείλη από το σκάσιμο τις άλ-

λεργικές διαθέσεις και τις αλλαγές του καιρού.

άντα γκρινιάζουμε για τις προταγές του Παρισιού. Συνηθίζουμε να λέμε πως δεν έχουν πρακτικότητα και δυνατότητες προσγειώσεως στην μέσογειακή φυσιογνωμία. Και όμως δεν έχουμε δίκιο. Το παριζιάνικο μακιγιάζ έμπνευσθηκε από την ζωτή προσωπικότητα της μεσογειακής γυναίκας στις χαρακτηριστικές του πινελιές, που, βέβαια, δεν είναι δυνατόν να ταίριαζον σε όλες μας. Δεν φανταζόμθε ίσως πως και στο Παρίσι συμβαίνει το ίδιο. 'Υπάρχουν άπειρες γυναίκες που δεν τους πηγαίνει το μοντέρνο χρώμα του κραγιόνιού ή της πούδρας. 'Ετσι γεννηθήκανε οι παραλλαγές κάθε μοντέρνου μακιγιάζ. 'Αν ποτέ, περπατώντας στο Φωμπέρ Σαίντ 'Ονορέ, μπήκατε στο 'Ινστιτούτο Καλλονής της Χάρριετ Χούμπαρντ 'Αγιερ, θα είδατε πως προσγειώνουν στις άπαι-

τήσεις της φυσιογνωμίας κάθε γυναίκας τις αισθητικές προταγές του Παρισιού. 'Αλλά τώρα δεν χρειάζεται πια να πάτε στην πολυ-

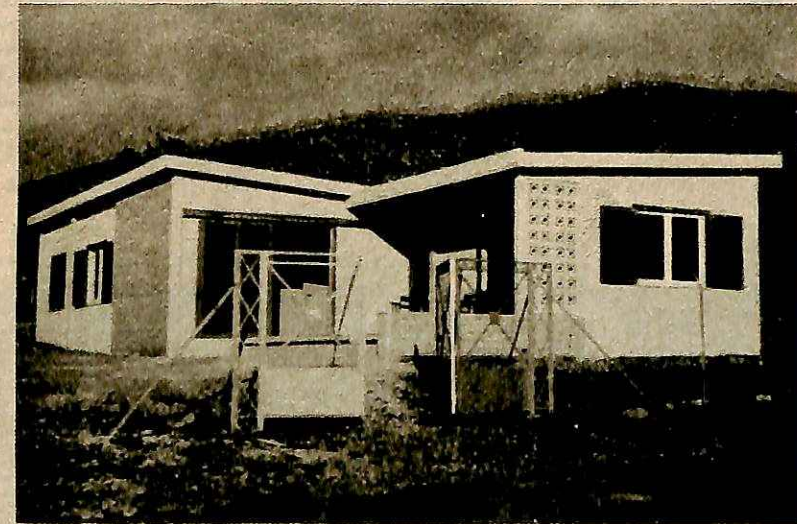
Centre de Beaute Ayer στο φαρμακείο «Μαρινόπουλος» (Κολωνάκι). Προσφέρει την αισθητική συμβολή του Παρισιού σε κάθε γυναίκα!...

θόρυβη γαλλική πρωτεύουσα. Γιατί το 'Ινστιτούτο Καλλονής 'Αγιερ άπέκτησε ένα παρακάδι του στην καρδιά της 'Αθήνας. Το Centre de Beaute Ayer, που λειτουργεί στο φαρμακείο «Μαρινόπουλος» Κανάρη 23 (Κολωνάκι), τηλ. 613.051, και προσφέρει την αισθητική συμβολή του Παρισιού σε κάθε γυναίκα. 'Έχετε μια άπορία για την περιποίηση του δέρματος σας; Θέλετε να χασέτε τις γνώσεις και την πείρα, στον τομέα του μασάζ, της αισθητικής 'Ελγχα Χάνεμαν, που ήρθε ειδικά από το παριζιό ινστιτούτο 'Αγιερ για να διευθύνει το Centre de Beaute; Βλέπετε πως το φωτεινό μακιγιάζ χρειάζεται προσρμογή στον τύπο σας; Τότε δεν έχετε παρά να πάτε στο φαρμακείο «Μαρινόπουλος», στην πλατεία Κολωνάκιου. 'Η αισθητικός 'Ελγχα Χάνεμαν θα λύση κάθε πρόβλημα που σας άπασχολεί Centre de Beaute Ayer! Κάτι που έλειπε από την 'Αθήνα. Ένας όμως παριζιάνικος όμορφιάς στην διάθεσή σας.

ί θα λέγατε για μια άλλαγή στο κτένισμά σας; Καλή ιδέα, θα μου πείτε. Άραχνοφανείς λοιπόν να την εφαρμόσετε με μια έπισκεψη στον διαλεκτό κομμωτή κ. 'Εμιλ, της όδου 'Ακαδημίας 17, που θα προσαρμόση την μόδα του μικρού κεφαλιού με συγκεντρωμένα τα μαλλιά στην κορυφή του, στις άπαιτήσεις του τύπου σας. Δεν χάνετε τίποτε να πάτε μια φορά. Σας διαβεβαιώ πως δεν θα ξαναλλάξετε κομμωτήριο. Θα σας δοθήση να δώσετε μια καινούργια πνοή κομψότητας και γοητείας στην φυσιογνωμία σας.

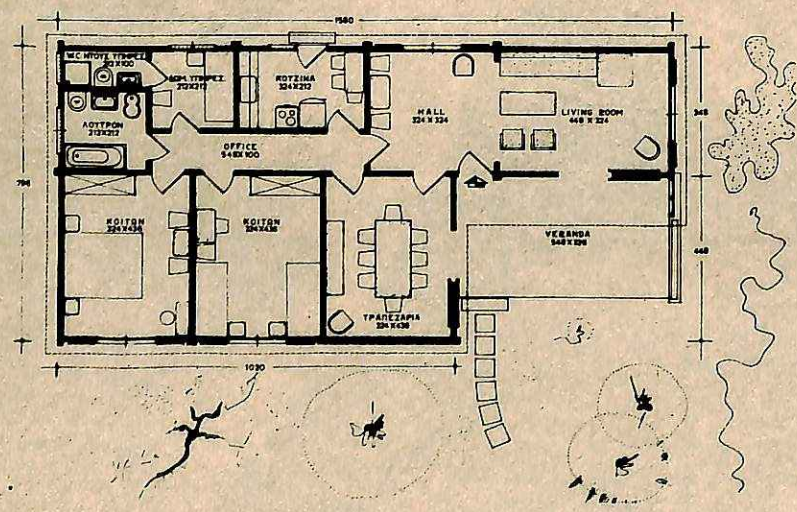
Η Αγία

Το όμορφο αυτό σπίτι είναι μια προκατασκευασμένη βίλλα «Προ - κάτ» στην λεωφόρο του Σουνίου και άνήκει στον κ. Γ. Ι.

αίωνα των διαπλανητικών ταξιδιών. Γιατί όχι, λοιπόν, και του «Προ - κάτ»; Μή μου πih πως δεν ξέρετε τί είναι! Σπίτια, φίλες μου, αλλά τί σπιτία... Προκατασκευασμένα από μπετόν άρμε, που σας παραδίδονται μέσα σε τριάντα ημέ-

προσόν τους δεν το ξέρετε ακόμη. Τα ελληνικά προκατασκευασμένα σπιτία «Προ - κάτ» είναι κατά τριάντα ως πενήντα τοίς εκατό φθηνότερα από όποιαδήποτε άλλη οικοδομική κατασκευή του ίδιου τύπου. Νά λοιπόν γιατί δεν πρέπει

Μια κάτοψη του σπιτιού του κ. Γ. Ι., που έχει τέσσερα κύρια δωμάτια και τους απαραίτητους λοιπούς βοηθητικούς χώρους.

ρες. Πρόσχαλα, μοντέρνα, με μεγάλα παράθυρα, θεράντες, άνετα δωμάτια, τέλειες υδραυλικές και ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, λύνουν το πρόβλημα του κτισίματος, με τις ταλαιπωρίες, τις υπερβάσεις, το

να σκέπτεσθε πια το κτίσιμο του έξοχικού σας σπιτιού ή της μονιμής κατοικίας σας. Την λύση σας την δίνει το σύστημα «Προ - κάτ»! Γρήγορο, φθινό, στερεό, με μοναδική μόνοωση και πελυτέλεια, έρ-

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Σ' ένα κοσμικό πάρτι, ο Ρίπ Κίρμπυ γνωρίζεται με την Γκλόρια Λώρρεν, μια ωραία νέα, που έχει την φήμη μοιραίας και άκαρδης γυναίκας. Άλλα, ενώ όλοι οι παρισταμένοι προβλέπουν ένα ειδύλλιο με άγνωστες συνέπειες για τον δαίμονα αστυνομικό, η Γκλόρια του ζητάει να την συνοδεύσει στο σπίτι. Και εκεί του αποκαλύπτει ότι η διδύμη αδελφή της Γλεν-τα κινδυνεύει να δολοφονηθεί...

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Από 21)8 ε-
ως 20(14)). 'Ημερ-: κά-
πο-: δάσκαλες. Μεγάλη
νευροκατάρ-: Μην άνα-
λαμβάνετε καινούργιες έ-
ποχές. Στόν έρωτα: Μία ι-
κανοποιητική έπιτυχία. Εθνική ήμερα:
Τρίτη. 'Αριθμός: 4. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ: ('Από 21)4
έως 20(15)). 'Ο Ζεύς σάς
προσφέρει μεγάλη τύχη.
Θά κατορθώσετε να προ-
γραμματιστείτε τα σχέδιά
σας. Εξάριστες προσκλήσεις. 'Η Σελήνη
προσταίνει τούς έρωτευμένους. Αισθημα-
τική ευχάριστη συνάντηση. Εθνική ήμερα:
Πέμπτη. 'Αριθμός: 6. Χρώμα: Μαύε.

ΔΙΔΥΜΟΙ: ('Από 21)5
έως 21(6)). Πολλές άπο-
θέσεις πρέπει να ταπει-
θούν. Πρέπει να κα-
ταρθείτε να έξομαλώ-
νετε μια οικογενειακή παρεξήγηση. Οι
προστικές είναι ευχάριστες για την αλ-
σθηματική ζωή. Τέχνη. Εθνική ήμερα:
Τρίτη. 'Αριθμός: 45. Χρώμα: Παστέλ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Από 22)
6 έως 22(7)). 'Η Σελήνη
είναι κάπως έχθρική. Θά
έχετε δυσκολίες στην αλ-
σθηματική σας ζωή. 'Ε-
κογενειακή σας ζωή. 'Ε-
να αισθηματικό πρόβλημα σας δένει. Ι-
κανοποιητική λύση. Προσδοκία στην άγεια
σας. Μικρή άδιαφάνεια. Εθνική ήμερα:
Παρασκευή. 'Αριθμός: 2. Χρώμα: Λευκό.

ΛΕΩΝ: ('Από 23)7 έως
22(8)). 'Η Σελήνη σάς
δένει με ένεργητικότητα
και εξασφαλίζει την
έπιτυχία της πρωτόδου-
λιάς σας. 'Επιχειρήστε τό ταξίδι που σχε-
διάζετε. Στόν έρωτα: 'Αρμονία άπόλυτη.
'Ενα φιλικό γράμμα. Εθνική ήμερα: Κυ-
ριακή. 'Αριθμός: 1. Χρώμα: Γκρι σκούρο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Από 23)
8 έως 22(9)). 'Ενα σχέ-
διό σας πραγματοποιεί-
ται και θά σάς φέρη με-
γάλη χαρά και πολλά
χρήματα. 'Ασχοληθείτε μόνο με τά έλπι-
νοντα ζητήματά σας. Εθνούνται τά τυ-
χερά παιχνίδια. Εθνική ήμερα: Παρα-
σκευή. 'Αριθμός: 12. Χρώμα: Κίτρινο.

ΖΥΓΙΣ: ('Από 23)9 ε-
ως 22(10)). 'Αφήστε κα-
τά μέρος τίς οικογενεια-
κές φροντίδες. Φυγαγω-
γηθείτε με φιλική πρόσω-
πα. 'Απόδοτη λύση σέ θέμα αισθηματικό.
Προσωπική έπιτυχία. Προσπαθήστε να δια-
λύσετε μια παρεξήγηση. Εθνική ήμερα:
Σάββατο. 'Αριθμός: 6. Χρώμα: Καφέ.

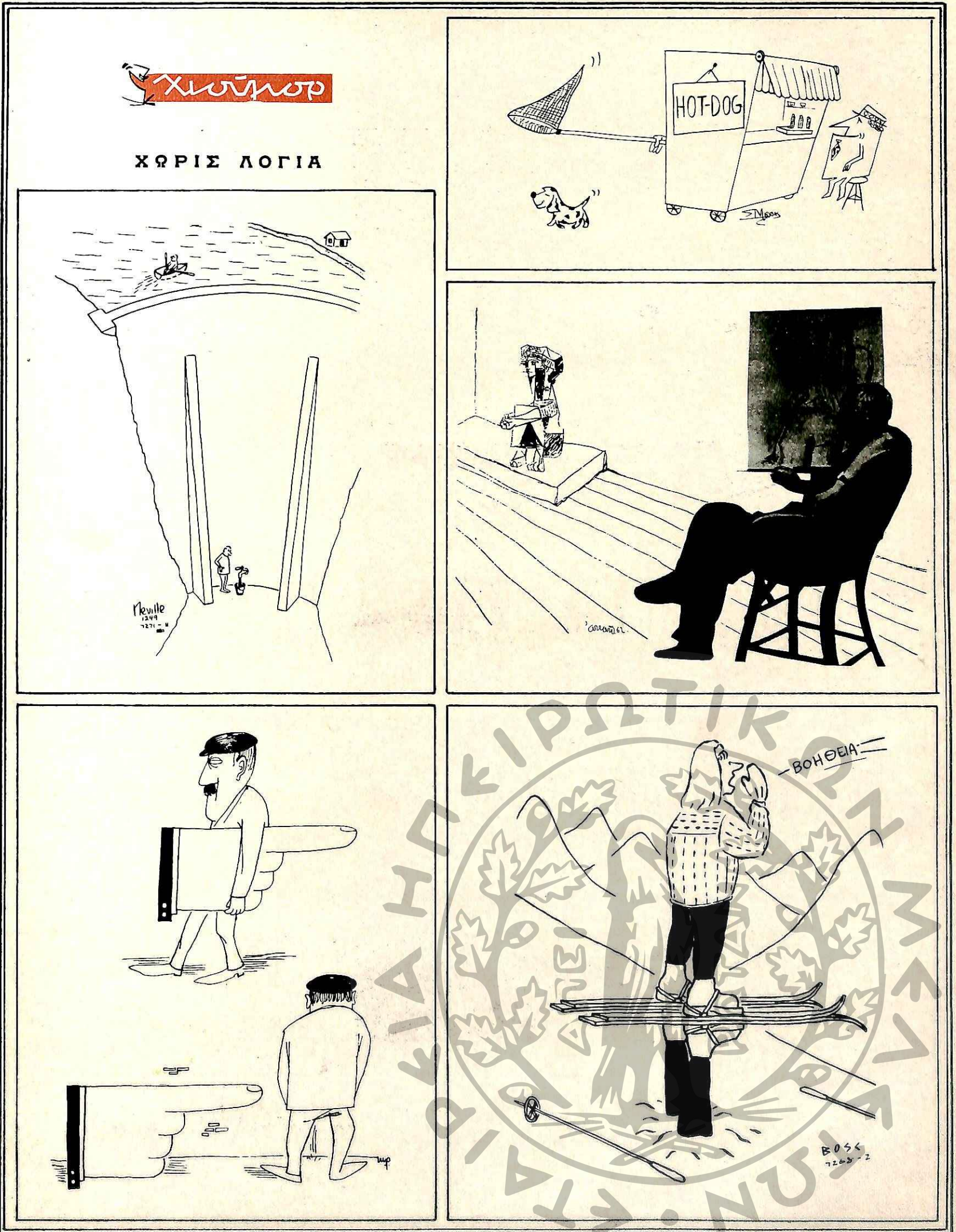
ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Από 23)
10 έως 22(11)). Πολύ
ένδιαφέροντες ήμερες.
Περίφημες προστικές,
κυρίως για τά προσωπι-
κά σας ζητήματα. Στόν έρωτα: Μία πα-
ρεξήγηση διαλύεται. Θά κάνετε ένα ταξί-
δι ή μια έκδρομή. Εθνική ήμερα: Τε-
τάρτη. 'Αριθμός: 100. Χρώμα: Κίτρινο.

ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Από 23)
11 έως 21(12)). 'Η κα-
τάσταση άρχίζει να κα-
λυτερεύη. Πολλές έλπι-
δες να κατοικοποιηστείτε σε
αδρά σας ζητήματα. 'Ενα οικονομικό θέμα
μπάνει σέ καλό δρόμο. Πρόσκληση σέ φι-
λική συντροφιά. Γράμμα. Εθνική ήμερα:
Κυριακή. 'Αριθμός: 15. Χρώμα: Μαύε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ('Από 22)
12 έως 19(1)). 'Η 'Αφρο-
δίτη δημιουργεί έμπόδια
και καθυστερήσεις στά
οικογενειακά σας ζητή-
ματα. Στήν έργασία σας: Μία θανατώ-
ση έπιτυχία. Στόν έρωτα: 'Απόλυτη έπιτυχία.
Μεγάλη ικανοποίηση. Εθνική ήμερα:
Δευτέρα. 'Αριθμός: 7. Χρώμα: Σιέλ.

ΔΑΡΟΧΟΟΣ: ('Από 20)
1 έως 18(2)). 'Ο Ζεύς
σάς προσταίνει. Κάνετε
κάποια μεγαλύτερη προ-
σάθεια. Σάς περιμένει ή
έπιτυχία. Μία ευχάριστη συνάντηση. 'Α-
προσδόκητα κέρδη. Στόν έρωτα: Σάς βα-
σανίζει ή άμφιβολία. Εθνική ήμερα:
Πέμπτη. 'Αριθμός: 11. Χρώμα: Πράσινο.

ΙΧΘΥΕΣ: ('Από 19)2 ε-
ως 20(3)). Πρέπει να άν-
ταποκριθείτε σέ άρισ-
τες υποχρεώσεις σας.
Ευχάριστη έκπληξη. 'Ε-
πιτυχία στόν έρωτα. Φιλική συνάντηση.
'Η στιγμή είναι κατάλληλη για τά σάβα-
ρά σας προβλήματα. Εθνική ήμερα: Σάβ-
βατο. 'Αριθμός: 9. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ιά Ξενοδοχεία

Α

Σ

Τ

Η

Ρ

ἄριστα ὀργανωμένα, πολυτελῆ, ὑπέρκομψα, μὲ πρόθυμο καὶ ἐξυπηρετικώτατο προσωπικό, μὲ κάθε εἶδους ἄνεσι καὶ μέσα διασκέδασις, σὰς προσφέρουν σ' ἓνα ξεχωριστό, γοητευτικό περιβάλλον, μιὰ ἀλησμόνητη εὐχάριστη διαμονή.

στήν Γλυφάδα
στήν Κρήτη
στήν Κέρκυρα

